

Franckesche Stiftungen zu Halle

Der Wohl unterwiesene Griechische Schüler, Oder kurtzgefaßte Anweisung, Nach Hieronymi Wellers Regeln Die griechische Sprache denen Anfängern leicht ...

M. C. F.

Breßlau, 1739

VD18 13251724

Abschnitt

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-190557

Litteræ Græcorum.

§. I. *Litteræ Græcorum* sunt XXIV.

<i>Nomen.</i>	<i>Figura.</i>	<i>Potestas.</i>
Ihre Namen.	Gestalt oder Bildung.	Bedeutung.
Alpha.	A, α.	a.
Beta.	B, β, C.	b.
Gamma.	Γ, γ.	g.
Delta.	Δ, δ.	d.
Epsilon.	E, ε.	e. brev.
Zeta.	Z, ζ.	z.
Iota.	H, η.	i. vel e long.
Theta.	Θ, θ, S.	th.
Iota.	I, ι.	i.
Kappa.	K, κ.	c.
Lambda.	Λ, λ.	l.
My.	M, μ.	m.
Ny.	N, ν.	n.
Xi.	Ξ, ξ.	x.
Omicron.	O, ο.	o.
Pi.	Π, π, π.	p.
Rho.	Ρ, ρ, ρ.	r.
Sigma.	Σ, σ, σ.	s.
Tau.	T, τ, τ.	t.
Ypsilon.	Υ, υ.	y.
Phi.	Φ, φ.	ph.
	A	Chi.

Chi,	X, χ.	ch.
Pfi.	Ψ, ψ.	pf.
Omega.	Ω, ω.	o. magnum.
		G. 2.

Diese Buchstaben muß sich nun ein Incipient wohl imprimiren, so, daß er nicht nur das Alphabeth wohl und fertig herzusagen, sondern auch ihre Gestalt und Bildung wohl zu unterscheiden wisse, und wenn es von ihm gefodert wird, dieselbe lesen, und auch schreiben könne.

§. 2. Dividuntur autem Litteræ in *Vocales* & *Consonantes*.

Vocales simplices sunt septem: α, ε, η, ι, ο, υ, ω.

Diphthongi s. *Vocales compositæ* sunt duodecim:

Sex propriae: αι, αυ, ει, ευ, οι, ου (8)

Sex improprie: α, η, ω, cum Jota subscripto, υι, νυ, ωυ. G. 2.

Ratione Quantitatis *Vocales* sunt

longæ: η & ω.
vel breves: ε, ο.
ancipites: α, ι, υ.

Ratione Qualitatis sunt

mutabiles: α, ε, ο G. 3. 4.
vel immutabiles: η, ι, υ & ω. G. 36. 38.

§. 3. Reliquæ Litteræ præter *Vocales* sunt *Consonantes*, numero septendecim: β. γ. δ. ζ.

θ. κ. λ. μ. ν. ξ. π. ρ. σ. τ. φ. χ. ψ. G. 37. 38.

Ex his *Ratione Quantitatis* *Duplices* sunt tres: ζ. quod

ζ. quod valet δσ.

ξ quod valet γσ. κσ. χσ. & denique

ψ. quod valet πσ. βσ. G. 36. 38.

Reliquæ sunt *Simplices*, ex quibus *Mutæ* sunt novem:

[*Tenues*: π. κ. τ.

vel *Mediae*: β. γ. δ.

[*Asperatae*: φ. χ. θ. G. 37. 39.

Liquide sunt: λ. μ. ν. ρ. quibus addunt σ.
G. 37. 39.

Ratione Qualitatis f. *Organorum* sunt:

Palatinae: γ. κ. ξ. χ.

Labiales: β. μ. π. φ. ψ.

Linguales: δ. ζ. θ. λ. ν. τ.

Dentales: ρ σ. G. 37. 39.

Ratione Loci finales sunt: ν. ρ. σ. ξ. ψ. Reliquæ dictionem græcam claudere nequeunt, sed sunt peregrina. Ut: ιωσιφ, Δαβιδ, & dicuntur *non-finales*. G. 57. 60.

ORTHOGRAPHIA.

§. 4. Aus Zusammensetzung der Buchstaben werden Sylben. Was nun eine Sylbe sey, ist einem jeden bekandt; Wellerus macht davon folgende Definition:

Syllaba est *Comprehensio* duarum vel plurium *Litterarum*, quæ uno *Spiritu* vel *Tono* efferuntur. Ut: βῆς, bos. μῦς, Mus, ποι-ῶν faciens, α. γα. θός, bonus, G. 58. 60.

Die Sylben recht buchstabiren und abtheilen

4 §. 5. & 6. Orthophonia & Abbreviation.

zu lernen, mercke man sich folgende zwey Regeln:

1.) Die Buchstaben, die sich zu Anfange ganzer Wörter beyfammen finden lassen, müssen auch zu Anfange einer Sylbe in der Mitte beyfammen bleiben. Z. E. Weil man findet $\beta\delta\alpha\lambda\lambda\omega$, so bleibt auch $\beta\delta$. im Worte $\epsilon\beta\delta\omicron\mu\alpha\varsigma$, beyfammen; It. Weil man findet $\mu\upsilon\acute{\alpha}\omega$, $\acute{\alpha}\cdot\epsilon\rho\omicron\nu$, $\tau\acute{\upsilon}\cdot\pi\lambda\omega$.

2.) Wie ein Wort zusammen gesetzt wird, so wird es auch getheilet. Z. E. $\sigma\upsilon\nu\cdot\epsilon\kappa\cdot\delta\omicron\chi\eta$, $\pi\alpha\cdot\rho\alpha\cdot\kappa\lambda\eta\tau\omicron\varsigma$, $\epsilon\upsilon\cdot\alpha\gamma\gamma\acute{\epsilon}\lambda\iota\omicron\nu$.

ORTHOPHONIA.

§. 5. Der Pronunciation und Aussprache wegen, macht sich das γ . zuweilen was besonders. Davon ist folgende Regel aus Wellero zu merken:

γ . ante γ . χ . ξ . χ . legitur ut v. E. gr. $\acute{\alpha}\gamma\gamma\epsilon\lambda\omicron\varsigma$ Angelus, $\lambda\upsilon\gamma'$ Lunx, $\epsilon\gamma\chi\omicron\varsigma$ hasta, $\pi\acute{\epsilon}\phi\alpha\gamma\kappa\alpha$ apparui. G. 60. 62.

ABBREVIATIONES.

§. 6. Durch die Abbreviationes oder Abbreviaturen wird verstanden ein compendiöser und zierlicher Zug, dadurch etliche Buchstaben, ja auch wol ganze Wörter, wenn sie nicht lang, ohn Absetzen geschrieben werden; Oder, der in Buchdruckereyen auf einem Stifte beyfammen gefunden wird.

2.) Die

Die gewöhnlichsten Abbreviaturen sind zu finden in Welleri Grammatica pag. 60. 63.

SPIRITUS.

§. 7. Zum Lesen und zur Orthographie gehören auch die *Spiritus*. De quibus norandum :

Spiritus sunt duo : *Asper* f. densus, qui sic scribitur (')

Et Lenis f. tenuis, qui sic scribitur (') G. 62. 64.

Von diesen Spiritibus ist zu observiren :

1.) Daß ein jeder *Vocalis* oder *Diphthongus* im Anfange eines Wortes allemal einen von diesen Spiritibus habe. E. gr. ἀρετή, Virtus, ἰσχυρὸν Templum, οἶνος Vinum. G. 62. 64.

2.) Daß auch der Buchstabe *ρ*. bisweilen mit einem gewissen Spiritu bezeichnet werde. Wenn nemlich der Buchstabe *ρ*. im Anfange eines Wortes stehet, so hat er einen Spiritum Asperum. v. gr. ῥήτωρ Rhetor; kommen aber in deren Mitte zwey *ρρ* zusammen zu stehen, so hat das erste *ρ* einen Spiritum lenem, das andere aber einen Spiritum asperum. E. gr. ῥυππέζω, rubeo G. 63. 65.

ACCENTUS.

§. 8. Weist der Accent auch mit zu derer Griechen Signis Orthographicis gehöret, und im Lesen wohl beobachtet werden muß; So muß man auch davon wohl informiret seyn. Und da macht nun Wellerus folgende Definition und Eintheilung :

6 §. 9. De signis Orthograph. & Encliticis

Accentus est pronunciandi ratio, qua Syllaba aliqua in pronunciando attollitur, alia vero deprimitur. G. 63. 66.

Sunt vero *Accentus tres.*

1.) *Acutus*, qui vel sic scribitur (´) & vocatur *Acutus erectus*: vel sic (´) & vocatur *Acutus jacentis*. 2.) *Gravis*, qui nullibi scribitur. Et 3.) *Circumflexus*, cujus signum hoc est (˘)

Alle Griechische Wörter nun müssen nothwendig einen von den obgemeldten Accenten, nemlich entweder einen *Acutum* oder *Circumflexum* haben; Jedoch haben einige auch gar keinen Accent. Als da sind: Artic. præpos. *ἐ, ἡ, οἱ, αἱ*. Adv. *ἐ, ἔχ, ἔκ*. Conjunct. *ἐι, ὤς*. Præpos. *ἐν, ἐίς, ἐκ, ἐξ*.

Zufälliger Weis aber, verlihren etliche den Accent, ob sie schon einen haben. Und das sind die *Dictiones Encliticæ*, die Anhangs-Wörterlein. Diese verursachen zuweilen, daß einige Worte, an welche sie sich anhängen, zwey Accente bekommen, deren der eine *naturalis*, der andere *asciutius* ist und genennet wird.

DICTIONES ENCLITICÆ.

§. 9. Die *Dictiones Encliticæ*, oder Anhangs-Wörterlein sind entweder *monosyllabæ* oder *dissyllabæ*, Ein- oder Zweysylbicht.

Monosyllabæ sind:

Articul. *τθ, τευ, τω* pro indefinito *τινός, τινι*.

Pronom. *μθ, μευ, μοι, με, σθ, σευ, σοι, σε, ἐ, οἱ,*

§.10. De signis quibusdam Orthographicis. 7

οι, ε, σφε, σφιν, μιν, τις, τι Indefin.

Adverb. πως, πω, πη, πχ & familia.

Conjunct. τε, γε, τοι, ρα, θη, πχ, περ, κε, κεν, νυ, νυν & similes particulæ.

Disyllaba sind:

Nom. τινος, τινι Indefinitum per omnes Casus & Numeros.

Pronom. σφωε, σφισι, σφεας.

Verbum. Φημι & εἰμι in toto Præsenti Indicativi, excepta secunda singulari.

Adverb. ποθεν, ποτε, ποθι. &c.

Von diesen Encliticis sind folgende zwey Haupt-Regeln aus Weller's wohl zu merken:

1.) Dictio Enclitica, abjecto suo Accentu ultimam præcedentis Vocabuli acuit, quando præcedens est Proparoxytonum vel Properisponum, Ut: ἤκιστά τινος audivi aliquem. G. 66. 71.

2.) Post vocabulum Paroxytonum Enclitica monosyllaba Accentum plane amittit, disyllaba vero Accentum retinet. Ut: λόγος μιν, λόγος ἐστὶ. G. 67. 71.

Nota: Das ἐστὶ, wenn es im Anfange eines Commatis, Semicoli, oder auch ganzen Periode stehet, ingleichen, wenn ein Apostrophus vor ihm vorhergeheth, oder die Wörtlein καί, ἀλλά, ἦ, καὶ &c. oder auch, wenn es die Bedeutung hat etwas zu erklären, wird ein Paroxytonum. Z. E. ἐστὶν ἄνθρωπος, es ist ein Mensch. ἀλλ' ἐστὶν ἀληθινὸς ὁ πέμψας μιν, sondern der ist wahrhaftig, der mich gesandt hat. ἀ καὶ ἐστὶ γεγραμμένα, was nicht ge-

Λ 4.

schrie

geschrieben ist. ὁ ἀγρὸς ἐστὶν ὁ κόσμος, der Acker ist die Welt. G 67. 72.

SIGNA QUÆDAM ORTHOGRAPHICA.

§. 10. Zur Orthographie gehören über dieses noch einige besondere *Signa Orthographica*, die im Lesen und Schreiben wohl müssen beobachtet werden.

Ejusmodi Signa Orthographica sunt:

1.) *Apostrophus*. Ut: πᾶν' ἔλεγον pro πᾶν α' ἔλεγον.

Die Haupt-Regel davon lautet im Wellerō also:

A, ε, ι, ο ut & αι & οι in fine Dictionis absque Consonante sequente collocata frequenter per Apostrophum ob Vocale[m] sequentis Dictionis initialem abiiciuntur. G. 34. 35.

2.) *Diæresis* s. *Puncta Diæreseos* vel Separationis. Ut: αἰδιος æternus, βασιλεῖ Regi. G. 58. 61.

3.) *Hypodiasbole*. Ut: ὄ, τε & quid, ad differentiam ὅτε Adverbii quando. G. 58. 61.

4.) *Hyphen*. Ut: ἄγγελος θεοῦ. G. 58. 61.

5.) *Distinctiones*. Quarum sunt quinque: *Comma*, *Punctum*, *Signum exclamandi*!

Colone, cujus signum est Punctum ad apicem ultimæ litteræ positum. Ut: ἔχατοι ἔσονται πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔχατοι. Ultimi erunt primi: & primi ultimi.

Punctum interrogandi, quod scribitur ut Latinorum Semicolon, Ut: τίς; quis? G. 60. 62.

6.) *Inter-*

6.) *Interpositio Litteræ, vel Ny ἐφελκυστικόν*, wo von folgende Regel zu merken:

Dativis pluralibus in *σι*, & Verbis tertiæ personæ in *ι*, & *ε* desinentibus ob sequentem Dictionis sequentis Vocalelem initialem vel Diphthongum Græci addunt *ν ἐφελκυστικόν*. Ut: *πᾶσιν ἔειπεν ὁ χριστός*, pro: *πᾶσι ἔειπε*. Christus omnibus dixit. G. 35. 37.

Das sey nun also genug de Litteris & Orthographiâ.

ETIMOLOGIA.

§. 11. Wir kommen hierauf auch auf die wesentliche Betrachtung eines Wortes, von welcher uns die *Etymologia* Nachricht giebet.

Dieses absonderliche Theil der Grammatica gehet mit allen Partibus Orationis, und mit ganzen Wörtern um, und hat den Nutzen, daß man die Wörter in dieser Sprache verstehen, und nach Beschaffenheit und Erforderung der Rede flexiren lerne, welches in einer jeden Frage nöthig ist.

§. 12. *Partes Orationis apud Græcos sunt Octo.* Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Adverbium, Præpositio & Conjunctio. Nam Interjectiones Adverbiis annumerant. G. 90. 95.

Defin. Artic.

Articulus est Pars Orationis, quæ Genera Nominum discernit.

Die Definitiones der übrigen Partium Orationis

nis kommen mit den Lateinern überein, wird also unnöthig seyn, sie in dieser Manuduction zu repetiren und einzurücken.

DE NOMINE,

§ 13. Ehe wir aber von einem jedweden Parce Orationis reden, so wollen wir erstlich etliche Præcognita, die theils die Partes Orationis überhaupt, theils auch die Nomina insonderheit angehen, hies hersehen:

Partes Orationis sunt vel flexibiles vel inflexibiles,

Flexibiles sunt quinque, eaque iterum vel declinabiles. Ut: Articulus, Nomen, Pronomen & Participium. Vel Conjugabilis. Ut: Verbum.

Inflexibiles sunt: Adverbium, Præpositio & Conjectio. G. 90. 95.

Das Nomen an sich selbst hat, wie oben erwähnt, seine Definition mit denen Lateinern gemein.

Est enim Pars Orationis, quæ rem significat.

Duplex autem est Nomen: Substantivum & Adjectivum.

Accidentia Nominis sunt: Genus, Declinatio, Numerus & Casus.

Genera Nominum, ut apud Latinos, quinque sunt: Masculinum, Fæmininum, Neutrum, Commune & Omne.

Declinationes sunt tres: 1. 2. & 3^{ia}.

Numeri sunt tres: Singularis, Dualis & Pluralis;

Casus Græcorum sunt quinque; Nominativus, Genit.

Genit. Dativ. Accus. & Vocativus. G. 93. 98.

ARTICULUS.

§. 14. Alle drey Declinationes haben ihre besondere Endungen und Regeln, wie unten wird angezeigt werden.

Wer sich aber eine grosse Erleichterung schaffen will, der lerne sich vor allen Dingen wohl den *Articulum*, so wol den *Præpositivum*, *ὁ*, *ἡ*, *τὸ*, als auch den *Postpositivum*, *ος*, *ῆ*, *ς* und nebst diesen auch das Pronomen *τις*, *τι*: Denn an diesen beyden Particulis behanget die Flexion aller Nominum durch alle drey Declinationes und Casus. Dergestalt und also, daß, wer den *Articulum* wohl gelehret hat, der wird auch leichtlich alle Nomina, so wol Substantiva als Adjectiva, die zur ersten und andern Declination gehören, decliniren können. Ingleichen, wer auch das besagte Pronomen recht inne hat, der kan wiederum auch die Nomina Substantiva und Adjectiva der dritten Declination leichtlich flektiren.

Wir wollen demnach, weil der *Articulus* und gedachtes Pronomen zu Erlernung der Declinationum so nöthig und nützlich, beyde hieher setzen:

Der *Articulus* wird also declinirt G 91. 96.

Præpositivus Singul.

Postpositivus Singul.

N. *ὁ*, *ἡ*, *τὸ*.
G. *τος*, *της*, *τος*.
D. *τω*, *τῇ*, *τω*.
Acc. *τον*, *την*, *τό*.

N. *ὅς*, *ἡ*, *ὅ*.
G. *ος*, *ης*, *ος*.
D. *ῶ*, *ῇ*, *ῶ*.
Acc. *ον*, *ην*, *ο*.

Dual.

Dual.			Dual.		
N.A.	τὼ, τὰ, τῷ.		N. A.	ὦ, αἶ, ὦ.	
G.D.	τοῖν, τῶν, τοῖν.		G. D.	δὶν, αῖν, δὶν.	
Plural.			Plural.		
N.	οἱ, αἱ, τὰ.		N.	οἱ, αἱ, αἶ.	
G.	τῶν in omni genere.		G.	ῶν in omni genere.	
D.	τοῖς, ταῖς, τοῖς.		D.	δῖς, αῖς, δῖς.	
Acc.	τούς, τὰς, τὰ.		A.	τούς, αῖς, αἶ.	

Also auch die Composita. Nämlich nach dem Articulo prapof. ὅδε, ἡδε, τόδε, ὅτε, ἡτε, τότε; ὅγε, ἡγε, τόγε.

Und nach dem Articulo postpositivo: ὅσκι und ὅσπερ.

Das Pronomen aber also: G. 142. 150.

Indefinitivum, aliquis.			Interrogat. quis?		
Singul.			Singul.		
N.	τις, τι.		N.	τίς, τί.	
G.	τινός, a. 18.		G.	τίνος. a. 18.	
D.	τινὶ.		D.	τίνι.	
Acc.	τινὰ, τι.		Acc.	τίνα, τί.	
Dual.			Dual.		
N.A.	τινὲ.		N. T.	τίνε.	
G.D.	τινοῖν. a. 17.		G. D.	τίνοιν. a. 18.	
Plural:			Plural.		
N.	τινές, τινὰ.		N.	τίνες, να.	
G.	τινῶν.		G.	τίνων.	
D.	τισὶ.		D.	τίσι.	
A.	τινάς, τὰ.		A.	τίνας, να.	

Also auch das Compositum: ὅσις, ἡτις, ὅ, τι per

(per Hypodiaft.) qui, quicunque, quisquis. Ben welchem so wol der Articulus als auch das Pronomen *tis* decliniret werden. Gen. *ἑτινος, ἡτινος, ἑτινος, &c.*

DECLINATIONES.

§. 15. Hiemit wenden wir uns nun zu denen Declinationibus selber, deren, wie oben erwehnet, drey sind.

Ben einer jeden derselben sind folgende zwey Stücke wohl zu mercken und zu behalten, nempe *Duces & Regulæ*.

Duces sind gewisse Paradigmata, oder Exempel, die ben einer jeden Declination aufgegeben oder vorgeschrieben werden, deren man sich zu einem Vorbilde und Muster bedienet, andere dergleichen Worte auch auf gleiche Art zu decliniren und zu flectiren.

An *Regeln*, so zum decliniren erfordert werden, hat man viererley vonnöthen, nemlich 1.) *Regulas de Genere*. 2.) *De Terminatione*. 3.) *De Accentu*. & 4.) *de Contractione*.

Weil nun diese Regeln zum decliniren ganz unentbehrlich, solche aber, wie in der Präfation gemeldet, in Welleri Grammatica sehr zerstreuet stehen, so wollen wir solche erst in unverrückter Ordnung hier zusammen setzen, damit man selbige hernach bey dem decliniren alsbald finden, und sich deren bedienen könne.

Solgen also:

§ 16. REGULÆ DE GENERE NOMINUM.

Reg. 1.) *Generalis.* Nomina Virorum, Nomina Mulierum, Nomina Litterarum: Ut & Regulæ de Adjectivorum Genere petantur ex Grammatica Latina.

De Specialibus hæ sunt notandæ.

Reg. 2.) In ας & ης, primæ Declinationis sunt Gen. Masculini: In α & η Gen. Fæminini. G. 97. 102.

3.) In ος secundæ sunt Generis Masculini. In ων, Generis Neutrius G. 102, 106.

Sic & ως & ων Attica.

Fæminina & Communia in ος, quæ excipiuntur, usui committimus.

De Genere Nominum Tertiæ Declinationis.

Reg. 4.) In α, ι, υ, Tertiæ Neutra sunt. G. 104. 109.

5.) In ως & ω, quæ habent in Genitivo όος sunt Generis Fæminini G. 104. 109.

6.) In αν, ην per η, υν per υ, & ων per ω Masculina sunt. G. 104. 109.

Excipe Fæmin. ήΦεήν, & in ων Oxytona, quæ habent in Genit. όνος. Ut: χελιδών hirundo, ή ειπών imago, ή τρυγών Turtur. Præter ό κανών Regula.

Sunt & Fæminina hæc quatuor: ή άλλων, ωνός area, ή γλήχων pulegium, ή μήχων papaver, ή πρή-

πρήρων, Columba. Communia: χήν anser νέμην & κύων.

7.) In *ω* per *ι* sunt Generis Fæm. G. 105. 109.

Excipe: ὁ δελφίν, ἴνος, ὁ καὶ ἡ θίν, ἰνός, ἀγ-
ger,

8.) In *αε* & *οε* per *ο* Neutra sunt. G. 105. 111.

Præter: ὁ ψαε Sturnus, ἡ δάμαε, ἑαε Uxor.

9.) In *ει* per *ει*, *ηε* per *η*, *υε* per *υ*, *ωε*, per *ω*,
Masculina sunt. G. 106. 111.

Excipe: ἡ γαστήρ Venter, ἡ κήρ Parca, ἡ χεὶρ
manus, τὸ κήρ Cor, τὸ ἦρ Ver, τὸ πῦρ, Ignis, ὁ, ἡ
ἀντίχειρ Pollex.

Item: τὸ ἔλδωρ, ὠρος desiderium, τὸ ἔλωρ Præ-
da, τὸ πέλωρ monstrum, τὸ τέκνωρ signum, τὸ
ὔδαρ aqua, τὸ σκῶρ, αὐός stercus.

10.) In *ας*, quæ habent in Genitivo ᾄδος Fæmi-
nina sunt.

Exc. ὁ, ἡ Φυγὰς Exul, ὁ ἡ λογάς selectus.

11.) In *ας*, quæ habent in Genitivo αὐτος Mascul.
sunt. Sic ὁ λαὰς Lapis.

12.) In *ας*, quæ habent in Genitivo αὐτος Neutra
sunt. G. 107. 113.

His adde: τὸ σέλας, αὐος, fulgur, τὸ δέπας, αὐος
poculum, τὸ βρέπας, αὐος, simulacrum.

13.) In *ης* per *η*, quæ habent in Genitivo ἡτος
Masculina sunt. G. 107. 113.

14.) Substantiva in ὅτις vel ὅτις ab Adiectivis
in *ος* vel *υς* derivata, Fæminina sunt. G. 107. 113.

15.) In *αυς*, *αις* & *εις* per *ει* Fæminina sunt.
G. 107. 112.

Excipe:

Excipe: τὸ φαῖς Farina subacta, ὁ, ἡ παῖς, παῖδος, Puer. ὁ κτεῖς, ἐνὸς Ρεκτεν.

16.) In ις per ι, υς per υ, & σ, cum Consonante Fæmininae sunt. G. 108. 113.

Exc. ὁ γόνις, ἰδος, Semimas, ὁ λῖς, λιτὸς subtile Linteum, ὁ ὄφις Serpens, ὁ μάντις Vates, ὁ πόσις Maritus, ὁ ὄρχις testiculus, ὁ πρύτανις Rector, ὁ πρέσφις Legatus, ὁ, ἡ ὄρενις, ἰθος Avis.

Item hæc:

μῦστε, βότρυστε, τάχως, θρηῖνος, κάνδως νέκως
ιχθύς,

Πῆχως καὶ πέλεκως Masculinae sunt Genere ἡ ἄλς mare, ὁ ἄλς Sal significat.

17.) In ους & ς sunt Generis Masculini. G. 107. § 109. 113. § 114.

Præter: τὸ ῥς, ὠτὸς Auris.

18.) In ους per ο Tertiæ Neutra sunt. G. 108. 113.

19.) In ξ & ψ. Masculinae sunt. G. 108. 110.

Fæminina & Communia, quæ excipiuntur, usui iterum committimus.

§. 17. REGULÆ DE TERMINATIONE.

Reg. 1.) Declinatio Prima habet quatuor Terminationes: α, η, ας, ης. G. 94. 99.

Genitivi autem Terminatio in ας & ης est 8, in reliquis ης. G. 97. 102.

2.) Secunda Declinatio habet duas Terminationes. ος & ον. G. 99. 104.

3.) Ter-

§. 17. Regulæ de Terminatione. 17

3.) Tertia Declinatio habet novem Terminationes. quatuor vocales. & quinque Consonantes: α , ι , υ , ω , ν , ξ , ς , σ , ψ . G. 104. 108.

4.) Dativus semper habet Jota, vel nude vel in Diphthongo. G. 94. 99.

5.) Nomina in α purum, nec non in $\delta\alpha$, $\theta\alpha$, $\rho\alpha$ & $\alpha\varsigma$ purum in toto Singulari habent α . G. 97. 102.

6.) Desinentia in α (impurum) & $\alpha\varsigma$, loco η habent α in Accusativo & Vocativo singulari. G. 98. 103.

7.) Terminatio in $\alpha\varsigma$ & $\eta\varsigma$ abicit in Vocativo σ . α & η Vocativum similem habent Nominativo. G. 98. 105.

8.) Nomina in $\tau\eta\varsigma$ & poëtica in $\pi\eta\varsigma$, it. Composita à Verbis $\mu\epsilon\tau\rho\omega$, $\pi\omicron\lambda\omega$, $\tau\epsilon\iota\beta\omega$, & Gentilia, habent in Vocativo singulari α . G. 98. 103.

9.) Quædam in $\alpha\varsigma$, imprimis Perispomena, habent in Genitivo more Dorico α , quod & in reliquis Casibus retinent. G. 92. 103.

10.) Neutra habent tres similes Casus, Nominativum Accusativum & Vocativum, quæ in Plurali exeunt in α , ut apud Latinos. G. 102. 107.

11.) Attici loco σ ubique assumunt ω . Jota si adfuerit, subscribitur, υ vero abicitur. Vocativum similem faciunt Nominativo. Neutra pluralia habent ω . G. 102. 107.

12.) In $\eta\varsigma$ per $\sigma\eta\varsigma$ declinata in nonnullis Synoplen patiuntur. In $\alpha\eta\eta\varsigma$ δ interponitur. G. 112. 117.

13.) Nomina in $\iota\varsigma$ per ι , $\upsilon\varsigma$ per υ , $\alpha\upsilon\varsigma$ & $\eta\varsigma$ pure
B decli-

declinata, mutant σ Nominativi in Accusativo singulari in ν . G. 113. 119.

Rarius dicitur $\beta\acute{o}\alpha$ & $\nu\acute{\alpha}\alpha$.

14.) Barytona in $\iota\varsigma$ per ι , $\upsilon\varsigma$ per υ , quæ non habent $\alpha\varsigma$ purum, fortiuntur in Accusativo α & ν . G. 113. 119.

15.) In tertia Vocativus similis est Nominativo, exceptis illis, quæ hisce designantur Regulis. G. 113. 119.

16.) Barytona flexa per $\alpha\nu\tau\omicron\varsigma$, $\epsilon\nu\tau\omicron\varsigma$ & $\omicron\nu\tau\omicron\varsigma$, abiciunt in Vocativo $\tau\omicron\varsigma$ Genitivi. G. 113. 119.

17.) Barytona in $\omega\varsigma$, flexa per $\omicron\epsilon\omicron\varsigma$, $\omega\nu$, per $\omicron\nu\epsilon\varsigma$, $\eta\nu$ per $\epsilon\nu\omicron\varsigma$, $\alpha\varsigma$ per $\alpha\nu\epsilon\varsigma$, formant Vocativum à Genitivo abjecto $\alpha\varsigma$. G. 114. 119.

18.) Gravitona in $\eta\epsilon$ habent in Vocativo $\epsilon\epsilon$. His adde quatuor Oxytona: $\alpha\eta\eta\epsilon$, $\pi\alpha\tau\eta\epsilon$, $\sigma\omega\tau\eta\epsilon$. G. 114. 119.

19.) Nomina in $\epsilon\nu\varsigma$ & $\epsilon\varsigma$ in Vocativo deponunt σ Nominativi. G. 114. 120.

Excipe: $\acute{o}$ $\pi\alpha\varsigma$, $\acute{o}$ $\delta\alpha\varsigma$ & $\xi\varsigma$.

20.) Barytona in $\iota\varsigma$ per ι , $\upsilon\varsigma$ per υ , & Adjectiva Oxytona in $\upsilon\varsigma$ per υ , cum Monosyllabis deponunt σ Nominativi in Vocativo singulari. G. 114. 129.

21.) In $\eta\varsigma$ per $\epsilon\omicron\varsigma$ declinata habent in Vocativo $\epsilon\varsigma$. In ω & $\omega\varsigma$ per $\acute{o}\omicron\varsigma$ declinata habent $\acute{\upsilon}$. G. 114.

22.) Dativus pluralis fit à Dativo singulari, assumpto σ ante Jota, & abjectis propter Cacophoniam δ . τ . θ . ν . G. 114. 120.

23.) Ad σ Nominativi, quod Diphthongus vel Consonans præcedit, ut & ad ζ & ψ additur
in

in Dativo plurali Jora. vid. G. 115. 121. *Nomina, quae in ultima &c.*

24.) Extrusis *v. r. &* in *ei*, *o* in *g* muratur, & accipites *a i u*, producuntur. G. 114, 120 *Nota: Penultima Dativi &c.*

25.) In *ne*, quae in Genitivo Syncopen patiuntur, formant Dativum pluralem in *o* *oi*, G. 115. 121. &c.

§. 18. REGULAE DE ACCENTU.

Reg. 1.) Accentus sunt tres: Acutus, Gravis & Circumflexus. G. 64. 66.

Acutus est vel in ultima Syllaba, & vocabulum dicitur Oxytonum.

Vel in Penultima & vocabulum dicitur Paroxytonum

Vel in Antepenultima, & vocabulum dicitur Proparoxytonum. G. 65. 68.

2.) Circumflexus, qui Syllabam natura longam requirit.

Vel est in Ultima, & vocabulum dicitur Perispomenon. G. 65. 68.

Vel in Penultima, & vocabulum dicitur Properspomenum. Hinc neque brevis neque Antepenultima circumflectitur. G. 65. & 83. 67 & 68.

3.) *Gravis* nullibi scribitur, omnibus tamen Syllabis, quibus Circumflexus vel Acutus non est impositus, infidet. G. 64. 67.

Vocabulum autem in Ultima habens Gravem, dicitur Barytonon seu Gravitonum. G. 65. 68.

4.) Quorum Ultima est longa, eorum Penultima, si Tonum habet, acuitur.

Vel: Penultima ante Longam natura, si Tonum habet, acuitur. *G. 68. 73.*

5.) Brevis ante finalem brevem, si Tonum habet, acuitur. *G. 69. 73.*

Vel: Penultima natura brevis, si Tonum habet, acuitur.

6.) Ultima existente brevi vel Positione tantum longâ, Penultima natura longa habens Tonum, circumflectitur. *G. 69. 73.*

7.) Ultima brevis, si Tonum habet, acuitur. *G. 69. 74.*

8.) Ultima longa frequentissimè acuitur. *G. 69. 74.*

9.) Ultima existente brevi, Antepenultima, si Tonum habet, acuenda est. *G. 69. 74.*

10.) Ultra tertiam à fine Syllabam Accentus elevans collocari non potest. *G. 64. § 83. 67. § 88.*

11.) Attici ultima longa Acutum in Antepenultima retinent. *G. 68. 73.*

12.) Accentus Nominativī manet idem & in eadem Syllaba in Obliquis. *G. 82. 87.*

13.) Ultima natura longa Circumflexus in Penultima mutatur in Acutum;

Acutus autem ex Antepenultima in Penultimam est transferendus. *G. 83. 88.*

14.) Ultima brevi, Penultima, si natura longa est, & Accentum habet, circumflectenda est. *G. 83. 88.*

15.) Nomina, quæ in Nominativo Primæ & Secundæ Declinationis sunt Oxytona, fiunt in Geni-

Genitivo & Dativo Singularis, Dualis, & Pluralis Numeri Perispomena. G. 84. 89.

16.) Genitivus in Prima Pluralis circumflectitur in Ultima. G. 84. 89.

Excipe Genitivum a *χλῆνης, χηΐσης, ἐτεσίας & αἰφύνης*. Et ab Adjectivis in *ος* Barytonis. Ut: *αἰγίων* per tria Genera. G. 84. 89.

17 Genitivi & Dativi Tertiæ Declinationis dissyllabi non contracti, Accentum sortiuntur in Ultima: Nominativus, Accusativus & Vocativus in priori: Genitivus Pluralis & Dualis circumflectitur. G. 84. 89.

Sed Accentum habent in priori Syllaba Participia. Ut: *ὄν, ὄντος; οὖς, θέντος; ὀὺς, δόντος.* &c. G. 84. 90.

Ut & hi Genitivi plurales: *δάδων* a *δαῖς* fax, *δυῶων* a *δυῶς* Farnulus, *θῶων* a *θῶς* Lupus cervatiis, *κράτων* a *κράς* Caput, *παιδων* a *παῖς* Puer, *τρώων* a *τρώς* Trojanus, *βῶδων* a *βῶς* macula ex adustione, *φῶτων* a *φῶς* Lumen, *ᾠτων* ab *ᾠς* Auris, *πάντων* a *πᾶς*, quod etiam in Dativo plurali habet *πᾶσι*. G. 85. 90.

18.) *τίς* Interrogativum semper est Paroxytonum; *τις* Indefinitum Oxytonum, cum Accentum retinet. G. 85. 90.

19.) *Αι* & *οι* in fine Dictionis posite habentur respectu Accentus, non vero valoris, pro brevibus. G. 3.

20.) Accentum retrahunt:

(α.) Quidam Vocativi Primæ Declinationis in *τα* & *πα*, G. 85. 90.

B 3

(β.) No.

(β.) Nomina in ηε, quorum Vocativus in εε definit. G. 85. 90.

(δ.) Adjectiva Paroxytona in ης & ων, & Propria in ης Tertiæ purè declinata. G. 86. 91.

21.) Ubi fuit Accentus extra Contractionem, in eadem Syllaba manet in Contractione. G. 86. 91.

Excipe: χρύσεος, χρυσῆς aureus.

22.) Omnes Syllabæ contractæ Tonum recipientes habent Circumflexum, nisi natura Circumflexi repugnet. G. 86. 91.

Excipe: ἑταῖός, ἑσῶς: νόω, νῶ Dual. λητόα, λητώ. G. 86. 91.

23.) In qua Syllaba est Accentus Masculini in Genitivo, in eâ est & in Fœminino. G. 87. 92.

24.) Neutra retinent Accentum in ea Syllaba, qua Masculinum. G. 87. 92.

Excipe: αὐτάρεης, αὐταρέες &c. βελτίων, βέλτιον &c. G. 87. 92.

25.) Accentus Verborum ac Participiorum ipsius τύπτω naturam imitantur, ex quo optime cognoscuntur. G. 88. 93.

26.) Tempora indefinita & Præterita dissyllaba priori longa, servant Accentum simplicis in Compositis. Ut: περιάγω, περιήγον.

Sic κατέχον, παρέχον, G. 88. 93.

27.) Reliqua vero Compositorum Tempora Accentum ad Antepenultimam referunt, nisi ultima fuerit longa. G. 88. 93.

28.) Quædam Accentu plane carent: ὁ, ἡ, οἱ, εἰ, αἱ (εἰ δὲ) εἰ, ὡς, εἰς (εἰς) ἐξ (ἐκ) G. 65. 68.

29.) Di-

29.) Dictiones Encliticae. Ut: *τις, τὶ, τῶς*, Indefin. *μὲ, μῶι, μὲ, σὲ &c. γε, τε &c.* Item *Φημί* dico & *ἐγώ* sum, in toto Præsenti Indicativi sæpe Accentum vel plane amittunt, vel in ultimam præcedentis Dictionis Syllabam reiciunt. G. 66. 71.

Exempla: ὁ κύριός μὲ (σὲ τις) δὲ λόγός μὲ (σὲ, τις) Θεός μὲ. Τὸ κύριόν μὲ (σὲ τινος) Θεὸς μὲ (σὲ, τινος) ἀνθρώποι τινες δὲ λόγοι τινες ποιητῶν τινων.

Luc. XIX. 8. καὶ ὁ Φαρισαῖος τινες.

Rom. III. 8. περὶ αὐτοῦ.

Nota.

Εἰς si sequitur post *ἐκ, ἀλλὰ, ἢ, καὶ*, vel Apostrophum, aut declarandi & exponendi vim habet, fit Paroxytonum. Ut: *ἐστὶν ἄνθρωπος. ἐκ ἐστὶ*, non ἐστὶ. C. 67. 72.

§ 19. REGULÆ DE CONTRADICTIONE.

Reg. 1.) Nomina Tertiæ Declinationis, quorum Genitivus in *ος* purum definit, & Verba in *ᾶω, ἔω & ὦω* omnes Præsens & Imperfectum contrahunt. G. 25. 26.

2.) Nomina in *ις* per *ι*, in *ι* & *ευς*, nec non in *υς* per *υ*, quæ habent in Genitivo *έος*, Dativum Singularis, Nominativum, Accusativum, & Vocativum pluralis tantum contrahunt. G. 25. 27.

B 4.

Neutra

24 §. 10. Regulæ de Contractione.

Neutra pluralia ab his formata non contrahuntur. G. 25. 27.

3.) Verba dissyllaba in *eo* tantum Contractionem in *e* suscipiunt. G. 25. 27.

Dissyllaba in *eo* non contrahuntur.

4.) A sequente *o* vel *ω*, item Diphthongo ex *o* præfecta (*oi* &) contrahitur in *ω*. Jota, si adfuerit, subscribitur. G. 26. 28.

5.) A sequente alia Vocali quacunque, (nempe quæ non est *o* vel *ω*, vel Diphthongus ex *o* præfecta) contrahitur, in *ω*. Jota, si adfuerit, subscribitur. G. 26. 28.

6.) E sequente Vocali longa vel Diphthongo in illam longam vel Diphthongum contrahitur. G. 7. 29.

7.) *Es*, *ea* & *ei* mutantur in *e*, sed *eo*, in *g*. G. 28. 29.

Excipe: In Nominibus *es* *ea*, nulla sequente Consona, mutatur in *n*, si vero denuò Vocalis præcesserit, in *a*. G. 28. 29.

8.) Jota sequente Vocali quacunque contrahitur in Jota. G. 29. 30.

9.) *Oo*, *oe* & *og*, contrahuntur in *g*. G. 29. 31.

10.) *O* cum sequente Jota, si vè nude, si vè in Diphthongo posito, contrahitur in *oi*. G. 30. 32.

11.) Infinitivus *oeiv* contrahitur in *iv* non *ōiv*. Quod imitantur Nomina in *oeis*. G. 30. 32.

12. *O* sequente *n*, *a* vel *ω* contrahitur in *ω*. G. 30. 32.

13.) *Oas* in Accusativo plurali contrahitur in *as*. G. 31. 32. Nota.

14.)

§. 19. 20. Regulae de Declinatione Prima. 25

14) τ sequente s & a , contrahitur in υ . G. 31. 33.

15.) Jones, ν , κ , σ , τ . ($\nu\kappa\eta\sigma\epsilon\tau\epsilon$) posita inter duas Vocale: frequentissime extrudunt, & Attice post fit Contractio. G. 31. 33. Not.

16. Δ , ϵ , ι , $\omicron$, ut, & $\alpha\iota$ & $\omicron\iota$ nude in fine Dictionis absque Consonante sequente collocata, frequenter per Apostrophum ob Vocale sequentis Dictionis initialem abiiciuntur. Ut: $\pi\alpha\nu\epsilon\lambda\epsilon\gamma\omicron\nu$, pro $\pi\alpha\nu\tau\alpha\epsilon\lambda\epsilon\gamma\omicron\nu$. $\nu\upsilon\chi\theta' \omicron\lambda\eta\nu$ pro $\nu\upsilon\kappa\tau\alpha\omicron\lambda\eta\nu$. G. 33. 35.

Sic in Compositis: $\alpha\nu\tau\epsilon\lambda\epsilon\gamma\omicron\nu$, $\alpha\theta\epsilon\lambda\kappa\omega$ &c.

DECLINATIO PRIMA.

§. 20. Aus diesen vorhergesetzten Regeln wird man nun die Abwechselungen der Termination bey den Nominibus, den Unterscheid des Accentus, und die Contractio deutlich sehen und erlernen können. Wenden uns demnach zu denen Declinationibus selber.

Die erste Declination nun hat

1.) Vier Endungen. Zwey simplices, und zwey Compositas.

Die *Simplices* oder einfache endigen sich: Entweder in a . v. gr. $\alpha\mu\alpha\rho\tau\iota\alpha$, peccatum. Oder in η . Als: $\alpha\gamma\alpha\pi\eta$, Dilectio.

Die *Compositae* oder Zusammengesetzte endigen sich: Entweder in as . v. gr. Νεανίας Adolescens. Oder in ns . Als: $\mu\alpha\theta\eta\tau\eta\varsigma$ Discipulus.

2.) Hat sie zwey Genera. Denn die Nomina

na

na in ας und ης sind Generis Masculini, die in α und η sind Generis Fæmini G 97. 102.

Was 3.) die *Declination an sich selbst* anbelanget, so hat man einen Vorschmack an dem Articulo Fæmini Generis, derselbe kan statt eines General-Paradigmatis durch alle Numeros und Casus dienen. Jedoch weichen etliche Nomina davon ab, wie solches die nachfolgenden Duces und dabey citirte Regulæ zeigen werden.

Bei dieser ersten *Declination* werden hauptsächlich 10. Duces vonnöthen seyn. Folgen also:

§. 21. DUCES DECLINANDI IN PRIMA DECLINATIONE.

& quidem

1.) Dux Oxytonorum in η. g. 2.

Singular.		Plural.	
N. ἡ	τιμὴ, Honor. a. 8.	N. τιμαί.	G. 94. 99.
G.	τιμῆς. a. 15.	G.	τιμῶν. a. 16.
D.	τιμῇ. 1. 4.	D.	τιμαῖς.
Acc.	τιμὴν.	Acc.	τιμὰς.
V.	τιμῇ.	V.	τιμαί.

Dual.

N. A. V.	τιμὰ.
G. D.	τιμαῖν.

Exempla.

ἡ Φωνή, Vox	ἀρετή, Virtus.
ψυχὴ, Anima.	ἔυχὴ, Votum.
ὠδὴ, Cantus.	ἑορτή, Festum.
ἀρχή, Initium.	προσευχὴ, Precatio.

2.) Dux

2.) Dux Paroxytonorum in η g. 2.

Singul.	Plural.
G 95. N. ἡ κόρη, Puella a. 4.	N. κόραι.
100. G. κόρης, a. 12.	G. κορῶν. a. 16.
D. κόρη, t. 4.	D. κόραις a. 12.
A. κόρην.	A. κόρας.
V. κόρη.	V. κόραι.

Dual.

N. A. V.	κόρα.
G. D.	κόραι.

Exempla.

ἡ τέχνη, Ars.	ἀγάπη, dilectio.
νύμφη, Sponsa.	νίκη, Victoria.
κώμη, Vicus.	γαλήνη, tranquillitas maris.
εἰρήνη, Pax.	
σελήνη, Luna.	δικαιοσύνη, Justitia.
ζώνη, Zona. N. & V. pl.	ζῶναι. a. 6. 14.
Σικ. κώμη, Vicus.	γνώμη, Sententia.

3.) Dux Paroxyton. in α. impur. g. 2.

Singul.	Plural.
N. ἡρίζα, Radix, a. 5.	N. ῥίζαι.
G. ῥίξας. a. 12.	G. ῥιζῶν. a. 16.
D. ῥίξη. t. 4.	D. ῥίξαις. a. 12.
Acc. ῥίξαν. t. 6.	Acc. ῥίξας.
V. ῥίξα.	V. ῥίξαι.

Dual.

N. A. V.	ῥίξα.
G. D.	ῥίξαι.

Exem.

Exempla.

ἡ δόξα, Gloria.	γάζα, Gaza, thesaurus.
δίψα, Sitis.	συριγία, Myrrha,
κόλλα, Gluten.	πέζα, malleolus s.
πρύμνα, Puppis.	planta pedis.
βύρσα, Corium.	πτέρνα, Calx pedis.
τόλμα, Audacia.	τρυπα, foramen.

4.) Perisporomenorum in a. impur.

Singul.

Plural.

G 95. N. ἡ μῦσα, Musa a. 6.	N. μῦσαι. a. 12.
100. G. μύσης. a. 13.	G. μύσων. a. 16.
D. μύση. t. 4.	D. μύσαις.
Acc. μύσαν. t. 6.	A. μύσας.
V. μύσα.	V. μύσαι.

Dual.

N. A. V.	μύσαι.
G D.	μύσαιν.

Exempla.

ἡ αἶσα, Parca,	πείνα, Fames.
δαῖσα, Humor.	πείρα, Experimentum.
γλῶσσα, Lingua.	πείσα, Obedientia.
κρήσσα, Cressa.	παύλα, Cessatio.
ἡσσα, Anas.	χλαῖνα, Læna.

5.) Proparoxytonorum in a. impur.

Singul.

Plural.

N. ἡ θάλασσα, Mare. a. 9.	N. θάλασσαι. a. 19.
G. θαλάσσης. a. 13.	G. θαλασσῶν. a. 16.
D. θαλάσση. t. 4.	D. θαλάσσαις. a. 13.
	Acc.

Acc. θάλασσαν. ι. 6.   Acc. θαλάσσης. α. 13.
V. θάλασσα.   V. θαλάσσαι.

Dual.

N. A. V.   θαλάσσα.
G. D.   θαλάσσαν.

Exempla.

ἡ ἀκανθα, Spina.   ἡ χιθνα, Vipera. G. 95.
ἄγκυρα, Anchora.   μέλισσα, Apis. 100.
ἄμαξα, Currus.   μέριμνα, Cura.
βασιλίσσα, Regina.   τράπεζα, Mensa.
γέεννα, Gehenna.   χάλαζα, Grando.

6.) Paroxyt. in a. pur. it. in da, θα.ρα.

Singul.

Plural.

N. ἡ σοφία, Sapientia.	N. σοφίαι.
G. σοφίας. ι. 5.	G. σοφιών. α. α. 16.
D. σοφία.	D. σοφίαις,
Acc. σοφίαν. α. 12.	A. σοφίας.
V. σοφία.	V. σοφίας.

Dual.

N. A. V.   σοφία.
G. D.   σοφίαν.

Exempla.

ἡ αἰτία, Causa.   ἐξουσία, Potestas.
ἁμαρτία, Peccatum. καρδία, Cor.
βία, Vis.   μαρτυρία, Testimonium.

βασίς

βασιλεία, Regnum. λατρεία, Cultus.
 λήδα, Leda. μάρθα, Martha.
 ήμέρα, Dies. χώρα, Regio.
 Huc refer Oxýtona, Proparoxytona, & Perispom. in
 α pur. & ρα.

Singular			Plural:	
N.	ή σκιά,	Umbra. a. 7.	N.	σκιαί.
G.	σκιάς.	a. 15,	G.	σκιῶν. a. 16.
D.	σκιά.	t. 4.	D.	σκιῇς.
Acc.	σκιάν,		A.	σκιάς.
V.	σκιά.		V.	σκιάι.

Dual.		
N.	A. V.	σκιά.
G.	D.	σκιῶν.

Exempla.

ή γενεά,	Progenies.	δεξιά	Dextra.
καλιά,	Nidus.	στρατιά,	Exercitus.
στοά,	Perticus.	ἀγορά,	Forum.
περιστερά,	Columba.	χαρά,	Gaudium.

Singular.		Plural.	
N.	ή ευσέβεια, Pietas.	N.	εὐσεβείαι. a. 19.
G.	εὐσεβείας. a. 13. t. 5.	G.	εὐσεβειῶν. a. 16.
D.	εὐσεβεία.	D.	εὐσεβείαις. a. 13.
Acc.	εὐσεβείαν.	A.	εὐσεβείας.
V.	εὐσεβεία.	V.	εὐσεβείαι.

Dual.		
N.	A. V.	εὐσεβεία.
G.	D.	εὐσεβείων.

Exem-

Exempla.

ἡ ἀλήθεια,	Veritas.	ἐπιφάνεια,	Apparitio.
ἀσέβεια,	Impietas.	συγγένεια,	Cognatio.
εὐνοια,	Benevolentia.	μετάνοια,	Pœnitentia.
γέφυρα,	Pons.	μάχρα,	Gladius.
	<i>Singul.</i>		<i>Plural.</i>

N. ἡ μῦια,	Musca. a. 6.	M. μῦιαι.	a. 19.
G. μύιας.	a. 13. t. 5.	G. μυῖων.	a. 16.
D. μυία.	t. 4.	D. μύιας.	a. 12.
Acc. μύιαν.	t. 5.	A. μύιας.	
V. μῦια.		V. μῦιαι.	

Dual.

N. A. V.	μύια.
G. D.	μύιαν.

Exempla.

ἡ γαῖα,	Terra.	ρομφαῖα,	Gladius.
πλαταῖα,	Platea.	αἶρα,	Lolium.
σφαῖρα,	Globus.	πῆρα,	Conatus.
μοῖρα,	Fatum.	χῆρα,	Vidua.

7.) Oxytonorum in ης. g. 2.

<i>Singul.</i>		<i>Plural.</i>	
G. 95. N. ὁ κτισῆς,	Creator. a. 8.	N. κτισαῖ.	
100. G. κτισῆς.	a. 15. t. 1.	G. κτισῶν.	a. 16.
D. κτισῆ.	t. 4.	D. κτισαῖς.	
A. κτισῆν.		A. κτισάς.	
V. κτισά.	t. 8.	V. κτισαῖ.	

Dual.

N, A. V.	κτισά.
G, D,	κτισαῖν.

Exem:

Exempla.

ὁ Ἀκροατής,	Auditor.	Θεριστής,	Messor.
αὐλητής,	Tibicen.	κραιτής,	Judex.
βαπτιστής,	Baptista.	ληστής,	Latro.
δανειστής,	Fœnerator.	μαθητής,	Discipulus.
εὐαγγελιστής,	Evangelifta.	ποιητής,	Poëta.
ζηλωτής,	Æmulus.	ὕποκριτής,	Hypocrita.

§8.) Paroxytonorum in ης. g. 2.

	Singul.		Plural.
N.	ὁ χρύσης, Chryses.	N.	χρύσαι. a. 6.
G.	χρυσῆς. a. 12.	G.	χρυσῶν. a. 16.
D.	χρυσῇ. t. 4.	D.	χρύσαις.
Acc.	χρυσήν.	A.	χρύσας.
V.	χρύση,	V.	χρύσαι.

Dual.

N. A. V.	χρύσα.
G. D.	χρύσαιν.

Exempla.

ὁ ἄδης, 8.	Infernus.	τελώνης,	Publicanus.
καβάλλης,	Caballus.	ἀγχίσης,	Anchises.

Sequentia autem habent a in Vocat. singul. jx.
t. 8. a. 6.

ὁ προφήτης,	Propheta,	ὡ προφῆτα. t. 8. a. 6.
ἐπιστάτης,	Præceptor,	ὡ επιστάτα. t. 8.
ιδιώτης,	privatus.	τρατιώτης, Miles.
ναύτης,	Nauta.	πλανήτης, Erro.
ἐργάτης,	Operarius.	ὀφειλῆτης, debitor.

γω-

γεωμέτρης, Geometr. βιβλιοπωλῆς Bibliopola.
*Accentum in Vocat. in Antepenultimam
 reiciunt.*

ὁ δεσπότης, Herus, Vocativus ὁ δεσπότη. a 20.
 ὁκοδεσπότης, Paterfamilias. μητίετης, Consultor
 ἀκακήτης, non nocens. εὐρύοπης, late cernens.

Nota etiam χλάνης Aper. Gen. plur. χλάνων. a.
 16. Except.

Sic. χρήσης, Fænerator. ἐτεσίαι, Etesia.
 habent χρήσων. ἐτεσίων.

9.) Paroxytonorum in as Communis Dialecti.

Singul.	Dux.	Plural.
N. ταμίας, Quaestor.		N. ταμίαι.
G. ταμίσ. i. 1.		G. ταμιῶν. a. 16.
D. ταμίᾱ. i. 5.		D. ταμίαις.
A. ταμίαν.		A. ταμίᾱς.
V. ταμία.		V. ταμίαι.

Dual.

N. A. V.	ταμία
G. D.	ταμίαν

Exempla.

ὁ Νεανίας, Adolescents. βορέας, Boreas.
 Μεσσίας, Messias. ἡλίας, Elias.

10.) Doricorum in as. i. 9. G. 97. 161.

Singul.	Plural.
N. ὁ πάππας, Pater.	N. παῖδες, Thomas.
C	Γ πάππα.

G.	πάππα. i. 9. a. 12.	G.	Θωμά. (G. 96. 101.
D.	πάππα.	D.	Θωμά.
Acc.	πάππαν.	A.	Θωμᾶν.
V.	πάππα.	V.	Θωμά.
	&c.		&c.
	Sic.		Sic.
	Ἀννας.		Μαμμωνᾶς.
	Ἀγρεύπας.		Σατανᾶς.
	Ἑλύμας.		Λακᾶς.
	ΚαϊάΦας.		ΚηΦας.

Quedam habent etiam in Gen. a § 8. Ut.

ο	πατεροίᾳς.	Parricida.	Gen. a & 8.
	μητεροίᾳς.	Matricida.	ὄρνιθοθήρας.
	πυθαγόρας.		Αυcepts.
			Παυσανίας.

Diese Duces muß man fleißig repetiren, und die beygesetzten Exempla darnach decliniren, will man in der Sache gewiß werden.

Es sind zwar auch in der ersten Declination einige *Nomina Contracta*, die in allen Casibus einige Contraction leiden, und deswegen ὀλοπαθή heißen. Es soll aber solcher Contractorum überhaupt unten bey dem Beschlusse der dritten Declination gedacht werden.

Über diß giebt es auch bey den Nominibus der ersten Declination unterschiedene *Dialectos*. Weil aber im N. §. wenig dergleichen vorkommen, als wollen wir sie übergehen. Man findet davon Nachricht in *Welleri Grammatica*, p. 98. 103.

DECLI.

DECLINATIO SECUNDA.

§. 22. Die andere Declination hat

1.) *Zwey Endungen.* Nämlich entweder nach dem gemeinen Dialecto *oc* und *ov*; Oder Attice *ωc* und *ωv* jedoch diese Endung wird gar selten gebraucht.

2.) *Hat sie zwey Genera.* Die sich auf *oc* oder Attice auf *ωc* endigen, sind die meisten Generis Masculini, die in *ov* oder Attice in *ωv* sind alle Neutra, Die wenigen Fœminina, derer im ganzen N. Z. über 30. nicht seyn werden, kan man aus dem Articulo schon kennen lernen, wie auch die Communia.

3.) *Die Declination betreffende,* so richtet sich dieselbe mit ihrer Endung nach dem Articulo præpositivo *o* und *to*. Dergestalt und also: die Masculini in *oc* gehen nach dem Masculino des Articuli *o*, und die Neutra in *ov* nach dem Neutro Articuli *to*. Der Vocativus aber endiget sich bey den Masculinis allezeit im Sing. auf *ε*. Als: ἄγγελε.

Duces braucht man bey dieser Declination mehr nicht als fünfse.

§. 23. DUCES DECLINANDI IN SECUNDA DECLINATIONE.

1.) *Dux Oxytonorum in oc. g. 3.*

Sing.

Plural.

N. *o* θεός, Deus a. 7.

N. θεοί.

G. θεῶν. a. 15.

G. θεῶν. a. 15.

C 2

D.

36 §. 23. Duces f. Paradigmata.

D. θεῶ.
Acc. θεῶν.
V. θεῶ.

D. θεοῖς,
A. θεῶς.
V. θεοί.

Dual.

N. A. D. θεῶ.

G. D. θεοῖν. a. 25.

Exempla.

• Ἀδελφός, Frater. μισθωτός, Mercenarius,
ἀμαρτωλός, Peccator. ὀφθαλμός, Oculus
διαλογισμός, Cogitatio. πειρασμός, Tentatio.
καρπός, Fructus. σταυρός, Crux.
λαός, Populus. ἔρανος, Cælum,

It. Foeminina.

ἡ δοκός,
ὁδός,

Trabs.
Via.

κιβωτός, Arca.
σορός, Loculus.

Huic adde Neutrum οὐ. g. 3.

Singul.

N. τὸ ὄσος, Ovum. a. 7.

G. ὡς. a. 15.

D. ὡῶ.

Acc. ὡόν.

V. ὡόν.

Plural

N. ὡὰ τ. 10.

G. ὡών. a. 15.

D. ὡῶς.

A. ὡὰ, τ. 10.

V. ὡὰ

Dual.

N. A. V.

G. D.

ὡῶ.

ὡῶν.

Exem.

Exempla.

τὸ ἀρετὸν,	Res sufficiens.	ἱερὸν,	Templum.
ἔρινον,	Ficus sylvestris	σηρικόν,	Sericum.
ἵππικόν,	Equitatus.	καλόν,	honestum.
λατρόν,	Lavacrum.	σφυρόν,	planta pedis.
πτερόν,	Ala.	φυτόν,	Planta.
πετεινόν,	Volucris.	χαρπυόν,	benignitas.

2.) *Paroxytonorum in os g. 3.**Singul.**Plural.*

N. ὁ λόγος,	Sermo. a. 5.	N. λόγοι.	G. 99. 104.
G. λόγος.	a. 12.	G. λόγων.	
D. λόγῳ.		D. λόγοις.	
A. λόγον.		A. λόγους.	
V. λόγε.		V. λόγοι.	

Dual.

N. A. V.	λόγῳ.
G. D.	λόγοιν.

Exempla.

ἄρετος,	Panis.	βίβλος,	Liber.
κόσμος,	Mundus,	θρόνος,	Thronus.
νόμος,	Lex.	φόβος,	Timor.
ὄχλος,	Turba,	χόρτος.	Gramen.

It. Foeminina.

ἡ παρθένος	Virgo.	βύσσος,	Byssus.
νόσος	Morbus.	τείχος,	Semita.

*Huic adde Neutrum.**Sing.**Plural.*

N. τὸ ἔργον,	Opus. a. 15.	N. τὰ ἔργα.	i. 10.
		G. 3	G.

G.	ἔργ.	a. 12.	G.	ἔργων.
D.	ἔργω.	t. 4.	D.	ἔργοις.
A.	ἔργον.		A.	ἔργα.

Dual.

N.	A. V.	ἔργω.
G.	D.	ἔργοιν.

Exempla.

τὸ Ἄστρον,	Astrum, stella.	σπλάγχχον,	Viscus.
βιβλίον,	Liber.	τέκνον,	Filius
δένδρον,	Arbor.	ρόδον,	Rosa.
κρίνον,	Lilium.	ὑποπόδιον,	scabellum.
μύρον,	Unguentum.	φύλλον,	folium.
ξύλον,	Lignum.	ψιχίον,	mica.
παιδίον,	Puer.	φόρον,	forum.
			G. 106.

3.) Proparoxytonorum in os. §. 3.

Singular.

Plural:

N.	ὁ ἄνθρωπος,	Homo.	a. 9.	N.	ἄνθρωποι	a. 19.
G.	ἀνθρώπου.	a. 13.		G.	ἀνθρώπων.	a. 13.
D.	ἀνθρώπῳ.			D.	ἀνθρώποις.	
A.	ἄνθρωπον.			A.	ἀνθρώπους.	
V.	ἄνθρωπε.			V.	ἄνθρωποι.	

Dual.

N.	A. V.	ἀνθρώπῳ.
G.	D.	ἀνθρώποιν.

Exempla.

ὁ Ἄγγελος,	Angelus.	θάνατος,	Mors.
			βέθυ.

βόθυνος,	fovea.	κρύαλλος,	Glacies.
διδάσκαλος	Doctor.	μέτοχος,	Socius.
ἥλιος,	Sol.	πόλεμος,	bellum.
ὁ, ἡ, βήρυλλος,	beryllus.	ἡ διέξοδος,	Campitum.
ἡ ἔρημος,	desertum.	ἡ εἴσοδος,	Introitus.

Huic adde Neutrum.

Singul.	Plural.
N. τὸ πρόβατον, Ovis, a. 9.	N. πρόβατα. t. 10.
G. προβάτη. a. 13.	G. προβάτων. a. 13.
D. προβάτω. t. 4.	D. προβάτοις.
A. πρόβατον.	A. πρόβατα.
V. πρόβατον.	V. πρόβατα.

Dual.

N. A. V.	προβάτω.
G. D.	προβάτοις.

Exempla.

τὸ ἄρισον,	Prandium.	λάχανον,	Olus.
θησιαστήριον,	Altare.	μαρτύριον,	testimonium.
εἰδωλον,	Idolum.	ὄριον,	Finis, terminus.
θεμελιον,	fundamentum.	σωτήριον,	Salus.
κυνάριον,	Catellus.	συνέδριον,	Concilium.

4.) *Propriis pomenorum. in os. g. 3.*

Singul.	Plural.
N. ὁ δῆλος, Servus. a. 6.	N. δῆλοι. a. 6. 19.
G. δῆλος. a. 13.	G. δῆλων. a. 13.
D. δῆλω. t. 4.	D. δῆλοις.

C 4

A.

A. δῖλον.

V. δῖλε.

A. δῖλεις.

V. δῖλοι.

Dual.

N. A. V.

G D.

δῖλω.

δῖλουν.

Exempla.

ὁ ἄνθος,	Laus.	κῆπος,	Hortus.
βῶλος,	Gleba.	ῥῖνος,	Vinum.
δῆμος,	Populus, plebs.	πλεῖστος,	divitiæ.
ζῆλος,	æmulatio.	χωρὸς,	Locus, sedes
ῥῆχος,	sonus.	ὤμος,	humerus.
ὁ, ἡ ὁῖμος,	Via, femita, ἡ νῆσος,		Insula.

Huic adde Neutrum.

Singul.

Plural.

N. τὸ δῶρον, Donum, a. 6.

G. δῶρον. a. 13.

D. δῶρον.

A. δῶρον.

V. δῶρον,

N. δῶρα. 1. 10. G.

G. δῶρων. a. 13. 106.

D. δῶροις.

A. δῶρα.

V. δῶρα.

Dual.

N A. V.

G. D.

δῶρω.

δῶρουν.

Exempla.

τὸ ἀγγεῖον,	Vas vasis.	μνημεῖον,	monumentum.
δεῖπνον,	Cæna.	πλοῖον,	Navis.

ζῶον

ζῶον,	Animal.	ναῦλον,	Naulum.
θεῖον,	Numen.	σημεῖον,	Signum.
μέλος,	Membrum.	τροπαῖον,	Tropæum.

5.) Atticorum in ὡς ὧν, g. 3.

Ναός Templum communiter declinatur ut Θεός.
Atticè autem sic:

Singul.

Plural.

G. 102. N.	ὁ νεώς,	Templum,	N. νεῶν. t. 11.
107. G.	νεῶν.	a. 8. t. 11.	G. νεῶν. a. 15.
D.	νεῶν.	t. 11.	D. νεῶς.
A.	νεῶν.		A. νεῶς.
V.	νεῶς.		V. νεῶν.

Dual.

N. A. V.	νεῶν.
G. D.	νεῶν.

Sic.

ὁ λαός, pro λαός, Populus λαγός, Lepus
ταός, Pava. Ἀπολλῶς, Apollo.

Singul.

N.	ὁ ἄθως,	Mons Thraciæ.
G.	ἄθω.	t. 11.
D.	ἄθω.	
A.	ἄθων,	ω.
V.	ἄθως,	δε.

Sic. ἡ ἄλως, Area. ἡ ἔως, Aurora.
ἡ γάλως, Glos. ὁ κᾶλως, Rudens.
τὸ χρέως, debitum. ἡ κέως, Cos Insula.

C 5

NB.

NB. Ἀνδρόγεωσ, retinet Accent. in Antepenultima. G. 68. 71.

G. ἀνδρόγεω. D. ἀνδρόγεω. Acc. ἀνδρόγεων. &c.

Sic. ὁ Μενέλεωσ pro μενέλαιωσ.

Νικέλεωσ pro νικόλαιωσ.

Quaedam in Secund, & Tert. declinantur.

ὁ, ἔρωσ, ωτοσ & ω, ωτι & ω. &c.

Sic. ὁ Μονόκερωσ, ωτοσ & εω Unicornis.

γέλωσ, Risus. ἥρωσ, ω. Heros.

Von denen besondern *Dialectis* in der andern Declination handelt *Wellerus* 103. 108.

DECLINATIO TERTIA.

§. 24. Die dritte Declination hat

1.) **Neun Endungen.** Nämlich 4. Vocales: α, ι, υ, ω. und 5. Consonantes, nemlich ρ, ζ, σ, ψ. Daher siehet man, daß sich die dritte Declination nicht so wol in Sylben, als vielmehr in blosser und einfacher Buchstaben endige, und man also nicht eben auf die letzte Sylbe, sondern nur auf den letzten Buchstaben zu sehen hat.

2.) **Hat sie alle Genera.** Nämlich Masculinum, Femininum, Neutrum und Commune: Nur ist kein Vocabulum in der dritten Declination, das Generis Omnis ist. Cujus Generis aber die Nomina Tertiae Declinationis seyn, zeigen obige zusammen gesetzte Regulæ de Genere Nominum. Item *Wellerus* p. 106. sqq. vel 108. sqq.

3.) **Was die Declination anbelange,** so ist überhaupt

haupt zu merken, daß alle Vocabula derselben sich in allen Numeris und Casibus endigen wie das Pronomen τίς, τὶ; Nur muß man fleißig auf die Formation des Genitivi Singularis Achtung geben: Denn der hat ungezählig Variationes und Abwechselungen, nachdem sich nemlich ein Wort im Nominativo endiget. Will man nun wissen, wie der Genitivus eines jeden Nominis gemacht werde, so sehe man die Endung des Nominativi an, suche sie in Welleri Tabelle p. 104. sqq. allwo die Formation des Genitivi deutlich angezeigt wird.

Hierauf folgen nun abermals unterschiedene Duces, die man sich wohl imprimiren und bekande machen muß, will man auch in dieser Declination wohl fortkommen und firm werden.

§. 25. DUCES DECLINANDI IN TERTIA
DECLINATIONE.

1.) Oxytonorum, quæ fiunt in Genitivo
Paroxytona.

Singul.	Plural.
N. ὁ Ἀστὴρ, Stella. a. 8.	N. Ἀστέρες.
G. ἀστέρος. a. 12.	G. ἀστέρων.
D. ἀστέρι t. 1.	D. ἀστέροι. t. 22.
A. ἀστέρα.	A. ἀστέρας.
V. ἀστὴρ. t. 15.	V. ἀστέρες.

Dual.

Dual.

N. A. V.	ἀσέρεε.
G. D.	ἀσέρεον.

Exempla.

ὁ Ἄιθῆρ, Æther. ὁ ἀῆρ, Aër. ὁ δαῆρ, Levir.
 ὁ ποιμήν, ἐνός, Pastor. Dat. plur. ποιμέσι. t. 22.

Sic. λιμήν, Portus. πυθμην, fundum. ἀυχὴν, Cervix.
 ἡ χελιδὼν, ὀνός, Hirundo, D. pl. χελιδόσι. t. 22.

Sic. ἡ ἐκιδὼν, ὀνός, Imago, ἀηδὼν, Luscinia.
 ὁ ἡγεμὼν, Princeps. τρυγὼν, Turtur.

ὁ, ἐκὼν, ὄντος, volens D. pl. ἐκῶσι. t. 24.
 Sic. τυπὼν, verberans. λαβὼν, accipiens, Part. Aor. 2

ὁ ὀδῶς, ὄντος, Dens. Voc. ὦ ὀδῶς. t. 19. Exc.
 Dat. pl. ὀδῶσι. t. 24.

Sic. διδῶς, dans. γνῶς, qui novit. βῶς, vivens.

ὁ, ἱμάς, ἄντος, Lorum. D. pl. ἱμάσι. t. 14.

Sic. ἰσάς, sistsens. ἀναβάς, qui ascendit.

τυφθεὶς, ἐν τος, verberatus D. pl. τυφθεῖσι. t. 24.

ζευγνύς, ὄντος, jungens D. pl. ζευγνύσι. t. 24.

τετυφὼς ὄτος, verberatus D. pl. ὄσι. t. 22.

ἡ, λαμπάς, ἀδος, Lampas. D. pl. ἀσι. t. 22.

Sic. ἡ ἱκμάς, humor. μονάς, unitas.

παλλάς, Pallas. ὁ, ἡ Φυγάς, Exul.

ἡ ἐλπὶς, ἰδος, Spes. σπυρίς ἰδος, Sporita,

σανὶς, Tabula. φροντὶς, Cura.

παγὶς, Laqueus. χλαμύς, Chlamys.

ἡ, ἰχὺς, ὕος, Robur potentia, Acc. ὕν. t. 13.

Sic. ἰχθὺς, Piscis. ὀσφύς, Lumbus.

ἀχλὺς, Caligo &c.

2.) Oxyc

2.) Oxytonorum, quæ sunt in Genitivo Properi/posita.

Singul.	Plural.
N. ὁ παιάν, Pæan. a. 7.	N. παιᾶνες.
G. παιᾶνος. a. 6. 14.	G. παιᾶνων. a. 13.
D. παιᾶνι. i. 4.	D. παιᾶσι. i. 22.
A. παιᾶνα.	A. παιᾶνας.
V. παιάν.	V. παιᾶνες.

Dual.

N. A. V.	παιᾶνε.
G. D.	παιᾶνοιν.

Exempla.

ὁ κηφὴν, ἦνος,	Fucus σωλήν, Canalis.
ὁ δελφίν, ἴνος,	Delphin. ἡ, ἀκτὴν, Radius.
ὁ ἀγών, ὦνος,	Certamen. αἰών, Ævum.
πυλὼν,	Janua. χειμὼν, Hyems.
ὁ κρατὴρ, ἦρος,	Crater, δοτὴρ, Dator.
σωτὴρ,	Salvator. ὁ σωτὴρ, i. 18. a. 20. 14.
ὁ ἰχώρ, ὤρος,	Humor, ἰδρὼς, ὠτός, Sudor.
ἡ ἐσθὴς, ἦτος,	Vestis &c.

Huc refer: ξενεφὼν, ὠντος, τυπῶν, ἔντος, ἔσσι.

3.) Oxytonorum, quæ in Genitivo manent Oxytona.

Singul.	Plural.
N. ἡ φεῖν, Mens. a. 8.	N. φέεινες. a. 17.
G. φρενός. a. 17.	G. φρενῶν. a. 17.
D. φρενὶ.	D. φρεσὶ. i. 22. a. 17.

A

46 §. 25. Duces seu Paradigmata.

A. Φρένα. a. 17. A. Φρένας.
V. Φρενί. V. Φρένες.

Dual.

N. A. V. Φρένε.
G. D. Φρενῶν

Exempla.

ὁ μὴν, μηνός, Mensis, Acc. sing. μῆνα.

Acc. plus. μῆνας a. 6. 14

Sic. ὁ σθῆν, Cuneus. ὁ, ἡ χην, Anser.

ὁ, ἡ θιν, Agger. ὁ εἰν, Nafus.

ἡ χθών, ονός, Terra D. pl. χθοσί. t. 22.

Sic. κλών, Ramus &c.

ἡ, νύξ, κτός, Nox. D. pl. νυξι. t. 23.

Sic. ἡ σάεξ, κός, Caro. ἡ φλόξ, γός, Flamma.

ἡ θρίξ, κός, Pilus. πλαξ, κός, Tabula.

ὁ σφήξ, κός, Vespa. ὁ πῶξ, κός, Lepus.

ἡ φρίξ, κός, Maris vel fluctuum fremitus,

ἡ χεῖρ, εἰρός, Manus D. pl. χερσί. t. 23. Exc.

ὁ Φωρ, Φωρός, Fur D. pl. Φωρσί. t. 22.

ὁ, ἡ ἄς (ἀρν) G. ἀρνός, Agnus.

ὁ ἄλς, ἄλός, Sal. ἡ ἄλς, ἄλός, Mare.

ὁ δαῖς, τός, Epulum. ὁ κλῖς, δός, Clavis.

ὁ κτῖς, ενός, Pecten. D. pl. κτεσί, t. 23. Exc.

ἡ πῆς, ποδός, Pes. D. plur. ποσί. t. 23. Exc.

ὁ φλεψ, βός, Vena. D. pl. ψι. t. 23.

ὁ ὦψ, ὦπός, Aspectus. ὁ γριψ, πός.

Huc refer quaedam Perispromena.

ὁ, ἡ, παῖς, δός, Puer, ὦ, παῖ. t. 20. G. 114. 120.

Gen.

Gen. pl. παίδων, non παιδῶν. a. 17. Exc.

ὁ, ἡ βῆς, βοός Bos. Acc. βόα, βῆν. τ. 13. Voc. βῆ. τ. 19.

ἡ νᾶυς, ναός, Navis. Acc. νᾶα, ναῦν. τ. 13. Voc. ναῦ τ. 19.

ἡ μῦς Mus. μῦός, μῦι, ὄν, [ῶ. Pl. μῦες, ὦν, ὡσί, &c. τ. 13. 20.

Slc. ὁ, ἡ, σῦς Sus. ἡ δεῦς, Quercus.

Nota.

ἡ γυνή, Mulier γυναικός, κί, αἶκα. ὦ γύναι.
Pl. αἶκες, αικῶν, αἶξι, αἶκας, αἶκες. Dual.
αἶκε, αικῶν. a γυναιξ. G. 143.

Et hæc Neutra.

τὸ γῦρ, εὖς, Ignis. σκῶρ, σκατός, stercus.
φαῖς, φαίτος, farina subacta. Φῶς, Φωτός,
Lumen.

ἔς, ὠτός, Auris G. pl. ὠτων. D. pl. ὡσί. τ. 23.
Exc.

4.) Paraxylonorum.

Singular.

Plural.

G. 100. N. ὁ Ἕλλην, Græcus. a. 4. N. Ἕλληνες.

116. G. Ἕλληνας. a. 12.

G. Ἕλλήνων. u. 13.

D. Ἕλληνι.

D. Ἕλλησι. τ. 22.

A. Ἕλληνα.

A. Ἕλληνας.

V. Ἕλλην. τ. 15.

V. Ἕλληνας.

Dual.

Dual.

N. A. V. ἑλληνε.

G. D. ἑλληνοιν. a. 13.

Exempla.

ἑ ἡ Νεόμην·νος, nova Lana, ὁ μόσσουν, νος,
Turris.

ὁ, ἡ ἄρσην·νος, Masc. Voc. ὦ ἄρσεν. t. 17.

ὁ Ἄϊαν·αντος, Ajax. ὦ Ἄϊαν. t. 16.

ὁ ἔϊρων·ωνος, dissimulator. ὦ ἔρων. t. 17.

ὁ Ἀπόλλων·ονος, Apollo. ὦ Ἀπολλων. a. 20 t. 17.

ὁ τέκτων·ονος, Faber. ὦ τέκτων. t. 17.

λακεδαίμων·ονος, Sparta. ὦ λακεδαίμων. a. 16.

Sic. ὁ τρίων·Serra. ἄξων, Axis.

ὁ ἡ γείτων·Vicinus, a. βραχίων, brachium.

ὁ λέων·οντος, Leo. ὦ λέων. t. 16. D. pl. λέεσι. t. 24.

Sic. ὁ Ἄρχων·Princeps. γέρον, Senex.

δράκων·τος, Draco. θεράπων·τος, Famulus.

ὁ θώραξ·ακος, Thorax. D. pl. θώραξι. t. 23.

ἄρπαξ·αγος, rapax. χάραξ·κος, Vallum.

κόλαξ·ακος, Adulator. κόραξ·κος, Corvus.

ἄνθραξ·ακος, Carbo. κηρυξ·κος, Præco.

ἡ ἀλώπηξ·εκος, Vulpes. πτέρυξ·γος, Ala.

ὁ τέτλιξ·ιγος, Cicada. ὄνυξ·χος, Unguis.

ὁ σκώληξ·ηκος, Vermis, it mala Conscientia.

ὁ ῥήτωρ·ερος, Rhetor. ὦ ῥήτορ. t. 17. a. 6.

Sic. κτήτωρ, Possessor. ἔκτωρ, Hector, Νέτωρ,
Nestor.

παντοκράτωρ·ερος, Omnipotens. ὦ κράτορ.

ὁ κάλχας·αντος, Augur. Τροϊ·τόψας·ντος, quæ
verberavit.

ἡ προ·

προφήτης, ιδος, Prophetissa. Acc. ἰδα & ν. τ. 14.

Voc. ὦ προφήτι. τ. 20.

ὁ πάρις, ιδος, Paris. Acc. ἰδα, ν. τ. 14. ὦ πάρι. τ. 20.

ἡ ἔρις, ιδος, Contentio. Θέμις, ιδος, Jus, fas.

ἡ ἴρις, ιδος, Arcus cælestis. ἔπελυσ, υδος, Advena.

ὁ ἡ ὄρεμις, θος, Avis. ἡ χάρις, ιτος, Gratia.

ὁ μάγνης, ητος, Magnes. ἡ φιλότης, Amicitia.

ἡ γλυκύτης, dulcedo. πένης, qui labore victum
quærit.

ὁ σιμόεις, εντος, Fluvius ad Troj. ὦ ὅεν, όει. τ. 16.

Σic. χαρίεις, gratiofus. πλακόεις, lautus.

ὁ βότερος, υος, Uva. Acc. νν. τ. 13. V. υ. τ. 20. Pl. υές.

Σic. ὁ τάχυς, Spica. ὁ νέκυσ, mortuus.

ἡ ἔλμινς, ενθος, Lumbricus D. pl. ἔλμινσι. τ. 23.

Σic. ὁ πέτεινς, ενθος, Crates. ἡ τέρευς, Nom. Urb.

ὁ ἥρως, ωος, Heros. ὁ ἔρως, ωτος, Amor.

ὁ ἄραψ, βος, Arabs. ὦ ἄραψ. τ. 15. D. pl. ψι.
τ. 23.

ἡ λαίλαψ, απος, Turbo. ἡ κατήλψ, θος, Scala.

ὁ κύκλωψ, ωπος, Cyclops. ὁ σκολοψ, præacutus
palus.

ς.) Syncopatorum.

Singul.

N. ὁ ἄνῆρ, Vir. α. 8.

G. ἄνέρος, α. 12. & ἀνδρός, α. 17. τ. 12.

D. ἄνερη & ἀνδρῖ.

(G. 85. 90 Hac R.

A. ἄνερα & ἀνδρα.

V. ἄνερ, τ. 18. α. 17.

D

Dual.

Dual.

N. A. V.

άνερες & άνδρες.

G. D.

άνεροι & άνδρες. a. 17.

Plural.

N. άνερες & άνδρες.

G. άνερων & άνδρων. a. 17.

D. άνδράσι. 1. 25.

A. άνερας & άνδρας.

V. άνερες & άνδρες.

Exempla.

ὁ πατήρ, Pater, έρος & τε 'ς, τέρι & τεϊ, τέρα. Voc.
πάτερ. 1. 18. a. 17. Dualis & Pluralis Syn-
copen non patiuntur; Dat. plur. τράσι.
1. 25.

ἡ μήτηρ, Mater, ἡ γαστήρ, Venter.

ἡ θυγάτηρ, Filia: Sed hoc per omnes Casus Syn-
copen patitur. Accusativus sing. syncopatus,
Nom. Acc. & Voc. plur. fit Proparoxytonon,
per saltum speciali Anomaliā.

6.) Neutrorum, quæ non sunt Oxytona.

Singul.

N. τὸ θέλημα. Voluntas.

G. θελήματος. a. 10.

D. θελήματι.

A. θέλημα.

V. θέλημα.

Plural.

N. θελήματα.

G. θελημάτων. a. 13.

D. θελήμασι.

A. θελήματα.

V. θελήματα.

Dual.

Dual.

N. A. V.

Θελήματς.

G. D.

Θελημάτων.

Exempla.

τὸ ἄρωμα, Aroma, γράμμα, Litera.
γάλα, κτος, Lac. διάνοη, Cogitatio.
ἔνδυμα, Vestimentum, ζήτημα, Quæstio.
κόσµωµα, Ornamentum, νόμισµα, Numisma.
ὄνομα, Nomen, παράπτωμα, delictum.
ποίηµα, Poëma, στρατεύµα, Exercitus.
ὕπόδηµα, Calceus, χάσµα, Hiatus.
αἷµα, αἱµατος, Sanguis, a. 2. & 6. & G. 83. 88.
δοῦµα, Tectum, θαῦµα, admiratio.
κῦµα, Fluctus, πνεῦµα, Spiritus.
ῥῆµα, Verbum, σῶµα, Corpus.
τραῦµα, Vulnus, χῆµα, Hiems.
μέλι, ιτος, Mel, γόνυ, Genu.
δέλεαρ, ατος, Esca, ἡµαρ, ατος, Dies.
ἵναρ, ατος, Somnium, τέκµαρ, ατος, finis, signum.
Φρέαρ, ατος, Pateus, ὕδωρ, ατος, Aqua.

§. 26. Nun müssen wir auch auf unterschiedene
die Duces oder Paradigmata, derer Substantivorum,
die unter dem decliniren contrahiret werden, be-
dacht seyn. Solche sind nun nach ihren unter-
schiedenen Endungen folgende:

i.) Dux in ης per η. G. 112.

Singular.

Plural.

N. Δημοσθένης. a. 4. N. δημοσθένης, εις c. 7.
D 2 G. δη-

G. δημοσθένεος, νες, c. 7. G. δημοσθένέων, ὧν, c. 6.
 D. δημοσθένει νει, c. 7. D. δημοσθέнеси. τ. 22.
 A. δημοσθένας, νη. ib. Exc. A. δημοσθένας, εις.
 V. δημοσθένης. ι. 21. V. δημοσθένης, εις.

Dual.

N. A. V. δημοσθένης, νη, c. 7.
 G. D. δημοσθένεσιν, οἷν, c. 6.

Exempla.

ὁ Σοκράτης. Αριστοτέλης. Διογένης.
 Αριστοφάνης. Αρταφέρνης. Διομίδης.
 ἡ τριήρης, Triremis, G. 122.

2.) Dux ις, per Jota, g. 16.

Singular.

Commun. contr. Jon. contr. Attice.

N. ἡ πόλις, Civitas, a. 5.
 G. πόλις, c. 2. πόλεος. πόλεως, a. 11.
 D. πόλι, πόλι, c. 8. πόλει, ει, c. 7.
 A. πόλιν, τ. 13.
 V. πόλι, τ. 20.

Dual.

N. πόλις, c. 2. πόλις.
 G. πολίον, a. 13. πολέον, πόλεων, τ. 11.
 (a. 11.)

Plural.

N. πόλις, πολίς, c. 8. πόλις, εις.

G. πο.

G. πολίων. α. 13.	πόλεων.	πόλεων.
D. πόλισι.	πόλεσι.	
A. πόλιας, πόλις. c. 8.	πόλεας εις.	
V. πόλιές, πολίς.	πόλεες, εις.	

Exempla.

ἡ ἀνάστασις, εως, Resurrectio, θάψις, εως, Fundamentum.

γνώσις, εως, Scientia. ἄφεσις, εως, Remissio.

δέησις, εως Deprecatio. ἔλλειψις, εως, defectus.

ἐνθύμησις, εως, Cogitatio. ἐρήμωσις, εως, Vacitatio.

θλίψις, εως, Afflictio. κόλασις, εως, supplicium.

κρίσις, εως, Judicium. κτίσις, εως, Creatura.

λύτρωσις, εως, Redemptio. πίσις, εως, Fides.

ὄφις, εως, Serpens, παράκλησις, Consolatio.

πράξις, εως, Actio. πτώσις, εως, Casus.

σύνεσις, εως, Intelligentia. σύρτις, εως, Syrtis.

τάξις, εως, Ordo. ὑπόμνησις, Commonefactio.

φύσις, εως, Natura. φράσις, εως, Locutio.

τὸ σίνηπι, Sinapi. G. ιος, εως, & εως.

ἄςυ, εως, Urbs. πίπερι, Piper.

3.) In Oī per omicron, g. 18.

Sing.

Plural.

N. τὸ ἔτος, Annus, α. 5.

N. ἔτεα, ἔτη. c. 7.

G. ἔτεος, ἔτους. c. 7.

G. ετεων τῶν. c. 6.

D. ἔτει, ἔτει. c. 7.

D. ἔτεσι.

A. ἔτος.

A. ἔτεα, ἔτη.

D 3

Dual.

Dual.

N. A. V. ἑτεε, ἑτη, c. 7. *Exe.*

G. D. ἑτέον, τοίν. c. 6.

Exempla.

τὸ ἄλγος, εὖς.	Dolor.	ἄνθος, εὖς.	Flos,
βαρὺς.	Pondus.	βάθος.	Profunditas.
ἔθος.	Consuetudo.	ἔθνος, Gens,	gentilis,
ἔπος.	Verbum.	ἡθος,	domicilium,
θάμβος.	Stupor.	θέρως,	Æstas.
κέρδος.	Lucrum.	κράτος.	Robur.
λίπος.	Pinguedo.	μέλος,	membrum,
μέρος.	Pars.	νέφος.	Nubes.
ὄρος.	Mons.	πέλαγος.	Pelagus.
σθένος.	Robur.	τέλος.	Finis.
αἷχος.	Turpitude.	ζεύγος.	Jugum.
κητος.	Palæna.	κτήνος.	Jumentum.
μήκος.	Longitudo.	σῆθος.	Pectus.
τείχος.	Murus.	χείλος.	Labium.

4.) In eus. g. 17.

Singular.

Plural.

N. ὁ βασιλεὺς.	Rex. a. 8.	N. βασιλεῖς.	λεῖς. c. 7.
G. βασιλέος.	Att. έως.	G. λέων	
D. βασιλέϊ.	λεῖ c. 7.	D. λεῦσι.	ι. 23.
A. βασιλέα.	c. 2.	A. λέας.	λεῖς c. 7.
V. βασιλεῦ.	ι. 19.	V. λείες.	λεῖς.

Dual.

N. A. V. βασιλέε, λῆ. c. 7.

G. D. βασιλέοιν.

Exem

Exempla.

ὁ αἰλιεύς, Piscator.	γραμματεὺς, scriba.
γονεύς, Parens.	ἐρμηνεύς, Interpres.
ἱερεύς, Sacerdos.	κεραμεύς, Figulus.
πανδοχεύς, Hospes.	χαλκεύς, Faber ærarius.

5.) In us per u. g. 16.

Singular.

Plural.

N. ὁ πῆχυς, Cubitus, a. 6.	N. πήχεις, εις.
G. πήχεος, Att. χεῶς ε.2.	G. πήχεων, a. 13.
D. πήχει· εις. 7. (a.9.)	D. πήχεσι.
A. πῆχυν. ι. 13.	A. πήχεας εις.
V. πῆχυν. ι. 19.	V. πήχεες, εις.

Dual.

N. A. V.	πήχες.
G. D.	πήχεσιν. a. 13.

Sic. πέλεκυς, Securis. ἡμισυς, dimidius.

6.) In as. g. 12.

Singular.

N. τὸ κέρας, Cornu, a. 5.	G. 124.
G. κέρατος, ρας, ρως. ε. 15. 4.	
D. κέρατι ραί, ε. 15. ρα. ε. 5.	
A. κέρας.	

Dual.

N. A. V.	κέρατε, ρας, ρα.
G. D.	κεράτοιιν, ράσιν, ρῶν. ε. 4.

Plural.

N. τὰ κέρατα, ραα, ρα.	
D 4	

G.

G. κεράτων, εράων, εῶν. c. 4.

D. κεράσι, &c.

A. κέρατα, εραα, εα.

Exempla.

τὸ γέρας, ατος, Præmium. γήρας, ατος, senectus.

κρέας, τος, Caro.

τέρας, ατος, Prodigium.

7.) In ω. g. 5.

Singul. N. ἡ λητώ, Latona. a. 8.

G. λητόος, ες. c. 9. a. 22.

D. λητοῖ, τοῖ. c. 10.

A. λητόα, τῶ. c. 12. a. 22. Jon εῷ.

V. λητοῖ. v. 21.

NB. In Duali & Plurali declinantur ut ἑσῶς.

vid. sup. g.

Exempla.

ἡ ἠχώ, Echo.

λεχώ, Puerpera.

αἰδώς, Pudor.

ἠώς, Aurora.

8.) *Nominum* ὀλοπαθῶν. 1.ma Declinationis,

Singul.

(1.) N. ὁ Ἑρμῆς, Mercurius, ἐρμῆς. c. 6.

G. ἐρμῆς, ἐρμῆ. c. 6. &c.

Sic ΑΠΕΛΛΗΣ, Apelles. ποδῆς. Pedes.

NB. Solche Nomina ὀλοπαθῆ sind gar leicht zu decliniren: denn der kurze Vocalis, der den Accent hat, wird meist in die folgende lange Termination contrahiret, und mit dem Circumflexo bezeichneth.

Singul.

Singul.

(2.) N. ἡ μινάαν, μινᾶ, mina. c. 5. a. 22.

G. μινάας, μινᾶς.

D. μινάα, μινᾶ. &c.

Sic.

Ἀθηνάα, Minerva. Ναυσικάα, Nauficaë.

Singul.

(3.) N. ἡ γέα, γῆ. c. 7. a. 22. G. 101.

G. γέας, γῆς. &c.

Sic. σικῆ ex σικέα, Ficus.

2.dæ DECLINATIONIS.

Singul.

(4.) N. ὁ νόος, νῆς, Mens. c. 9. a. 22.

G. νόος, νῆς.

G. 106.

D. νόω, νῶ. c. 12. &c.

Sic. ὁ ρόος, Fluxus. ὁ πλέος, Navigator. ὁ
χνόος, Lanugo.

Singul.

(5.) N. τὸ ὄσέον, ὄσῃν, ὄς, ossis. c. 7.

G. ὄσῆς, ὄσῃ. c. 6. &c. G. 106.

3.tiæ DECLINATIONIS.

Singul.

(6.) N. λάας, Lapis, λαῖς. c. 5. a. 22.

G. λάαος, α. 2. λαῖς. c. 9.

D. λάαι. λαί.

D 5

A.

A. λαῖαν. λαῖν.

V. λαῖας. λαῖς.

Dual.

N. A. V. λαῖαι. λαῖ.

G. D. λαῖαῖον. λαῖων. c. 4.

Plural.

N. λαῖας. λαῖς.

G. λαῖων. a. 13. λαῖων.

D. λαῖασι. i. 22. λαῖσι.

A. λαῖας. λαῖας.

V. λαῖας. λαῖς.

Singular.

(7.) N. πλακῶεις. κῆς. c. 11.

G. πλακῶεντος. a. 9. κῆντος. c. 9.

D. πλακῶεντι. κῆντι.

A. πλακῶεντα. κῆντα.

V. πλακῶει, ὅεν. i. 10. 16. κῆ vel ῆν. c. 11.

Dual.

N. A. V. πλακῶεντε, κῆντε.

G. D. πλακῶεντοιν, κῆντοιν.

Plural.

N. πλακῶεντες, κῆντες.

G. πλακῶέντων. κῆντων.

D. πλακῶεσι. i. 23. κῆσι.

A. πλακῶεντας, κῆντας.

V. πλακῶέντες, κῆντες.

Sic

Σις. σιμεις, σιμῆς, Fluvius. τραπεζοίς.

Singular.

- (8.) N. τὸ ἕαρ. Ver. ἤρ. c. 7.
 G. ἕαρος. a. 12. ἤρος.
 D. ἕαρι, ἤρι.
 A. ἕαρ.

Dual.

- N. A. V. ἕαρε, ἤρε.
 G. D. ἕαρον. ἤρον.

Plural.

- N. ἕαρα, ἤρα.
 G. ἑάρων. ἤρων.
 D. ἑάρσι, ἤρσι.
 A. ἕαρα ἤρα.

Σις. τὸ κῆαρ, κῆρ, Cor, κῆαρος, κῆρος.
 δέλταρ, Cibus, δελῆατος, δελῆτος.
 Φρέαρ, Puteus, Φρέατος, Φρητός.

Singular.

- (9.) N. ὁ Ἡρακλῆς, Heracles. κλῆς. c. 6.
 G. Ἡρακλέος, κλέος, κλέος. ἔς. c. 7.
 D. Ἡρακλέϊ, κλέϊ, κλέϊ, εἰ. c. 7.
 A. Ἡρακλέα, κλέη, κλέα, κλῆ. c. 7.
 V. Ἡρακλέες, Ἡρακλῆς. ι. 21. α. 20.

9.) Substantivorum ὀλιγοπαθῶν.

In us Substantiva flexa per us, contrahuntur tantum in N. A. & V. pl. Ut: βότρυς
 Uva,

Pl.

Pl. N. V. βότερες vs c. 14.

Acc. βότερας, vs c. 14.

Sic. σάκος Spica. νέκος mortuus. χέλος, testudo.
ὁ ἰχθύς, Piscis. κῆς, Mus. σὺς, Sus. βῆς, (8)
bos. Pl. N. & V. βῆες, βῆς c. 9.

Acc. βόας, βῆς c. 13.

ὄρνις, irdos, Avis. N. A. V. pl. pro ὀρνιθες & ὀρνι-
θας contr. ὄρνις, Attridge εις.

Sic. ἡ κάλπις, irdos, Urna. Pl. κάλπιδες & κάλπι-
δας. Ion. κάλπις, Att. vero κάλπεις haber.

κλεις, κλειδός, Clavis. N. A. V. pl. pro κλειδες &
κλειδας contr. κλεις, dicitur etiam in Accusa-
tivo κλειν pro κλειδα. Voc. κλει pro κλεις.

Das wäre nun also das nöthigste, was ein
Incipient bey denen dreyen Declinationibus wis-
sen muß. Was sonst mehr von denen Anoma-
lis und besondern Dialectis jeder Declination zu
observiren, das wird ein geschickter Præceptor
schon nachzusehen und beizubringen wissen.

MOTIO NOMINIS.

§. 27. Das *Nomen* ist entweder *mobile* oder
immobile.

Motio Nominis heist überhaupt eine Bewegung
desselben aus einem Genere ins andere, unter
gewisser Veränderung der Termination im No-
minativo.

Nun werden zwar so wohl Substantiva als
Adjectiva moviret, weil aber doch die meisten
Substantiva immobilia seyn, und nur etliche we-
nige

nige sich moviren lassen, so wird das Absehen am allermeisten auf die Morionem Adjectivorum zu richten seyn.

Ein jeglich *Adjectivum* hat sein dreysaches Genus, nemlich Masculinum, Fœmininum und Neutrum, entweder unter einer, oder unter zweyen, oder unter drey Endungen.

Die *Adjectiva unius Terminationis* sind, wie bey den Lateinern, Generis Omnis.

Die *Adjectiva duarum Terminationum* sind ordentlicher Weise Tertiæ Declinationis, und ist die erste Termination Generis Communis; die andere Gen. Neutrius,

Die *Adjectiva trium Terminationum* sind theils Primæ, theils Secundæ, theils Tertiæ Declinationis; Und ist die erste Endung Generis Masculini; die andere Generis Fœminini; die dritte Generis Neutrius. G. 126. 132.

COMPARATIO NOMINIS.

§. 28. Auf die Morionem Nominis folget die Comparatio.

Comparatio Nominis aber ist eine Vergleichung, das ist: eine Vergrößerung oder Verminderung Desselben, was seine Bedeutung anbelanget. Es ist eine Erhöhung oder Erniedrigung der Bedeutung eines Adjectivi, nach gewissen Gradibus, Stufen oder Staffeln, so, daß der Comparativus etwas mehr, als der Positivus, der Superlativus,

vus aber mehr als die ersten beyde, i. e. das Meiste anzeigen und bedeutet.

Gradus Comparationis, ut apud Latinos, *tres sunt*: Positivus, Comparativus & Superlativus.

Und diese Comparatio gehet durch alle Genera, so, daß die Gradus nicht nur die Masculina, sondern auch die Fæminina und Neutra betreffen.

Was aber die Adjectiva trium, duarum & unius Terminationis vor Endungen haben, und wie sie decliniret werden? Ingleichen wie die Comparatio geschieht? Wie es mit dem Accente beschaffen? Und was endlich ratione dialectorum bey der Comparatione Regulari zu mercken? Wird aus folgenden Ducibus und dabey eintreten Regulis zu sehen und zu erlernen sehn: Wobey auch zugleich die Anomala werden angemerket werden. Folgen also:

§. 29. DUCES MOTIONIS, COMPARATIONIS ET DECLINATIONIS ADJECTIVORUM.

1.) Dux in ας, αινα, αν.

ὁ μέλας, niger.	ἡ μέλαινα.	τὸ μέλαν.
μέλανος,	μελάινης.	μέλανος.
Ὑ: ἑλλην.	θάλασσα.	θέλημα.

Voc. ὦ μέλαν, t. 17.

Comparativus.

ὁ σελάντερος,	τέρα. a. 23.	τερον. a. 24.
Ὑ: ἀνθρώπος.	σοφία.	πρόβατον.

Superla.

Superlativus.

ὁ μελάντατος, τάτη. α. 23. τατον. α. 24.
 Ut: ἀνθρωπος. κίση. πρόβατον.

Anomala in ας G. 142.

ὁ μέγας, magnus. ἡ μεγάλη, τὸ μέγα.
 μεγάλῃς. μεγάλης. μεγάλῃς.
 Ut: λόγος. λῶση. Ut Mascul.
 Acc. singul. μέγαν. G. 143. n. 5. (observ. t. 10.
 Voc. μέγα. t. 7.

Comparativus.

ὁ, ἡ μείζων, maior. τὸ μείζον. α. 6.
 μείζονος. Ut: Ἕλλην. Voc. μείζον. t. 17.

Superlativus.

ὁ, μέγιστος, maximus. ἡ μεγίστη. τὸ μέγιστον.
 ὁ πᾶς, Omnis. ἡ πᾶσα. τὸ πᾶν.
 παντός. πάσης. παντός.
 Ut: Φρήν. μέγα. ut Masc. obs. t. 10.
 Gen. pl. πάντων. α. 17.
 Dat. πᾶσι. α. 17. in Except.

2.) *In εις, εσσα, εν.*

ὁ χαρίεις, gratiofus. ἡ χαρίεσσα. τὸ χαρῖεν. α. 24.
 χαριέντος. χαρίεσσης. χαριέντος.
 Ut: Ἕλλην. θάλασσα. ut Masc.
 Voc. S. χαρίεις & ἱεν. t. 16. 20. G. 113, 119.

Comparativus.

χαριέστερος, χαριετέρα, χαριέστερον.

Super-

Superlativus.

χαριέστατος, χαριεστάτη, χαριέστατον.
 δῖος ἀγυλλῆεις, splendidus, ῥοδόεις, rosaceus.
 αἱματόεις, sanguinolentus, πυρρόεις, igneus.

Nota: Hec Adjectiva pleraque sunt ὁλοπαδῆ.

N. { ὁ τιμήεις, pretiosus, ἡ τιμήεσσα, τὸ τιμῆεν.
       τιμῆς G. 27. τιμῆσσα, τιμῆν.
 G. { τιμῆεντος τιμήεσσης, τιμῆεντος,
       τιμῆντος. α. 22. τιμήσσης, τιμῆντος.

Voc. Masc. ἦει, τ. 16. contr. ἦ.

M. & N. ἦεν. τ. 16. ἦν.

Item: ὁ πλακώεις, crustaceus.

N. { ὁ πλακώεις, ἡ κόεσσα. α. 23. τὸ κόεν. α. 24.
       κῆς, c. 11. κῆσσα. c. 9. κῆν. e. 9.
 G. { πλακώεντος, κόεσσης, κόεντος.
       κῆντος. c. 9. κῆσσης, κῆντος.

V. M. όει, ῥ. c. 11. M. & N. κόεν. τ. 16.
 contr. κῆν. c. 9.

3.) *In os, ἔ quidem*

In os impurum, η, ον Oxytonorum.

Positivus.

σοφός, Sapiens. ἡ σοφῆ, τὸ σοφόν.
 σοφῆς, σοφῆς, σοφῆς.
 Ut: Θεός, τιμῆ. ὡς.

Com.

Comparativus.

Superlativus.

σφωτέρως, τετρα, ον.

σφωτάτος &c. per ω.

Juxta Notum:

Quando Penultima Positivi est brevis, in Comparativo est ω. Quando vero longa, in Comparativo est ο.

Sic.

ἀπολός, tener.

δυνατός, potens.

μαλακός, mollis.

ἰκανός, idoneus &c.

ἀργός, otiosus.

καλός, bonus, pulcher.

κεφός, mutus.

πτοχός, pauper.

Sequentia vero per ο.

δεινός, terribilis.

δειλός, timidus.

κοινός, communis.

καινός, novus.

γυμνός, nudus.

γυμνός, nudus.

τυφλός, coecus.

ὑψηλός, altus.

Huc refer quoad Motionem Paroxytona.

ξένος, η, ον, peregrinus. ὅλος, totus.

ελάχισος, paucus.

μόνος, solus.

ἄλλος, η, ἄλλο, alius.

ποικίλος, varius.

ἡλκομένος, ulcerosus.

ὅσος, quantus.

Ue εὖ Prosperis promena.

δῆλος, δήλη, δῆλον, manifestus. ὅτερος &c.

ἴσος, æqualis.

κῆφος, levis.

πρῶτος, primus.

φαύλος, vilis.

E

Nec

Nec non Proparoxytona.

ἔτοιμος, ἐτόιμη, ἐτοιμον, paratus.
 ἕκαστος Unusquisque λίθινος, lapideus.
 ἔχατος, Ultimus. κείθινος, hordeaceus.
 πρωῒμος, matutinus. χρήσιμος, utilis.

Ius purum ὧρος α, on. Oxytona.

ὁ παλαιός, vetus, ἡ παλαιά, τὸ παλαιόν.
 παλαιῖς. παλαιᾶς. παλαιῖς.
 Ὡς: Θεός, σκιά, ὦν.
 ὅτερος.

Sic.

δεξιός, dexter. νεκρός, mortuus.
 σκολιός, pravus. στερεός, firmus.
 ἀδρός, abundans. ἐλαφρός, levis.
 λαμπρός, splendidus. σκληρός, durus.

Paroxytona.

ἄκρος, summus extremus. ἐναντίος, adversus.
 νέος, novus.

Et Properisprotona.

ἀρχαῖος, ἀρχαῖα, ἀρχαῖον, antiquus.
 ἀναγκαῖος, necessarius. θεῖος, divinus.
 λεῖος, planus. λοῖος, levis.

Item Proparoxytona.

ἅγιος, sanctus, ἁγία, ἅγιον. ὥτερος.
 ἁγίς. ἁγίας. ἁγίς.
 Ὡς: ἄνθρωπος, σοφία, πρόβατον.

Gen.

Gen. pl. ἁγίων per tria genera. a. 16.

Nom. pl. ἁγίων, ἁγίων. a. 19.

Sic.

ἄξιος, dignus.

ἐλεύθερος, liber.

δίκαιος, justus.

ἴδιος, proprius.

μακάριος, beatus.

ἄλλοτριος, alienus.

ὅμοιος, similis.

πλούσιος, dives.

In os Generis Commun. impur. ὅριον.

ὁ, ἡ ἔνδοξος, gloriosus. τὸ ἔνδοξον.

ἐνδόξος.

ἐνδόξος &c.

Ur: ἄνθρωπος.

πρόβατον.

Comparativus.

ἐνδοξότερος, τέρας, τερον.

Superlativus.

ἐνδοξότατος, τάτη, τατον.

Sic etiam:

ὁ, ἡ ἄδοξος, το ἄδοξον, ingloriosus. ὀπίσθιος.

ἀδίκος, injustus. ἔντιμος, honoratus.

ἔυμοπος, facilis. ἐνώμιος, sinister.

ἔυκαιρος, opportunus, γόνιμος, fertilis.

Anomala in os Comparatione.

(1.) Quæ habent ἴσος, ἴστος, vel: ἑσος, ἑστος. Ur:

λάλος, loquax. 1. αἰδοῖος, venerabilis. &c.

ὀλίγος, paucus. 1. ἑψίος, ferus. &c.

E 2

(2.) Quæ

(2.) *Qua habent αἰτερος, αἰτατος.*
μέσος, medius. ἴδιος, proprius.
ἴσος, æqualis. ἥσυχος, quietus, &c.

(3.) *Qua ἔ regulariter per ὅτερος, ὅτατος, ἔ ir-*
regulariter per ἴτερος ἢ ἑτατος
comparantur. Ut:

πῶχρος, pauper. ἰ. σ. σπάνιος, rarus ἰ. ε.
ἀρχαῖος, antiquus. ε. δίκαμος, justus. ε.

(4.) *Qua ἔ regulariter per ὅτερος, ατος, ἔ per*
αἰτερος, τατος Syncopatum comparantur. Ut:
παλαιός, antiquus, λαϊότερος & λᾱίτερος.
Sic. γῆραιός, senex. ἡολαῖος tardus.

(5.) *Qua ἔ per ὅτερος varius, ἔ per ων*
frequentius formantur ἔc.

αἰσχρὸς, αἰσχρών, αἰχριστος, turpis.
ἐχθρὸς, ἐχθρών, ἐχθριστος, inimicus.

NB. ρ. fällt in der Comparison hinweg,
 gleichwie es vielmal eingeschoben wird.

μικρὸς, parvus Compar. μείων, vel ἥσσων, ἥττων
& ἐλασσων, ονος. Superlativus. ἐλάχιστος.

μακρὸς, longus. μηκίων, ιςος.

κακὸς, malus, κακίων, χείρων, χερείων.

Superl. κάκιστος, χείριστος, ἥκιστος.

ἀγαθὸς, bonus, Compar. ἀμείνων, ἀρείων.

λῶων, κριτῶων Superl. ἀριστος, βέλτιστος, λῶστος,
κράτιστος.

καλὸς, pulcher, καλλίων, ιςος.

ῥαδῖος, facilis, ῥάων, ῥᾶστος.

φίλος

Φίλος habet αίτερος, αίτατος & Φίλτερος,
Φίλτατος, & Φιλίων, Φίλιςος.

(4.) In υς, εϊα, υ. Positivus.

Singul.

N. ο γλυκός, dulcis. ή γλυκεϊα, τὸ γλυκόν.

G. γλυκέος. c. 2. Ut: μήα. ut Masc.

D. γλυκεῖ. κεί. c. 7.

A. γλυκόν. τ. 13.

V. γλυκόν. τ. 20.

Dual.

N. A. V. γλυκέα,

G. D. γλυκέων.

Plural.

N. γλυκέες, κείς. c. 7. γλυκέα, ή. c. 7.

G. γλυκέων.

D. γλυκέσι.

A. γλυκέας, κείς. c. 7.

V. γλυκέες, κείς. c. 7.

Compar. γλυκύτερος & γλυκίων.

Superl. γλυκύτατος & γλυκισος.

Sic etiam:

βαθύς, profundus. βαρύς, gravis. βραχύς, brevis.

ευθύς, rectus. ήδύς, suavis. ευρύς, latus.

ὀξύς, acutus. πλατύς, latus. πραύς, mitis.

ταχύς, celer. τραχύς, asper. ώκύς, velox.

E 3.

Nota

Nota.

ὁ, ἡ ἄδακρυς, τὸ ἄδακρυ, non lachrymans.

Gen. ἀδάκρυτος,

Acc. τὸν, τὴν ἄδακρυ, t. 13, (4)

Voc. ἄδακρυ t. 20.

Plur. N. ἀδάκρυτος, κρυς, c. 14.

Acc. ἀδάκρυτας, κρυς. Neut. ἀδάκρυτα.

Anomal.

ὁ πολὺς, multus. ἡ πολλή, τὸ πολὺ.

πολλῶς, πολλῆς, πολλῶς.

Ut: ὅς, τιμῇ, ut Masc.

Acc. πολὺν, t. 13. Voc. πολὺ, t. 20.

Comparativus.

ὁ, ἡ, πλείων a. 4. τὸ πλείον, a. 14.

Gen. πλείονος. Ut: σφόδρων. vid. infr. p. 93.

Superlativus.

πλείστος, πλείστη, πλείστον,

ς.) In ἕς (ex ὅς) ἡ, ἔν,

ὁ ἀπλός, ἕς, c. 9. ὅς, ἡ, τὸ ὅσον, ἔν simplex,

ἀπλός, ἕς, c. 9. ὅς, ἡ, ὅς, ἔ.

Comparativus.

ἀπλόσσερος, τέσσα, τεσσον.

Superlativus.

ἀπλόστατος, τάτη, τατόν.

Sic etiam:

διπλός, ἕς, duplex. τριπλός, ἕς, triplex.

τετραπλός, ἄρ, quadruplex &c.

Huc etiam spectant Adjectiva ἑλοπαθῆ in eos.

ἑχρύσεος, σῆς, aureus. σῆη, σῆ, σεον, ἔν.

G. χρυσεύς, σῆ σῆης, σῆς. σέα, σῆ.

Sic,

χαλκεός, αρεός. Φοινίκιος, puniceus.

ύαλέος, vitreus, λίνεος, lineus.

Sed.

ὁ ἐρέεος, laneus. ἐρέεα, ἄ. ἐρέεον, ἔν.

G. ἐρέεος, ἔ. ἐρέεας, ἄς.

Sic.

ἀρχύρεος argenteus. σιδήρεος, ferreus. &c.

Huc referuntur Composita ex νόος, εῖος ὅ

πῆς. *Ut:*

ὁ, ἡ, ἀγχίνοος, ἰνός, ingeniosus. τὸ χίνοον, ἔν.

G. ἀγχινός, ἰνός &c.

Sic.

ἀνός, ἄς amens. εὖνός, ἄς benevolus.

καλλ'εῖος, ἄς pulchra fluentia habens.

ὁ, ἡ πολύπης, multipes, τὸ πολύπην. Gen.

πολύποδος. Acc. πολύποδα & πολύπην.

ὁ, ἡ, ἀμφώδης, τὸ ἀμφώδην utrinque dentatus.

Gen. ἀμφώδοντος.

6.) *In* ὧν, οὗ ὅ, ἐν, ἐν,

ὁ, ἡ, σώφρων, prudens. τὸ σῶφρον. α. 6.

Gen. σώφρονες, per tria Genera.

E 4

Voc.

Voc. σωφρον. t. 17.

Comparat. σωφρονέστερος.

Superlat. σωφρονέστατος.

Sic.

ἄφρων, ον, amens.

εὐδαίμων, τὸ εὐδαίμων, felix. Voc. εὐδαίμων.

ἐλεήμων ἢ οἰκτίρμων, τὸ ἐλέημον, οἰκτιζέμενον misericors.

δ, ἡ δαΐφρων, τὸ δαΐφρων, prudens.

Huc refer:

δ, ἡ ἀπάτωρ, τὸ ἀπατορ, carens patre.

ε, ἡ ἀμήτωρ, τὸ ἀμητορ, carens matre.

Item Comparat. Ut:

αἰμείνων, τὸ αἰμεῖνον, melior.

γλυκίων, τὸ γλύκιον, dulcior.

κακίων, τὸ κάκιον, pejor.

πλείων, τὸ πλεῖον, plus.

Nota.

Comparativa in ων, eliso ω, ονες & όνας in ως contrahunt.

Ut: βελτ'ων, melior.

Acc. S. βελτίονα. Ion. βελτίονα Att. βελτίω.

N. Acc. & V. pl. βελτίονες, βελτίονας.

Ion. βελτίους, βελτιόους, Att. βελτίες.

Neutr. pl. βελτίονα, τίονα. τίω.

Sic. μείζων major. & alia.

In ην, ω.

ι, ἡ τέρεν, tener. τί τέρεν.

Gen.

Gen. τέρενος. Ut: ἔλλην. Voc. τέρενα. i. 17.

Gvaltp. est & Foem. τέρενα.

Comparat. τερενέστερος, τερενότερος. Eurip.

Superl. τερενέστατος,

Sic.

δ, ἡ ἄρρην vel ἄρσιν, masculus.

δ, ἡ ἐριαύχην, τὸ ἐριαύχην, Cervicem elatam habens,

7.) In ης, ες.

Singul.

N. δ, ἡ ἀληθής, verus. τὸ ἀληθές. a. 24.

G. ἀληθέος, θεός. c. 7.

D. ἀληθεί, θεῖ. c. 7.

A. ἀληθέα, θεῖ. c. 7. τὸ ἀληθές.

V. ἀληθές. i. 21.

Dual.

N. A. V. ἀληθείς, θεῖ. c. 7.

G. D. ἀληθείων, θεῖων. c. 6.

Plural.

N. ἀληθείς, θεῖς. τὰ ἀληθέα, θεῖ.

G. ἀληθέων, θεῖων. c. 6.

D. ἀληθείσι.

A. ἀληθείας, θεῖς. c. 7. ἀληθέα, θεῖ.

V. ἀληθείς, θεῖς.

Sic.

ἀπειθής, inobediens. ἀσεβής, impius.

E ς

ἀπειθής

ἀσθενής, ægrotus. εὐσεβής, pius.
 ὑπειθής, obediens. ἱπιμελής, diligens.
 συγγενής, consanguineus. ψευθής, fallax.

Sed:

ὁ, ἡ, αὐτάρκης, τὸ αὐταρκής, contentus.
 ἐσιώδης, τὸ ἐσιῶδες, essentialis.
 ψαμμάδης, τὸ ψαμμάδες, arenosus &c.

8.) In ης, ι.

ὁ, ἡ Φιλόπατρις, τὸ Φιλόπατρι, amans patriā.
 Γ. Φιλοπατρίδος, per tria Genera.

Ut: ἑλλην. Voc. Φιλόπατρι. ι. 20.

Sic.

ἄχαρις, invenustus. εὐπατρις, nobilis patria.
 ἑυχαρις, venustus. λᾶτρις, mercenarius.
 νῆσις, νῆσι, jejunus, νήσιος. Ut: πόλις.

9.) In ως, ων. Attica.

Singul.

N. ὁ ἡ εὐγεῶς, fertilis, τὸ εὐγεῶν, α. II.

G. εὐγεῶ. α. II. τ. II.

D. εὐγεῶ. τ. II.

A. εὐγεῶν.

V. εὐγεῶς τ. II.

N, A. V. εὐγεῶ.

G. D. εὐγεῶν.

Plural.

N. εὐγεῶ.

εὐγεῶ. τ. II.

G. εὐ-

G.	ἔυγεων.	
D.	ἔυγεως,	
A.	ἔυγεως.	ἔυγεω.
V.	ἔυγεω.	ἔυγεω.

Sic.

ἀξιόγρεως, Fide dignus, qui est solvendo.
 βαθύγρεως, profundam habens terram.
 ἑλεως, propitius. πλέως, plenus.
 ὑπόγρεως, obætatus, &c.

Diese vorgeschriebene Duces muß ein Scholar fleißig durchgehen, und die benzeigte Exempla nach denen Ducibus oftmals flectiren. Thut er das, so wird nicht leicht ein Adjectivum vorkommen, welches er nicht wird moviren, compariren und decliniren, ja bey welchem er nicht auch, wenn er zumal die dabey citirte Regulas einfig nachschlagen, und sich selbige bekandt machen wird, von allen andern zufälligen Dingen, als nemlich dem Genere, Termination, Accent und Contraction wird Red und Antwort geben können.

Oben ist erwehnet worden, daß auch einige *Substantiva mobilia* seyn; welche es aber sind, und wie sie moviret werden, zeigt Wellerus in seiner *Grammat.* p. 134.

Ja! Es werden auch einige Gradus von Substantivis und andern Partibus Orationis formiret. Wie gleichfalls Wellerus berichtet. *G.* 131. 138.

Hier.

Hiernechst werden uns auch allda gezeigt:

- 1.) *Anomala varia.* G. 135. 142.
- 2.) *Heterogena.* G. 135. 142.
- 3.) *Heteroclyta.* G. 137. 143.
- 4.) *Defectiva.* G. 138. 146.
- 5.) *Abundantia.* G. 136. 142. 146.

Wer nun von dem allen vollkommen unterrichtet seyn will, der kan Wellerum *Locus citatis* nachlesen.

Numeralia.

Die *Numeralia* stellet er ganz umständlich vor. G. 133. 139.

Darunter sind *Declinabilia* diejenigen, so unter πέντε quinque oder 5. und über εκατόν centum oder 100. sind. Die übrigen a quinario ad centenarium sind alle *indeclinabilia*.

Die ersten vier *Numeralia* werden also *decliniret* und *moviret*.

Singul.

- (1.) N. ἓς, μία, ἓν. Unus. G. 134. 140.
 G. ἑνός, μιάς, ἑνός. a. 17.
 D. ἐνί, μιά, ἐνί.
 A. ἑναί, μίαν, ἓν. a. 17.

Sic etiam:

- ἑδείς, ἑδεμία, ἑδέν, nullus.
 G ἑδενός, ἑδεμιάς, ἑδενός.
 It. μηδεὶς &c. nullus.

Dual.

Dual.

- (2.) N. A. V. δύο. Att. δύο, duo.
G. δύοῶν. δύοῖν.

Dicitur etiam in plurali δύοῶν.

Dat. δύοσι.

Plural.

- (3.) N. τρεῖς, τὰ τρία, Tres, tria,
G. τριῶν.
D. τρισί.
A. τρεῖς, τὰ τρία.

Plural.

- (4.) N. τέσσαρες, ἑα. Quatuor.
G. τεσσάρων.
D. τέσσαρσι.
A. τέσσαρες, ἑα.

Die übrigen Numeralia Cardinalia von διανοῖς ducenti, διανόσιαι, διανόσια an bis zu Ende, sowol auch die Ordinalia werden wie andere Nomina flektirt. G. 134. 141.

P R O N O M E N.

§. 30. Nachdem wir nun mit dem Nominé fertig, so wollen wir uns auch um dessen Vicarium, welcher das Pronomen ist, bekümmern.

Dieses ist ein besonderer Pars Orationis, und heißt deswegen Pronomen, weil es gar oftmals die Stelle des Nominis Substantivi und Adjectivi vertreten muß.

Es

Es sind aber die *Pronomina* entweder *Primitiva* oder *Derivativa*.

Primitiva sind an der Zahl neun. Nämlich: *ἐγώ* ich, *σύ* du, *ἐγώ* sein oder seiner, *ὅτος* dieser, *οὗτος* derselbe, er selbst, *ἐκεῖνος* jener, *τίς* wer? *τις* irgend einer, *δεῖνα* jemand. G. 138. 147.

Die übrigen sind *Derivativa*.

Was den *Accent* der *Pronomina* betrifft, so haben die *Pronomina* auf der letzten Sylbe einen *Acutum*, und sind daher *Oxytona*.

Exc. 1.) *ὅτος* mit denen *Derivativis*, ingleichen *ἐκεῖνος* und *δεῖνα* sind *Properispomena*.

2.) Die sich in *τερος* endigen, sind *Proparoxytona*. Als: *ἡμέτερος*, *σφέτερος*. G. 88 93.

Im *decliniren* gelten die obigen Regeln de *Accentu*.

PRIMITIVA.

Singul.

(1.) N.	Ἐγώ	Ego.	G. 138. 147.
G.	ἐμέ, per Aphær.	μέ.	
D.	ἐμοί,	μοί.	
A.	ἐμέ.	μέ.	

Dual.

N. A.	ἡμεῖ, ὑμεῖ.
G. D.	ἡμῶν, ὑμῶν.

Plural.

N.	ἡμεῖς, nos per η.
G.	ἡμῶν.

D.

D. ἡμῖν.
A. ἡμᾶς.

Singul.

2.) N. σὺ, Tu.

G. σὺ. G. 138, 147.

D. σοῖ.

A. σέ.

V. σὺ.

(3.) N. caret.

G. ^τς. Sui.

D. οἱ.

A. ἐ.

V.

Dual.

N.A. σφῶϊ. σφῶ.

G.D. σφῶϊν, σφῶν

Dual.

N.A. σφωεῖ, σφε.

G.D. σφῶϊν, σφῖν.

Plural.

N. ὑμεῖς, Vos per υ.

G. ὑμῶν.

D. ὑμῖν.

A. ὑμᾶς.

V. ὑμεῖς.

Plural,

N. σφεῖς.

G. σφῶν.

D. σφίσι.

A. σφᾶς.

V.

NB. Das Pronomen ξ kommt im N. D. nicht vor. Der Dativus $\delta\iota$ wird circumflectirt, zum Unterscheide des Artic. Postposit. $\delta\iota$.

Singul.

(4.) N. $\xi\tau\omicron\varsigma$, hic iste,G. $\xi\tau\omicron\varsigma$,D. $\xi\tau\omicron\omega$,A. $\xi\tau\omicron\nu$, $\alpha\upsilon\tau\eta$, $\tau\epsilon\tau\omicron$. G. $\tau\alpha\upsilon\tau\eta\varsigma$, $\tau\epsilon\tau\varsigma$. 149. $\tau\alpha\upsilon\tau\eta$, $\tau\epsilon\tau\omega$. $\tau\alpha\upsilon\tau\eta\eta$, $\tau\epsilon\tau\omicron$.

Dual.

	Dual.		
N. A.	τῶ, τῷ,	τάυτα,	τέτω.
G. D.	τέων,	τάυταιν,	τέτων.

Plural.

N.	ἔσσι.	αὐταί,	ταῦτα.
G.	τέων per tria Genera,		
D.	τέτοις,	ταύταις,	τέτοις.
A.	τέτῃς,	ταύταις,	ταῦτα.

Die übrigen *Pronomina Primitiva*, nemlich:

- (5.) αὐτός, αὐτή, αὐτό. ipse. G. 141. 150.
 (6.) ἐκεῖνος, ἐκεῖνη, ἐκεῖνο. &c.

Gnoleichen die *Derivativa*:

ἐμός,	ἐμή,	ἐμόν,	meus
σός,	σή,	σόν,	tuus.
έός,	έή,	έόν,	suus.
ἡμέτερος,	τέρα,	τερον.	noster.
ὕμέτερος,	τέρα,	τερον,	vester.
νώτερος,	τέρα,	τερον,	noster duorum.
σφώτερος,	τέρα,	τερον,	vester duorum.
σφέτερος,	τέρα,	τερον,	suus, nempe

plurium it. noster, vester.

σφέος & σφός, suus:

decliniret man alle im Masculino und Neutro als Nomina der andern, im Faeminino aber als Nomina der ersten Declination. G. 150.

Wirkliche *Pronomina* sind auch das

- (7.) *Interrogativum* τίς, τί; quis? und das
 (8.) *Indefinitum* τις, τι aliquis. Hernach gehören auch dazu die beyden *Articuli*, sonderlich der *Postpositivus* ὅς, ἡ, ὃ qui.

Weil

Weil sie aber oben schon decliniret stehen, so ist nicht nöthig, sie noch einmal herzusetzen. G. 140.

Nun ist noch übrig das *Indefinitum δῆνα* samt solchen Defectivis compositis. Dieses Pronomen *δῆνα* poetice *δῆς* ist nur Singularis Numeri Generis Omnis, der dritten Declination, und wird also decliniret:

Singul.

- (9.) N. *ὅ, ἡ, τὸ δῆνα* poet. *δῆς*, aliquis.
 G. *δῆνα*, poet. *δῆνον*, *δῆνατος*.
 D. *δῆνα* *δῆνι*, *δῆνατι*.
 A. *δῆνα*. G. 141. 150.

Plurali caret.

Die *Defectiva Composita* sind: *ἐμαυτῶ* mei ipsius, *σεαυτῶ* tui ipsius, *ἐαυτῶ* sui ipsius. Die ersten beyde sind im Plurali nicht gebräuchlich; Sonst decliniret man eines wie das andere, solgender massen: G. 143. 151.

Singul.

- G. *ἐαυτῶ*, *ἐαυτῆς*, *ἐαυτῶ*, sui ipsius.
 D. *ἐαυτῶ*, *ἐαυτῇ*, *ἐαυτῶ*.
 A. *ἐαυτὸν*, *ἐαυτῇ*, *ἐαυτῶ*.

Plural.

- G. *ἐαυτῶν*, per tria Genera.
 D. *ἐαυτοῖς*, *ἐαυταῖς*, *ἐαυτοῖς*.
 A. *ἐαυτῆς*, *ἐαυτῆς*, *ἐαυτῶ*.

NB.

NB. Die oben gedachte *Pronomina Possessiva* Meus, tuus, suus, noster, vester, werden Græce auch durch diese Genitivos ausgesprochen. Als da sind: *μῆ, σῆ, αὐτῆ, αὐτῆς, αὐτῶν, ἡμῶν, ὑμῶν*. Z. E. *ὁ πατήρ μῆ*, Pater meus.

Die unterschiedenen *Dialectos Pronominum* kan ein Anfänger und bloßer Liebhaber des biblischen Textes, zu wissen überhoben seyn. Wer aber gleichwol davon umständliche Nachricht verlangt, der findet solche in *Welleri Grammat.* p. 139. 148.

Und nachdem wir nun also die ersten 3. Partes Orationis flexibiles, welche decliniret werden, betrachtet, so folget nunmehr auch das vierte, welches conjugiret wird, nemlich das Verbum, von welchem wir in folgendem Unterricht umständlich handeln werden.

VERBUM.

§. 31. Ein *Verbum* ist abermals ein besonderes Pars Orationis, welches ein Seyn, Thun oder Leyden anzeigt, und sich durch gewisse Personas, Numeros, Tempora und Modos mit Vorsehung der Wörter: Ich, Du, Er, Wir, Ihr, Sie, flektiren oder conjugiren läßt.

Ehe wir aber zur würccklichen Conjugation des Verbi schreiten, so sind erst folgende *Præcognita* davon wohl zu merken:

1.) *Voces s. Formæ Conjugationis sunt tres: Activa, Passiva & Media: G. 163. 171.*

Die

Die *Vox Activa*, oder das *Genus Activum* bedeutet ein Thun oder Handlung, die sich gegen einen andern äussert.

Das *Passivum* bedeutet ein von andern empfundenes Seyden.

Das *Medium* wird bald *Activæ*, bald *Passivæ* Significationis.

Es giebt zwar wol auch einige *Neutra* und *Depo-
nentia*, wie bey den Lateinern, doch sind de-
selben nicht allzuviel, und da wird denn das *Lexicon* und
die Bedeutung eines Wortes einem schon zeigen,
cujus Generis oder Vocis das Verbum s. y.

2.) *Modi Verborum sunt quinque*: Indicativus,
Imperativus, Optativus, Conjunctivus & Infinitivus. C. 152.

Der *Indicativus*, damit man etwas schlechter-
dings anzeigt, oder durch abgelassene Frage an-
gezeigt wissen will.

Der *Imperativus*, damit man befiehlt, bittet,
warnet, anreiset.

Der *Optativus*, damit man wünschet, zuweilen
kommt er auch mit dem *Conjunctivo* der Latei-
ner überein, welcher im Deutschen durch Können,
Sollen, Wollen oder Mögen erkläret wird.

Der *Conjunctivus*, damit man gewisse Partes
Orationis zu einer andern Rede sezet, nachdem es
irgend die Binde-Wörter oder *Conjunctiones* er-
fordern.

Der *Infinitivus*, da man keine gewisse Per-
son oder Numerum namhaft macht, solches
F 2 aber

aber gleichwol thun kan, nachdem er zu einem Accusativo oder Verbo gesetzt wird.

3.) *Tempora sunt novem*: Præsens, Imperfectum, Perfectum, Plusquamperfectum, Aoristus f. Indefinitum 1. Aoristus f. Indefin. 2. Futurum 1. Futurum 2. Futurum 3. f. paulopost Futurum. G. 152.

Das Præsens deutet an die gegenwärtige Zeit.

Das Imperfectum, die nächst vergangene.

Das Perfectum, die vergangene.

Das Plusquamperfectum, die mehr als vergangene.

Der Aoristus f. Indefinitum 1. und 2. gleichfalls die vergangene, doch ohne Zusatz, wenn es geschehen, daher sie bald für das Imperfect, bald für das Perfectum, bald auch für das Plusquamperfectum gebraucht werden.

Das Futurum 1. und 2. zeigen die zukünftige. Und

Endlich das Futur. 3. oder paulo post Futurum, die bald zukünftige Zeit.

NB. Der Imperativus und Coniunctivus haben keine Futura; statt deren aber werden in diesen Modis die Aorist. f. Indefinita gebraucht. G. 144 152.

4.) *Numeri, sicut in Nomine, tres sunt*: Singularis, Dualis & Pluralis, *totidemque Personæ*: Prima, secunda, tertia. G. 154.

Notæ (1.) Der Dualis kommt bey denen Poëten gar

gar offte, bey denen Profanis Scriptoribus gar selten, und im N. T. gar nicht vor.

(2.) Der Pluralis wird auch von zweyen gebraucht, sonderlich im N. Test.

(3.) Wenn sich die erste Person im Plurali auf *mus* endiget, so hat der Dualis keine erste Person nicht besonders, sondern es kommet dieselbige mit der ersten Person des Pluralis überein. G. 145. 154.

(4.) Wenn sich die dritte Person im Plurali auf *at* oder *at* endiget, so sind die andere und dritte Person des Dualis einander gleich, sonst aber nicht. G. 145. 154.

5.) Bey der Tractation des Verbi selbst sind folgende 3. Stücke wohl zu beobachten und zu merken:

(a.) Das *Augmentum*, oder die sonderbare Vermehrung des Verbi in etlichen Temporibus, sonderlich des Indicativi.

(b.) Der *Littera Characteristica*, oder der Buchstabe und Kennzeichen, so vor der Termination des Verbi stehet, den man nothwendig wissen muß, sonderlich in den Temporibus, welche der Deduction behüßlich sind, als im Praesenti, und in denen Futuris. G. 153. 162.

(c.) Die *Termination* eines jeden Temporis. Diese drey Stücke nun wohl zu erlernen, zu fassen und zu appliciren, braucht man Regeln und Exempel.

Wie wir nun oben bey denen Declinationibus die nöthigsten Regulas de Genere, Terminatione,

Accenti & Contractione aus Weller vorher
gesetzt, und nachgehends bey denen Nominibus
appliciret; So wollen wir auch alhier bey
Verbo die vornehmsten *Regulas de Augmento Ver-*
borum, Littera Characteristica & Terminatione
wiederum vorher setzen, und alsdenn zur Appli-
cation und Conjugation selbst schreiten.

Oben aber, wie in der Vorrede bereits ge-
meldet worden, noch dieses zu merken: Daß die
Numer, bey welcher ein groß *A* stehet, die Re-
gulam de Augmento, bey welcher ein *Ch.* stehet,
die Reg. de Lit. Characteristica, und bey welcher
endlich ein groß *T.* stehet, die *Regulas de Termi-*
natione Verbi ejusque Personarum andeuten
wird. Folgen also:

§. 32. REGULÆ DE AUGMENTO VERBORUM,

Reg. 1.) *Augmentum* in Imperfecto, Perfecto,
Plusquamperf. Arioſto 1. & 2. & Futuro 3. ad-
hibetur. G. 155.

2.) *Præterita* per omnes Modos *Augmentum*
retinent; Aoristi vero extra Indicativum illud
denud abiciunt.

Præter æπερ, εἰπον & εἶδον, quæ *Augmentum*,
etiam extra Indicativum retinent. G. 146. 155.

3.) *Augmentum duplex est*: Temporale & Syl-
labicum, ibid.

Augmentum vero Verba

Nullum habent, quæ incipiunt a Vocali vel
Diph-

Diphthongo immutabili: η, ι, υ, ω, ει, & ο, it.
 eu G. 147. 156. Not. I. Verba, &c.

4.) Temporale, quæ incipiunt a Vocali vel
 Diphthongo mutabili: α, ε, ο, αι, αυ, οι, & mu-
 tantur: α, ε, in η & αι in η αυ in ηυ. ο in ω & οι
 in ω G. 146. 155.

EXCEPTIONES.

5.) Quatuor α immutatum, retinent: ἄω,
 ἄον spiro. αἶω, audio, ἀηδέσκω desvesco, ἀηδί-
 ζομαι, tristor. G. 147. 156.

6.) Vocalem, ε non in η, sed in ει mutant se-
 quentia:

ἔχω, εἶχον, habeo.	ἔλω, εἶλον, capio.
ἔλκω, εἶλκον, traho.	ἔλκύνω, εἶλκυσον, traho.
ἔρπω, εἶρπον, serpo.	ἔρπύζω, εἶρπυζον, id.
ἑσῆκω, εἵσηκον, permaneo.	ἑπομαι, εἵπομην, sequor.
ἐργάζομαι, operor.	ἐάω, ἐῖαον, fino.
ἔω, εἶον, induo.	ἐρύω, ἐῖρυσον, traho.
ἐθίζω, ἐθίζον, consuefacio.	ἔπω, ἔειπον, dico.
ἐτιάω, Convivio excipio.	ἔθω, ἔωθα, consuesco.

it. ἐρωτάω & ἐρέω. &c. G. 147. 156.

7.) Plurima ab οι incipientia carent Au-
 gmento. Ut: ὀινόω, Vinum ingurgito. G. 147.
 156.

9.) Syllabicum, quæ incipiunt a Consonante.
 Et hoc Augmentum Syllabicum Verbum a Con-
 sonante incipiens Syllaba auget præponendo ε.
 Ut: γράφω, scribo, ἔγραφε, λέγω, ἔλεγον. G.
 148. 157.

9.) Quando Augmentum Imperfecti, nempe
 ε hoc

ε hoc est breve vel anceps, in Perfecto adhuc primam Consonam Verbi, & hinc Perfecto a Consonante incipienti in Plusquamperfecto adhuc aliud ε præfigunt. Ut: γράφω, ἔγραφα, γέγραφα, ἐγγεγάφειν. G. 148. 157.

10.) Φ, χ, θ. in Augmento non repetuntur, sed pro Φ. sumitur π. pro χ. κ. & pro θ. τ. G. 40. 42. Reg. III. n. 3.

11.) Quando vero Augmentum Imperfecti, nempe ε est longum Positione, tunc idem est Augmentum Imperfecti & reliquorum Temporum. Ut: ζητέω, quæro, ἐζήτεον, ἐζήτηκα, ἐζήτηκειν.

Hoc imitantur Verba a γν vel χρη incipientia. Ut: γινώσκω, ἐγνώρικα. χρηγορεύω, ἐχρηχόρεον, ἐχρηχόρικα. G. 149. 157.

12.) Incipientibus a ε loco Augmenti ubique Syllaba εε præponitur. Ut: ῥέω, Imp. ἔρρεον, ἔρρηκα. G. 149. 158.

NB. Vom Augmento Compositorum und Atticorum wollen wir hier keine besondere Regeln, sondern nur einige Exempla hersehen, aus welchen nebst dem mündlichen Bericht des Præceptoris das Augmentum derer Compositorum und Atticorum schon wird zu erlernen seyn.

Exempla Augmenti in Compositis.

ἀνθοπλίζω, ex ἀντι & ὀπλίζω, contra armo,
ἀνθώπλιζον.
ἀποκίπτω, amputo, ἀπέκοπτον, ἀποκέκισθα.
ἀπα-

ἀπάγω, abduco, ἀπήγον.
 ἀναβλέπω, suspicio, ἀνέβλεπον, ἀναβεβλεφα.
 ἀνεμέω, remoueo, ἀνήμεον.
 ἀφαιρέω, aufero, ἀφηρεον.
 διακίω, dispenso, διάκειον, διώκηκα.
 εἰσάγω, introduco, εἰσήγον.
 ἐκλύω, exsolvo, ἐξέλυον, ἐκέλυκα.
 ἐνδύω, induo, ἐνέδυσον, ἐνδεδυκα.
 ἐμβάπτω, intingo, ἐνέβαπτον, ἐμβέβαφα.
 ἐγγλύφω, insculpo, ἐνέγλυφον, ἐγγέγλυφα.
 ἐλλείπω, relinquo, ἐνέλειπον, ἐλλελειφα.
 ἐφοδεύω, percurro, ἐφώδευσον, ἐφώδευσα.
 καταγγέλλω, annuncio, κατήγγελλον, &c.
 μεταίω, transfero, μετήρον, &c.
 μεθοδεύω, machinor, μεθώδευσον, μεθώδευκα.
 παρρωγίζω, irrito, παρώργιζον, παρώργικα.
 συμβάλλω, coniicio, συνέβαλον, συμβέβληκα.
 συγγράφω, conferibo, συνέγραφον, συνέγραφα.
 συλλέγω, colligo, συνέλεγον, συλλέλεχα.
 συσέλλω, contraho, συνέσελλον, συνέσειλα.

De his omnibus vid. Weller, G. 149. 158. Reg. i.

[διαλέγω, discerno, διέλεγον, διαλέλεχα.
 [ἐπιγράφω, inscribo, ἐπέγραφον, ἐπιτέγραφα.
 [κατακρίνω, damno, κατέκρινον, κατακέκρικα.
 [μετανόεω, resipisco, μετενόεον, μετανενόηκα.
 [παραλύω, dissolvo, παρέλυσον, παραλέλυκα.
 [υπογράφω, subscribo, ὑπέγραφον, ὑποτέγραφα.

De his vid. Well. G. 158. Ultimaes &c.

[περιπατέω, ambulo, περιπάτεον, περιπεπάτηκα.
 [περιάγω, circumago, περιήγον.
 [προκόπῃ, praefeco, προέκοπτον, προέκοψα.

[προάγω, praecedo, προῆγον. G. 149. 158. Ultim.

[ἐνέπω, alloquor, ἔνεπον.

[καθεύδω, dormio, ἐκάθευδον

[καθίω, sedeo, ἐκάδιζον.

[καθεζομαι, ἐκαθεζόμην. id. G. 149. 158. Reg. II.

[φιλοσοφῶ, philosophor, ἐφιλοσόφειον, πεφιλοσοφῆκα.

[χορηγῶ, Chorum duco, ἐχορήγεον, κεχορήγηκα, ἐκεχορηγήκειν.

[ἀφρονέω, amensium, desipio, ἡφρόνεον.

[ἀγνοῶ, ignoro ἡγνόεον, ἡγνόηκα.

Vid. Wellerus G. 149. 158. Reg. III.

[δυσαρεστέω, displiceo, δυσηρέεον.

[εὐεργετέω, benefacio, εὐηργέτεον. G. 149. 158. R. IV.

[ἀμφισβητέω, dubito, ἡμφισβήτηον.

[ἀντιβολέω, occurro, ἡντιβόλεον.

[προοιμιάζω, proaemio utor, ἐφοιμιάζον.

Vid. Well. G. 149. 159. Reg. IV.

[ἀπολάυω, fruor, ἀπέλαυον.

[ἐπιχειρῶ, conor, ἐπεχείρησα.

[προσκυνέω, adoro, προσεκύνησα.

[ἐγχειρῶ, in manus trado, ἐνεχείρεον.

[ἐγκωμιάζω, laudo, ἐνεκωμιάζον.

[ἐπιτιρκῶ, rejero, ἐπιτίρκεον.

[προφητεύω, vaticinor, προφήτευστα. ibid.

[ἀνορθῶ, erigo, ἡνώρθοον.

[ἐνοχλέω, turbo, ἡνώχλεον.

Vid. Well. G. 150. 159. Reg. V.

Exem.

EXEMPLA AUGMENTI ATTICI.

G. 151 160.	Commun.	Attice
ἄγω, duco,	Perf. A. ἤγα,	ἀγήνοχα.
	Aor. 2. ἤγον,	ἤγαγον.
ἀγείρω, congrego.	Perf. A. ἤγερα,	ἀγήγερα.
	Plusq. ἤγερκειν,	ἀγνήγερειν.
ἀκέω, audio.	Perf. M. ἤκοα,	ἀκήκοα.
ἀνδράνω, placeo.	Impf. ἤνδρανον,	ἐήνδρανον
ἀνοίγω, aperio.	Perf. M. ἀνῶγα,	ἀνήωγα.

G. 151. 160. sq.	Commun.	Attice
δύναμαι, possum.	Impf. ἰδυνάμην,	ἡδυνάμην.
εὐχόμαι, precor.	εὐχόμην,	ἡυχόμην.
ἐκτρέφω, assimilo.	ἐκτρέφον,	ἡκτρέφον.
ἔω, mitto.	Perf. A. ἔηκα,	ἐήκα.
ἐρίζω, contendo.	ἔρικα,	ἐήρικα.
ἀλίσσω, molo,	ἤληκα,	ἀλήλεκα.
λήβω, capio.	λήληθα,	ἐίληθα.
μέλλω, futurus sum.	Impf. ἔμελλον,	ἡμελλον.
μέρομαι, divido.	Perf. P. μέμαρμαι ἑμαρμαι.	
ἄρω, apto,	Perf. M. ἤρα ἄρηρα & ἤραρα.	
ἐτοιμάζω, paro.	Perf. A. ἡτόμακα, ἐτητόμακα.	
εἶδω, video.	ᾤρανα,	εᾤώρακα.
ἄγω, aperio,	Perf. M. ᾤγα,	ἡᾤωγα.
εἰκω, similis sum	οἶκα,	εἰοικα.
ὀλέω, perdo.	ὀλα,	ὀλοαλα.
ἔπτω, video, inuf.	ὤπα,	ὀπωπα.
ὀρύσσω, fodio.	Perf. A. ὤρυχα,	ὀρώρυχα.
ὠθω, impello.	Perf. P. ὠσμαι,	ἑώσμαι.
ὤρω, concito.	Perf. M. ὠρα,	ὤρωγα
	& ὠρορα. &c.	

Wab

Was de *Littera Characteristica* zu bedencken, zeigen nachgesetzte davon absonderlich handelnde Regeln.

§. 33. REGULÆ DE LITTERA CHARACTERISTICA.

Reg. 1.) *Littera ante ω in Præsenti præcedens dicitur Characteristica.* G. 153. 162.

2.) *Præsens, Imperfectum, Futurum 2. & Aoristus 2. eandem habent Characteristicam. Intellege Præsentis puram.* G. 153. 162.

3.) *Quam Characteristicam habet Futur. 1. eandem habet & Aoristus 1.* G. 154. 163.

4.) *Perfecti Characteristica manet & in Plusquamperfecto.* G. 154. 163.

5.) *Characteristica præcipue notanda est in Præsenti, Futuris & Præterito* G. 154. 163

Regule de Futuro Primo.

6.) *Character Futuri primi est σ. Hinc ante ω Præsentis in Futuro assumendum est σ. Ut: ἀνίσσω, ἀνίσσω.* G. 154. 163.

7.) *Quando inter declinandum & conjugandum quæ concurrunt Consonantes, quæ una duplici efferi possunt, duplex assumenda est.* G. 37. 39.

Dupli-

Duplices autem tres sunt :

ζ	]	]	σδ.
ξ	]	]	γσ. κσ. χσ.
ψ	]	]	πσ. βσ. Φσ. G. 36. 38.

Sic in Futuro I. pro λέγω dicitur λέξω, αλίγω, τρέψω pro τρέπω α τρέπω. γεάψω pro γεάφω. G. 154. 163.

8.) Si vero præcedens Consona cum σ non transit in Duplicem, extrudenda ea est. Ut: πλήθω, πλήσω pro πλήθσω, impleo. Φεάζω, Φεάσω pro Φεάζσω, G. 154. 163.

9.) Verba, quorum Characteristica λ. μ. ν. ε. Ultimam Futuri circumflectunt, & Penultimam, si longa est, corripunt, pro αι, α: pro ει, ε: pro λλ λ; pro μν μ ponendo. G. 170. 18.

Characteristicam autem Futuri, nempe σ. communiter respuunt, G. 155. 163.

10.) Verba in έω & άω mutant ε & α in Futuro I. in η. in έω ο in ω. Ut: ποιέω, ποιήσω. βοάω, βοήσω. χρυσώω, χρυσώσω. G. 155. 164.

11.) Except. In quibusdam ε, α, & ο manent. Ut: τελέσω α τελίω. G. 155. 164.

12.) Quædam in έω habent έσω & ήσω. Ut: καλέω, voco, καλέσω, & καλήσω, in Perf. κέκληκα, κέκλημαι, αινέω, laudo, κορέω, verro. πονέω, laboro, ποθέω, desidero, φρονέω sapio. G. 156. 164. Nonnulla &c.

13.) Quædam in άω habent άσω & ήσω. Ut: αλοάω trituro, περάω transeo, πλάω propinquo &c G. 156. 164. α Presentis &c.

14.) Verba, quorum Characteristica est σσ. vel

vel η. & ζ χετλιασικόν, formant Futurum 1. non secus, ac si Characteristica esset γ. Ut: πράττω (q. πράγω, πράγσω) πράξω. ὀρύσσω (ὀρύγω, ὀρύγσω) ὀρύξω.

ξ & σ habent: ἐρέσσω remigo, & φρέιττω horreo. G. 157. 166.

Continentur autem Verba, quæ vocantur χετλιασικά, i. e. miserationi apta, & Futurum in ξ habent, his Versiculis.

ἁιάζω, γεύζω, ὀμάζω, καὶ ἀλαλάζω, ἀτήζω, βρίζω, κραζώ, ἀλαπάζω, ἀτύζω. θρυλλίζω, σαζώ, κανάζω, ἐγγυαλίζω, σηρίζω, σίζω, ὀλοαλίζω, ἠδὲ σαλάζω, σφύζω καὶ τρίζω, συφελίζω ἠδὲ σενάζω μύζω καὶ ρίζω, μασιζώ καὶ ἀβροτάζω

Horum significationem vid. G. 156. 165.

Sed σω & ξω habent.

ἁρπάζω, σφάζω, διαζώ, παίζω, ἀτίζω, σαλπίζω, τάζω, εὐπάζω καὶ νυαζώ, κλάζω dat κλαγγώ, sic πλάζω, sic quoque λίζω. G. 156. 166.

15.) Quædam Verba in σσ habent in Futuro σῶ. Ut:

λέυσσω καὶ πλάσσω, λίσσω, τάττω καὶ ἱμάσσω. G. 156. 166.

DE FUTURO SECUNDO.

16.) Character: Futuri Secundi eadem est, quæ Præsentis pura,

Hinc

Hinc:

Quia Penultima Futuri 2. debet esse brevis, Characteristica impura, h. e. quæ Penultimam Positione producit, mutatur in puram, & Voca- les longæ atque Diphthongi corripuntur.

Ex π]. est κτ. τ. extruditur, & redit Chara- cteristica pura s. originaria, vid. G. 157. 166.

17.) Verba, quorum Characteristica λ. μ. ν. ρ. formant Futurum 2. ut Futurum 1. tantum ob- servato, quod ε dissyllaborum mutetur in α. Ut: σέλλω mitto. Fut. 1. σελῶ, Fut. 2. σαλῶ. G. 172. 180.

18.) E Dissyllaborum etiam in aliis, quæ Li- quidam ante vel post ε habent, mutatur in α. Ut: πλέκω, plico, πλακῶ.

Excipiuntur tria:

λέγω, dico, λεγῶ. φλέγω, cremo, φλεγῶ, βλέπω, video, βλέπῶ. vid. G. 172. 180.

19.) Verba quorum Characteristica Literæ ζ vel σσ & τ], quando in Fut. 1. habent ξ, assu- munt hic γ. quando σ. habent, δ. Ut: πράττω ago, πράζω, πραγῶ. & φράζω dico, φράσω, φραδῶ. G. 173. 181.

20.) η & ω Præsentis penultimæ Syllabæ in α mutantur, αι, αυ, & ου abiiciunt Subjunctivam: ει vero & ευ priorem, & ancipites (α, ι, υ) corri- piuntur. G. 171. 179.

21.) Verba in έω & άω formant Futurum 2. ex- truso ε & α Præsentis. Ut: ευρέω invenio, ευρῶ: δσπέω strepo, δσπῶ, μιμῶ, mugio, μιμῶ. G. 173. 181.

22.)

22. Quæ post Contractionem pura manent, it. quæ in *ὦω, ὠω, ὠω, αὐω, εὐω & ὅω*, desinunt, nec non dissyllaba pura carent Futuro secundo. G. 173. 181. *Not. I. 2.*

Excipe:

ἄκοῶ ab *ἀκούω*. *χῶ* a *χέω*, *καῶ* a *καίω* *παῶ* a *πάω*, *χεῶ* a *χέω*. Licet enim Futura hæc non sint in usu, Aoristi tamen 2. leguntur.

In quibusdam Penultima Futuri 2. manet longa. Ut *ἀπλήσσω, πλεῖγῶ & πλεηγῶ*. G. 173. 181.

De Perfecto Medio.

23.) Perfectum Medium formatur a Futuro 2 Activi, *ω* in *α* mutando & Augmentum Præteriti Activi præponendo. G. 212. 220.

24.) E Dissyllaborum & *α* ex *ε* vel *ει* Præsentis ortum mutatur in *ο* Ut: *λέγω* *λεγῶ*, *λέλογα*, *σπείρω*, *σπαρῶ*, *ἔσπορα*. *ibid.*

25.) Jota Futuri 2. ex *ει* ortum, mutatur in *οι*, *α* ex *αι* in *η*, quibus plerique Jota subscribunt. Ut: *λείπω*, *λιπῶ*, *λέλοιπα* *καίω*, *καῶ*, *κέκηκα*. G. 212. 220.

Hoc faciunt quædam, quæ in Præsentis simplex *α* habent. Ut: *θάλλω* *vireo*, *θαλῶ*, *τεθῆλα*. G. 213, 221.

26.) Nonnulla pro Vocali Futuri 2. brevi assumunt longam Præsentis. Ut: *ληθῶ*, *λαθῶ*, *λέληθα*.

Quæ-

Quædam etiam dupliciter formantur. Ut: *Φεύγω, Φυγῶ, πέφευγα & πέφυγα &c.*

Anomala sunt: *λέλογχα αλαγχάνω*, fortior-
δέδοικα pro *δείδοικα* & *δειδω* metuo. G. 213. 221.

De Aoristo Primo.

27.) Quam Characteristicam habet Fut. I. eam habet & Aor. I. G. 154. 163.

28.) Verba, quorum Characteristica *λ. μ. ν. ρ.* α Futuro I. in *η, ει, ει* mutant. Ut: *ψάλλω, ψάλλῳ, ἔψηλα, ἔελλω, ἔελῳ, ἔσειλα.* G. 175. 185.

Si α Futuri ortum est ex α, Præsentis, communiter retinetur & producitur. Attice vero in *η* mutatur. Ut: *σημαίνω, σημανῶ, ἐσημίνα, ἄττ. ἐσήμηναι.* G. 177. 185.

29.) Quædam Verba in Aoristo I. σ extrudunt. Ut: *ἔσεια* pro *ἔσευσα.* G. 177. 185.

30.) Quædam Verba in Aoristo I. non habent Characteristicam Futuri, sed Præteriti vel Præsentis. Ut: *ἔθηκα* pro *ἔθησα, ἔπα* ab *ἔπω.* G. 177. 185.

De Perfecto Activi.

31.) Verba, quæ habent in Futuro I.

σ	} explicite, habent in Perf.	κ
ξ		χ
ψ		φ

Ut: *τίω, τίσω, τέτικα*, honoro.

λέγω, λέξω, λέλεχα, dico.

τρέπω, τρέψω, τέτρεφα, verto. G. 158. 167.

G

32.)

32.) Verba, quorum Characteristica λ, μ, ν, ρ. ante α Præteriti habent κ. Ut:

τέλλω, mitto, τελλῶ, ἔσταλκα.

δῶω, ædificio, δέμῶ, δεδέμηκα.

μένω, maneo, μενῶ, μεμένηκα. G. 158. 167.

ν. in Polysyllabis ante κ mutatur in γ. Ut: μολύνω maculo, μολυνῶ, μεμόλυκα. μ. assumit η. Ut: ἰέμω, distribuo, νεμῶ, νενέμηκα. G. 174. 182.

33.) Dissyllaba in ίνω per ι, ύνω per υ, & ένω per ει, υ. ante κ. extrudunt. Ut: κρίνω, κρινῶ, κέκρικα. θύνω, θυνῶ, τέθυκα. G. 174. 182.

34.) Dissyllaba in μω, ρω & νω mutant ε Futuri in α. Ut: τέλλω, mitto, τελλῶ, ἔσταλκα. σπείρω semino, σπερῶ, ἔσπαρκα &c. G. 174. 182.

De Perfecto Passivo.

35.) Perfectum Passivum formatur a Perfecto Activo, Φα in μμαι, χα in γμαι, κα in σμαι mutando. Ut.

τέτυφα, τέτυμμαι, pro τέτυφμαι.

λέλεχα, λέλεγμαι, pro λέλεχμαι.

πέφερακα, πέφρασμαι. G. 195. 203.

36.) Verba pura Penultimam Perfecti Activi longam habentia, nec non Verba liquidata σ ante μαι respuunt. Hoc est: Ex ηκα fit ημαι, ex αυκα αυμαι, ex ευκα ευμαι, ex γκα γμαι, ex αλκα αλμαι, ex αεκα αεγμαι, ex ελκα ελμαι, ex αγκα αιμαι, ex υγκα υμμαι. Rationem mutationis quære G. 39. 41. n. 1. vel 41. 43.

Sed αέω habet, ἤεσμαι. Sic: ὀράω, frango,

frango, κλέω jubeo, πλῖω impingo, κλείω claudio, παίω percutio, σείω commoveo, κρέω pulso. G. 196 204.

37.) Respuunt etiam quædam σ. Penultimam Perfecti Activi brevem habentia: quædam etiam Vocalem Activi Præteriti hic corripunt. Ut:

ἀρώ, ἤρακα, ἤρουαι.

δέω, δέδεκα, δέδεμαι.

δράω, δέδρακα, δέδραμαι.

it. δέδομαι ex δέδωκα.

De Aoristo I. Passivo.

38.) Aoristus I. Passivi fit a tertia Persona Sing. Perfecti Passivi, ται in θην mutando. Unde necessario præcedens tenuis in Asperatam transir. Hinc ex πῆται fit φθην, ex κται χθην, ex ται θην, ex ηται ἡθην. &c. G. 197. 205.

Diese Regula werden uns bey der Deduction und Formation derer Temporum wohl zu Statten kommen, zu welcher wir uns, wenn wir erst noch einige, zur Termination des Verbi gehörige Regeln werden zusammen gesetzt haben, alsdenn wenden wollen.

§. 34. REGULÆ DE CONJUGATIONE ET TERMINATIONE.

Reg. I.) Præsens & Imperfectum, sic etiam Perfectum & Plusquamperfectum, extra Indicativum,

vum eandem ubique Vocem, eandemque Terminationem habent. G. 160. 168.

2.) Terminatio Futurorum omnium Modorum eadem est cum Terminatione Præsentis cuiusvis Modi, tantum Ultima Futuri 2. Activi, ac Penultima Opt. Activi & Indicativi Medii circumfleuntur. G. 160. 169.

Not. Ultimæ Futurorum, & illæ, quæ in conjugando eis succedunt, quando Circumflexum sustinere debent, & Præsentis in *ei*, *o* in *g* mutant. G. 161. 169.

3.) Terminatio Aor. 2. eadem est cum Terminatione Imperfecti in omnibus Modis in Activo & Medio. G. 161. 169.

In Voce Passiva vero Aoristus 1. & 2. peculiarem habent Conjugationem. G. 161. 170.

4.) Conjunctivus in omnibus Temporibus Terminationem Præsentis Indicativi in quavis *diaðései* & Personis retinet, tantum & Præsentis Indic. in *η*. & *o* in *ω* mutatis: Quodsi Jota fuerit Indicativo adscriptum, supponitur, *υ* vero abiicitur. G. 161. 170.

5.) Quam Terminationem habet Præsens Optativi, eam & reliqua Tempora in Optativo omnia habent, excepto Aoristo 1. ubi loco *ei* est *ei* in Activo & Medio G. 162. 170.

6.)

6.) Quoad Terminationem Passivi in genere notandum: Quod Terminatio passiva ubique fit,

Vel:

μαι,	σαι,	ται,
μεθον,	θον,	δον,
μεθα,	θε,	νται.

Et hanc habet Præsens, Perfectum & Tempora Præsentis Terminationem imitantia.

Vel:

μην,	σα,	τα,
μεθον,	θον,	θην,
μεθα,	θε,	ντο.

Et hanc Terminationem habet Imperfectum & Plusquamperfectum, nec non Optativus G. 190. 198.

7.) In secunda Persona Singularis Præsentis, Imperfecti, nec non Aoristi Mediæ vocis tollitur σ. & Attice in Indic. Imper. & Conjunct. fit Contractio, G. 191. 199.

Contractio fit: In 2. Sing. Præs. τύπη pro τύπῃσαι, juxta Reg. Not. e seq. αι in Verbis contrahitur in η. G. 28. 29.

In 2. Sing. Imperfecti ἐτύπη pro ἐτύπῃσο. juxta Reg. Ee, ea & ei mutantur in ει, sed εο in ε. G. 28. 29. Sic & in Aor. 1. Optativi ἐτύπῃ pro ἐτύπῃσο.

G 2

In

In 2. Sing. Aor. 1. Opt. ἐτύψω pro ἐτύψασο.
juxta Reg. A. seq. ο vel ω, it. Diphthongo ex ο
proiecta (οι, ε) contrahitur in ω. Jota si affuerit,
subscribitur. G. 26. 28.

8.) M Palatinas ante se in formatione &
Compositione mutat in γ. Labiales in μ. Ut:
λέλεγμαi pro λέλεχμαι. τέτυμμαi pro τέτυφμαι.
G. 41. 43.

Sunt vero :

Palatinae: γ, κ, ξ, χ.

Labiales: β, μ, π, φ, ψ.

G. 37. 39.

9.) Quando inter declinandum & con-
jugandum duæ concurrunt Consonantes, quæ
una Duplici efferrī possunt, duplex assumenda
est. G. 37. 39.

Duplices vero tres sunt :

ζ
ξ
ψ

quæ valent

δσ.

γσ. κσ. χσ.

κσ. βσ. φσ.

G. 36. 38.

Sic dicitur: λέλεξαι pro λέλεχσαι. τέτυφα.
pro τέτυφσαι. &c. G. 36. 38.

10.) Tenuis tenuem, Media medium,
Asperata asperatam ante se requirit. vid. G.
38. 41.

Ten-

1 Tenuēs: π. ς. τ.
 Sunt vero 2 Mediæ: β. γ. δ.
 3 Asperatæ: φ. χ. θ,
 G. 37. 39.

Sic dicitur: λέλεκται pro λέλεχται τέτυπται
pro τέτυφται, &c.

11. Nota: σ in 2. & 3. Dualis & Pluralis per-
rit, ut & in Infinitivo, quando alia quædam
Consona præcederet.

G. 190. 198.

Sic dicitur: λέλεχθον pro λέλεχοθον. τέ-
τυφθον pro τέτυφοθον. Inf. λελέχθαι, τε-
τύφθαι pro θαι. &c.

Rat. vid. Infr.

12.) Quando Terminationem tertiæ plur.
Præteritorum alia adhuc Consona præcederet,
tunc Periphrasis ex Præterito Participio & Ver-
bo ἐμὶ adhibetur, quæ in Optativo & in Con-
junctivo retinetur. Ut: τετυμμένοι εἰσὶ, vel τε-
τυμμένοι ἦσαν pro τέτυφται, & ἐτέτυφτο.
G. 190. 198.

Ratio: Tres Consonantes enim immediate
non concurrunt, nisi vel prima, vel ultima,
vel utraque fuerit Liquida, vel prima naturam
Liquidæ habuerit.

Hinc est, quod in Tertia Pluralis Præteriti
Passivi Periphrasis in quibusdam adhibeatur;
nec non σ, excludatur. G. 42. 44.

G 4

13.) Per-

13.) Perfectum Passivi formatur a Perfecto Activi, Terminatio Activa α transiit in $\mu\alpha\iota$, unde ϕ necessario in μ , χ in γ mutatur, κ vero in σ transiit. Ut :

G. 195. 203.

τέτυφα, τέτυμμαι pro τέτυφμαι.

λέλεχα, λέλεγμαι, pro λέλεχμαι.

πέπεικα, πεπεισμαι pro πέπεικμαι.

14.) Duplex σ in formatione Temporum communi non concurret, unde unum tollendum.

Sic dicitur : πέπεισαι pro πέπεισαι.
G. 38. 40.

15.) Verba pura penultimam Perfecti Activi longam habentia, nec non Verba liquidata σ , ante $\mu\alpha\iota$ respuunt. G. 195. 203.

Ut : ἠγάπημαι pro ἠγάπησμαι.

ἔσασμαι pro ἔσασσμαι.

16.) Aoristus I. Passivi formatur a tertia Sing. Præteriti, $\tau\alpha\iota$ in $\theta\eta\eta$ mutando, unde necessario præcedens Tenuis in Asperatam transiit, Ut : τέτυπται, ἐτύφθην. G. 197. 205.

juxta Reg. Tenuis tenuem &c. G. 38. 41.

17.) Duplici modo Perfectum & Plusquamperfectum Optativi Pass. formatur.

Primo regulariter in omnibus Verbis, quorum prima Sing. Præteriti Indicativi habet $\mu\alpha\iota$ purum.

ub

ubi *μαι* in *μην* mutatur, & Vocalis penultimæ brevis vel anceps assumit Jota, quod in *η* & *ω* subscribitur.

Sic: ex *τιμάω*, *τετίμημαι*, fit *τετιμήμην*.

δηλόω, *δέδηλωμαι*, *δεδηλώμην*.

ἑσάω, *ἔσαμαι*, hinc *ἑσάμην*.

κτένω, *ἐκταμαι*, *ἐκταίμην*.

Secundo περιφραστικῶς formatur in omnibus Verbis, quorum ultima non est *μαι* purum, vel ante *μαι* est Diphthongus, cujus Subjunctiva sit *ω*. Ut: *τετυμμένος ἔην* &c. G. 202. 210.

18.) Perfectum & Plusquamperfectum Coniunctivi Passivi duplici quoque modo formatur. Ea enim, quæ habent *μαι* purum in Indicativo, Vocalem, quæcunque etiam sit, præcedentem proxime in *ω* circumflexum mutant; Reliqua vero, quæ *μαι* impurum habent, vel Diphthongum, cujus Subjunctiva *υ* ante *μαι*, circumscribuntur.

Sic ex *τιμάω*, *τετίμημαι* fit *τετιμῶμαι*. &c.

Sed ex *τύπῳ*, *τέτυμαι*, *τετυμμένος ὤ*. &c. G. 205. 213.

19.) Terminatio Infinit. Passivi est *θαι*. Et formatur a tertia cujusvis Temporis. G. 206. 214.

20.) Præsens & Imperfectum Med. in omni-

G 5

bus

bus Modis formantur non tantum a Præsenti & Imperfecto Passivæ Vocis sed cum iis plane consentiunt.

Reliqua Tempora omnia deducuntur a suis cognatis Activæ Vocis Terminatione Activa in Passivam mutata, G. 211. 219.

21.) Omnia Tempora Medii habent ubique Terminationem Passivam, exceptis Perfecto & Plusquamperfecto, quæ habent Terminationem Perfecti & Plusquamperfecti Activam. G. 211. 219.

CONJUGATIO.

§. 35. Hierauf schreiten wir nun zur Conjugation des Verbi selbst, wie auch zur Deduction und Formation derer Temporum desselben. Und da wollen wir nun das gewöhnliche Paradigma τῶντι zum Grunde, denselben aber auch alsbald etliche andere Verba nach unterschiedenen Characteribus exercitii gratia an die Seite setzen:

Die

Die Verba nun deren Characteristica Littera
ist:

- I. Im Præs. $\beta. \pi. \phi. \pi\eta$. haben im Fut. ψ . und
im Præs. ϕ .
- II. Præs. $\gamma. \chi. \kappa. \kappa\tau$. Fut. ξ . Præt. χ .
- III. Præs. $\delta. \theta. \tau. \zeta$. Fut. σ . Præt. κ .
- IV. Præs. $\zeta. \sigma\sigma. \tau\eta$. Fut. ξ . oder σ . Præt. κ .
oder χ .
- V. Præs. $\lambda. \mu. \nu. \rho$. Fut. ω . Præt. κ .
- VI. Præs. Wenn ein Vocalis ante ω .
Fut. σ . Præt. κ .

Deductio & Formatio Temporum.

Wer aber in der Deduction der Temporum recht fortkommen will, der muß vor allen Dingen wissen, daß vom Præsenti und beyden Futuris alle übrige Tempora deduciret werden.

Welche Tempora nun von jedem dieser Haupt-Temporum abstammen; Ingleichen wie es gemacht werden müsse, und was für ein Augmentum und Characterem ein jedes Tempus bekomme, wird nicht allein folgende Deductions-Tabelle, sondern auch die beyden Typis Verborum citirte Regulæ de Augmento & Characteribus anweisen.

Wer

Wer nun die Deduction und Formation dieser vornehmsten Temporum wohl mercken wird, der wird auch mit den übrigen in allen Modis gar leicht zu rechte kommen, wenn er sich nur das von langer Zeit her gebräuchliche und fast von allen Grammaticis vorgeschriebene Paradigma $\acute{\alpha}\nu\tau\omega$ recht bekandt macht.

TABU-

erf. Pass. ἐτυπτόμεν

1. ἐτυψάμεν.

ἐτετύφειν.

τέτυμμαi. Plusq. ἐτετύμμεν

ἐτύψαι. Fut. 3. τετύψομαι.

τυπται, Aor. 1. Pass. ἐτύφθην.

Fut. 1. Pass. τυφθήσομαι,

Pres. τυ

τυπόμεν.

ἐτύπην. Fut. 2. P. τυπήσομαι.

τετύπεν. &c.

I. Con-

TABULA.

	{ Imperf. ἔτυπον. Pres. Pass. τύπομαι.	Hinc: Imperf. Pass. ἐτυπόμεν.
	{ Fut. 1. Med. τύψομαι.	Aor. 1. Med. ἐτύψαμεν.
	{ Aor. 1. Act. ἔτυψα.	Plusq. Act. ἐτύψαμεν.
{ Fut. 1. τύψω.	{ Perf. Act. τέτυφα.	Pres. Pass. 1. τέτυμαι. Plusq. ἐτετύμην.
	{ Fut. 2. Med. τυπῶμαι.	2. τίτυλαι. Fut. 3. τετύψομαι.
{ Pres. τύπτω.	{ Fut. 2. τυπῶ.	3. τέτυπται. Aor. 1. Pass. ἐτύφθην.
	{ Aor. 2. Act. ἔτυπον.	hinc Fut. 1. Pass. τυφθήσομαι.
	{ Perf. Med. τέτυπα.	Aor. 2. Med. ἐτυπόμην.
		Aor. 2. Pass. ἐτύπην. Fut. 2. P. τυπήσομαι.
		Plusq. Med. ἐτετύπων. &c.

I. Conjugatio Verborum Regularium
precedentessecundum Litteras Characteristicas
disposita.

VOCIS ACTIVÆ

MODUS INDICATIVUS.

Notæ ejus a.

ε. ο. ει. 8.

I.

II. und IV.

III.

V.

VI.

G168.176 *Præs.* τύπτω, εἰς εἰ. *Ich* schlage. λέγω, dico
ετον, ετον.

Format.

ομεν, ετε, 8σι.

a *Præs.**Impf.* ἔτυπτον, ες ε. ἔλεγον. A. 8.A. 8. Ch. 2. *Ich* schlug. Ch. 2.

ετον, ετην.

ομεν, ετε, ον.

a *Præs.**Fut.* I. τύψω, εἰς εἰ. ut *Pr.* λέξω. Ch.Ch. 6. 7. *Ich* werde schlagen. 6. 7.a *Præs.**Fut.* I. τυπῶ, T. 2. εἰς εἰ. T. 2. Not λεγῶ.Ch. 16. *Ich* werde schlagen. Ch. 16.

εἶτον, εἶτον.

8μεν, εἶτε 8σι.

a *Fut.* I.*Perf.* τέτυθα, ας ε. λέλεχα.A. 9. Ch. 31. *Ich* habe geschlagen. A. 9.

Ch. 31.

ατον, ατον.

αμεν, ατε, ασι.

a *Perf.**Plusq.* ἔτετύφην, εἰς εἰ. ἐλέλεχεν.A. 9. Ch. 4. *Ich* hatte geschlagen. A. 9.

Ch. 4.

εἶτον, εἶτην.

εἰμεν, εἶτε, εἶσαν.

πειθω, persuadeo. *ἐέλλω*, mitto. *ἀγαπάω*,
diligo, contr. ὦ. c. 4.*ἔπειθον*.*ἔσῃλλον*.*ἠγάπαον*, ων, c. 4.

A. 8. Ch. 2.

A. 8. Ch. 2.

A. 4. Ch. 2.

πείσω.*σελῶ*.*ἀγαπήσω*.

Ch. 8.

Ch. 9.

Ch. 10.

πιθῶ.*σελῶ*.*ἀγαπῶ*,

Ch. 16, 20.

Ch. 17.

Ch. 21.

*πέπεικα**ἔσαλκα*.*ἠγάπηκα*.

A. 9. Ch. 31.

A. 11. Ch. 32. 34.

A. 4. Ch. 31.

Aor.

ndum Litteras Characteristicas
osita.

DUS INDICATIVUS.

8.

V.

VI.

persuadeo. ἐλέλλω. mitto. ἀγαπάω,
diligō. contr. ὤ. c. 4.

ἐλέλλον. ἡγάπαον, c. 4.
Cb. 2. A. 8, Cb. 2. A. 4. Cb. 2.

ἐλέλῃ. ἀγαπήσω.
Cb. 9. Cb. 10.
ἐλεῖ. ἀγαπῶ,
20. Cb. 17. Cb. 21.

ἐλεῖ. ἡγάπηκα.
31. A. 11, Cb. 32, 34. A. 4. Cb. 31.

ἐλέλκεν. ἡγαπήκεν.
4. A. 11. Cb. 4. A. 4. Cb. 4.

Aor.

a Fut. 1. Ἀλα. ἡγάπησα.
Cb. 28. A. 4. Cb. 27.

a Fut. 2. Ἀαλον. ἡγαπον.
8. Cb. 2. 17. A. 4. Cb. 2.

86.]

a Praes. Πελλε. ἀγάπας. 5.
Cb. 2. Cb. 2.

a Perf. Πεαλκε. ἡγάπηκε.
A. 11. Cb. 32. A. 4. Cb. 31.

ab Aor. 1. Ααλον. ἀγάπισον.
b. 27. A. 4. Cb. 27.

ab Aor. 2. Ααάλε. Cb. 2. 17. ἀγαπε. Cb. 2.

181. 189.
a Praes. Πελλοιμι. ἀγαπάοιμι
ᾧμι, c. 4.

a Perf.

a Fut. 1.	Aor. 1. ἔτυψα, ας, ε. A. 8. Ch. 27. Ich habe geschlagen. A. 8. Ch. 27. ατον, άτην. αμεν, ατε, αν.	ἔλεξα. ἔπεισα. ἔσειλα. ἠγάπησα.	A. 8. Ch. 27.	A. 8. Ch. 28.	A. 4. Ch. 27.
a Fut. 2.	Aor. 2. ἔτυπον, ες, ε. T. 3. ἔλεγον. A. 8. Ch. 2. Ich habe geschlagen. A. 8. Ch. 2. ετον, έτην. ομεν, ετε, ον.	ἐπιθον. ἔσαλον. ἠγαπον.	A. 8. Ch. 2. 20.	A. 8. Ch. 2. 17.	A. 4. Ch. 2.
MODUS IMPERATIVUS. G. 178. 186.					
a Praes.	Praes. τύπη, έτω, Schlage du. λέγε. ετον, έτων. T. 1. Ch. 2 ετε, έτωσαν.	πείθε, α. 6. Ch. 2.	σέλλε. Ch. 2.	αγάπαε ες. Ch. 2.	
a Perf.	Perf. τέτυφε, έτω & c. ut Praes. λέλεχε. A g. Ch. 31. habe du geschlagen. T. 1. A 9. Ch. 31.	πέπεικε. A. 9. Ch. 31.	ἔσαλκε. A. 11. Ch. 32.	ἠγάπηκε. A. 4. Ch. 31.	
ab Aor. 1.	Aor. 1. τύψον, άτω. Ch. 27. Schlage oder habe du geschl. Ch. 27. ατον, άτων. ατε, άτωσαν.	πέισον, α. 6. Ch. 27.	σειλον. Ch. 27.	αγάπισον. A. 4. Ch. 27.	
ab Aor. 2.	Aor. 2. τύπε, έτω & c. ut Praes. λέγε. Ch. 2.	πίθε. Ch. 16. 20.	σάλε. Ch. 2. 17.	αγαπε. Ch. 2.	
MODUS OPTATIVUS. ει. αψ. G. 181. 189.					
a Praes.	Praes. τύπτομι, ος, οι. T. 5. λέγοιμι. Daß ich möchte schlagen. οιτον, οίτην. οιμεν, οίτε, οίεν.	πείθοιμι. σειλλοιμι.	αγαπάοιμι ωμι, ε. 4.		
H 2					
a Perf.					

a Perf. Ind.	Perf. τετύφοιμι, οἷς, οἱ, &c. λελέχοιμι. daß ich möchte geschlagen haben A.9. Cb.31.	πεπείκοιμι. ἐσάλκοιμι. ἠγαπήκοιμι. A.9. Cb.31. A.11. Cb.32. A.4. Cb.31.
a Fut. 1.	Fut.1. τύψοιμι, οἷς, οἱ, &c. λέξοιμι. daß wenn ich schlagen würde. &c. Cb.6. 7.	πέσοιμι. σέλοῖμι. ἀγαπήσοιμι. Cb.8. Cb.9. Cb.10.
a Fut. 2.	Fut. 2. τυπῶμι, οἷς, οἱ, T. 2. λεγῶμι. Cb.16 germ id ut Pras. T. 5. Cb. 16.	πίθοιμι. σάλοῖμι. ἀγαπῶμι. Cb.16.20. Cb.17. Cb.21
ab Aor. 1.	Aor. 1. τύψαιμι, αἷς, αἱ, T. 5. λέξαιμι. daß ich geschlagen hätte. αὐτον, αὐτην. Cb.27.	πέσαιμι. σείλαιμι. ἀγαπήσαιμι. Cb.27. Cb.27.28. Cb.27.
ab Aor. 2.	Aor. 2. τύποιμι, οἷς, οἱ, &c. λέγοιμι. Cb.2. daß ich geschl. hätte. ut Pr. T.5. Cb.27.	πίθοιμι. σάλοῖμι. ἀγάποιμι. Cb.2.16.20. Cb.2.17. Cb. 2.

MODUS CONJUNCTIVUS. η. ω. G.182.190.

a Pras. Indic.	Pras. τύπτω, ης, η, T. 4. λέγω. Ich schlage. ἦτον ἦτον. ωρεν. ητε. ωσε.	πίθω. σέλλω. ἀγαπάω. ὦ. C.4.
a Perf.	Perf. τετύφω ης, η &c. λελέχω. Cb.31. Ich habe geschl. ut Pr. T. 4. A.9. Cb.31.	πεπείκω. ἐσάλκω. ἠγαπήκω. A.9. Cb.31. A.11. Cb.32. A.4. Cb.32.
ab Aor. 1.	Aor. 1. τύψω, ης, η, &c. λέξω. Cb.17. Ich habe oder werde &c. ut Pr. Cb.27.	πέσω. σείλω. ἀγαπήσω. Cb.27. Cb.28. Cb.27.
ab Aor. 2.	Aor. 2. τύπω, ης, η, &c. λέγω. Cb.16 germ. id. ut Pr. T. 4. Cb.16.	πίθω. σάλω. ἀγάπω. Cb.16.20. Cb.2.16. Cb.2.

MODUS

ισμι.	ἐσάλοισμι.	ἠγαπήκοισμι.
γ. Cb. 31.	A. 11. Cb. 32.	A. 4. Cb. 31.

μι.	σελοῖμι.	ἀγαπήσοιμι.
8.	Cb. 9.	Cb. 10.

μι.	σελοῖμι.	ἀγαποῖμι.
16. 20.	Cb. 17.	Cb. 21.
μι.	σεύλαιμι.	ἀγαπήσαιμι.
27.	Cb. 27. 28.	Cb. 27.

ι.	εἰλοῖμι.	ἀγάποιμῃ.
16. 20.	Cb. 2. 17.	Cb. 2.

VUS. η. ω. G. 182. 190.

εἰλλω.	ἀγαπάω.
	c. 4.

υ.	ἐσάλλω.	ἠγαπήσω.
31.	A. 11. Cb. 32.	A. 4. Cb. 32.

εἰλλω.	ἀγαπήσω.
Cb. 28.	Cb. 27.

εἰλλω.	ἀγάπω.
. 20. Cb. 2. 16.	Cb. 2.

MODUS

a Pres.	κεν.	ἀγαπάειν, ἄν. c. 5.
a Perf.	κένοι.	ἠγαπημένοι.
	Ch. 32.	A. 4. Ch. 32.
a Fut. 1.	ῖν.	ἀγαπήσων.
	9.	Ch. 10.
a Fut. 2.	εῖν.	Ch. 9. ἀγαπεῖν. Ch. 21.
ab Aor. 1.	λαί.	Ch. 28. ἀγαπήσαι.
		Ch. 27.
ab Aor. 2.	εῖν.	Ch. 2. 17. ἀγαπεῖν. Ch. 2.
	14.	
a Pres.	Ρεν.	ἀγαπᾶν.
		ων. c. 4.
a Perf.	Ρεως.	ἠγαπηώς.
	Ch. 32.	A. 4. Ch. 31.
a Fut. 1.	Fi.	ἀγαπήσων.
	9.	Ch. 6.
a Fut. 2.	Fiν.	ἀγαπῶν.
	117.	Ch. 21.
ab Aor. 1.	Αας.	ἀγαπήσας.
	1. 28.	Ch. 27.

Aor. 2

MODUS INFINITIVUS. G. 184. 192.

a Pres.	Pres. τύπτειν. schlagen.	λέγειν.	πείθειν.	ἐλλειν.	ἀγαπάειν, αἰν. ε. 5.
a Perf.	Perf. τετυφέναι.	λελεχέναι.	πεπεικέναι.	ἐσαλκέναι	ἠγαπηκέναι.
	A. 9. Cb. 31. geschlagen haben.		A. 9. Cb. 31.	A. 11. Cb. 32.	A. 4. Cb. 32.
a Fut. 1.	Fut. 1. τύψειν.	λέξειν.	πείσειν.	σελεύειν.	ἀγαπήσειν.
	Cb. 7. schlagen werden.	Cb. 7.	Cb. 8.	Cb. 9.	Cb. 10.
a Fut. 2.	Fut. 2. τυπεῖν. Cb. 19. germ. id.	λεγεῖν.	πιθεῖν. Cb. 16. 20.	σαλεύειν. Cb. 9.	ἀγαπεῖν. Cb. 21.
		Cb. 16.			
ab Aor. 1.	Aor. 1. τύψαι.	λέξαι.	πείσαι. Cb. 27.	σεῖλαι. Cb. 28.	ἀγαπήσαι.
	Cb. 27. geschlagen haben.	Cb. 27.			Cb. 27.
ab Aor. 2.	Aor. 2. τυπεῖν. b. 2 germ. id.	λεγεῖν. Cb. 2.	πιθεῖν. Cb. 2. 20.	σαλεύειν. Cb. 2. 17.	ἀγαπεῖν. Cb. 2.

PARTICIPIA ACTIVI. G. 186. 194.

a Pres.	Pres. ὁ τύπτων, ὄντος.	λέγων.	πείθων.	ἐλλων.	ἀγαπῶν,
	ἡ τύπτουσα, ὄσης.				ῶν. ε. 4.
	τὸ τυπτον, ὄντος.				
	Einer der da schläget.				
a Perf.	Perf. ὁ τετυφώς, ὄτος.	λελεχώς.	πεπεικώς.	ἐσαλκώς.	ἠγαπηκώς.
	ἡ τετυφύα, ὄσας.	A. 9. Cb. 31.	A. 9. Ch. 31.	A. 11. Ch. 32.	A. 4. Ch. 31.
	τὸ τετυφός, ὄτος.				
	Einer, der da geschlagen hat. &c.				
a Fut. 1.	Fut. 1. τύψων &c. ut Pres.	λέξων.	πείσων.	σελῶν.	ἀγαπήσων.
	Einer, der da schlagen wird.		Ch. 6.	Ch. 9.	Ch. 6.
		Cb. 7.			
a Fut. 2.	Fut. 2. ὁ τυπῶν, ὄντος.	λεγῶν.	πιθῶν.	σαλῶν.	ἀγαπῶν.
	ἡ τυπῶσα, ὄσης.	Cb. 16.	Ch. 16. 20.	Ch. 17.	Ch. 21.
	τὸ τυπῶν, ὄντος. germ. id.				
ab Aor. 1.	Aor. 1. ἰτύψας, αὐτος.	λέξας.	πείσας.	σεῖλας.	ἀγαπήσας.
	ἡ τύψασα, ὄσης.	Cb. 27.	Ch. 27.	Ch. 28.	Ch. 27.
	τὸ τύψαν, αὐτος.				
	Einer, der da geschlagen hat.				

H 3

Aor. 2

5

ab Aor. 2. Aor. 2.	ὁ τυπὼν. ὄντος. ἢ τυπῆσαι. ἔσης. τὸ τυπὼν, ὄντος.	λεγὼν. Ch. 2.	πιθὼν. Ch. 2. 16. 20.	σαλὼν. Ch. 2. 17.	ἀγαπῶν. Ch. 2. 21.
	Einer, der geschlagen hat.				

VOCIS PASSIVÆ MODUS INDICATIVUS.

G. 192. 200.

a Pres.	Pres. τύπτομαι, T. 6. η, T. 7. εται, λέγομαι. T. 6. Ich werde geschlaen. όμεθον. εδον. εδον. όμεθα, εδε, ονται.	πέιδομαι.	έλλομαι.	ἀγαπάομαι, ῶμαι. c. 4.
a Pres. Pass.	Impf. ἐτυπτόμην, T. 6. υ' πτ8. T. 7. στο, ἐλεγόμην. T. 6. Ich werde geschl. &c. A. 8. Ch. 2. T. 6. όμεθον. εδον. έδην. όμεθα, εδε, οντο.	ἐπειθόμην. A. 8. Ch. 2.	έσελλόμην. A. 8. Ch. 2.	ἀγαπαόμην. ώμην. c. 4. A. 4. Ch. 2.
a Perf. Activ.	Perf. [τέτυμμαι (pro τέτυφμαι) λέλεγμαι. T. 8. Ich bingeschl. worden. T. 8. A. 9. Ch. 35. τέτυψαι (pro τέτυφσαι. T. 9. λέλεξαι. τέτυπται, pro τέτυφται. T. 16. λέλεκται. [τετύμμεθον. T. 8. λελέγμεθον. T. 8. Dual. [τέτυφθον.] λέλεχθον.] T. 11 [τέτυφθον.] λέλεχθον.]	πέπεισμαι T. 13. έσαλμαι. T. 15. ήγάπημαι. T. 15. A. 9. Ch. 35. A. 11. Ch. 36. A. 4. Ch. 36.	έπεισαι. T. 14. έσαλσαι. ήγάπησαι.	πέπεισαι. έσαλται. ήγάπηται. πεπέισμεθον. έσαλμεθον. ήγαπήμεθον. πέπεισθον. έσαλθον. ήγάπησθον. T. 11. ήγάπησθον.

τετύμει

	σαλῶν.	ἀγαπῶν.
2.16.20.	Ch.2.17-	Ch.2.21.

INDICATIVUS.

4	ἐέλλομαι.	ἀγαπάομαι,
		ἔμαι. c.4.

1.	ἐσελλόμεν.	ἀγαπαόμεν.
1,2.	A.8.Ch.2.	ώμην. c.4.
		A.4. Ch.2.

u	T.13.ἐσαλμαι.	T.15.ἠγάπημαι.	T.15.
h.35.	A.11, Ch.36.	A.4. Ch.36.	

T.14.	ἐσαλσαι.	ἠγάπησαι.

,	ἐσαλται.	ἠγάπηται.

θον.	ἐσάλμεθον.	ἠγαπήμεθον.

.	ἐσαλθον.	} ἠγάπηθον.
.	ἐσαλθον.	
	T.11. ἠγάπηθον.	

τετύμεν

ἑάλμεθα. ἡγαπίμεθα.

αλθε. T. II. ἡγάπηθε.

2. μένει ἐῖσι T. 2. μένοι ἐῖσι 7.

ἡγάπηνται. (T. 6.

a Perf. ἑάλμην. T. 15. ἡγαπήμην.

Pass. ἑαλσο. ἡγάπησο.

ἑαλτο. ἡγάπητο.

A. II. Ch. 36. A. 4. Ch. 36.

ἑάλμεθον. ἡγαπήμεθον.

ἑαλθον 7 T. II. ἡγάπηθον.

ἑαλθην. 5 ἡγαπήθην.

ἑάλμεθα. ἡγαπήμεθα.

αλθε. T. II. ἡγάπηθε.

μένει ἦσαν. T. 12. ἡγάπηνητο T. 6

a 3. Perf. ἑαλθην. ἡγαπήθην.

Pass. Ch. 38. A. 4. Ch. 38.

ab Aor. 2.

Aēt.

ἑάλην.

ἡγάπην.

8. Ch. 2. 17. A. 4. Ch. 2.

ab Aor. 1.

Pass.

ἡγήσομαι. ἀγαπηθήσομαι.

1. 38. Ch. 38.

b Aor. 2.

Pass.

ἡγήσομαι. ἀγαπήσομαι.

h. 2. Ch. 2.

Fut. 3.

Plur. { τετόμμεθα. T.8. λελέγμεθα. T.8. { τέτυφθε. T.11. λέλεχθε. T.11. { τετυμμένοι εἰσι. T.12. μένοι εἰσι. T.12.	πεπείσμεθα. ἐσάλμεθα. ἡγαπήμεθα. πέπεισθε. ἔσαλθε. T.11. ἡγάπησθε. μένοι εἰσι. T.12. μένει εἰσι T.12. μένοι εἰσὶ γ. ἡγάπηνται. (T.6.
a Perf. plusq. { ἐτετόμμην. T.8. ἐλελέγμην. T.8. Pass. Sing. { ἐτέτυφο. T.9. ἐλέλεχο. T.9. { ἐτέτυπτο T.10. ἐλέλεκτο. T.10. Ich war geschl. worden. A.9. Ch.35.	ἐπέπεισμην. ἐσάλμην. T.15. ἡγαπήμην. ἐπέπεισο. ἔσαλσο. ἡγάπησο. ἐπέπεισο. ἔσαλτο. ἡγάπητο. A.9. Ch.35. A.11. Ch.36. A.4. Ch.36.
Dual. { ἐτετόμμεθον. T.8. ἐλελέγμεθον. T.8. { ἐτέτυφθον. } T.11. ἐλέλεχθον. } T.11. { ἐτέτυφθην. } ἐλέλεχθην. } { ἐτετόμμεθα T.8. ἐλελέγμεθα. T.8.	ἐπεπείσμεθον. ἐσάλμεθον. ἡγαπήμεθον. ἐπέπειδον. ἔσαλθον γ. T.11. ἡγάπηδον. ἐπέπειδην. ἐσάλθην. ἡγαπήσθην. ἐπεπείσμεθα. ἐσάλμεθα. ἡγαπήμεθα.
Plur. { ἐτέτυφθε. T.11. ἐλέλεχθε. T.11. { τετυμμένοι ἦσαν. T.12. μένοι ἦσαν. T.12.	ἐπέπειδε. ἔσαλθε. T.11. ἡγάπησθε. μένοι ἦσαν. T.12. μένοι ἦσαν. T.12. ἡγάπηντο T.6.
a3. Perf. Aor.1. ἐτέτυφθην. ης. η. T.3. 16. ἐλέχθην. Pass. A.8. Ch.38. Ich bin geschl. worden. A.8. Ch.38. ητον, ήτην. ημεν, ητε, ησαν.	ἐπέειδην. ἐσάλθην. ἡγαπήθην. A.8. Ch.38. A.8. Ch.38. A.4. Ch.38.
ab Aor. 2. Aor.2. ἐτύπην. ης. η T.3. ἐλέγην. Akt. Ich bin geschlagen worden. A.8. Ch.2. Ch.2.8. ut Aor. 1.	ἐπίδην. ἐσάλην. ἡγάπην. A.8. Ch.2.20. A.8. Ch.2.17. A.4. Ch.2.
ab Aor. 1. Fut.1. τυφθήσομαι, η. T.7. εταί. λεχθήσομαι Pass. Ich werde geschl. werden. Ch.38. Ch.38. ut Pras. T.6.	πειθήσομαι. σαλήσομαι. αγαπηθήσομαι. Ch.38. Ch.38. Ch.38.
b Aor. 2. Fut.2. τυπήσομαι, η. εταί. λεγήσομαι. Pass. Ich werde geschlagen werden. Ch.2. Ch.2. ut Pras. T.6.	πιθήσομαι. σαλήσομαι. αγαπήσομαι. Ch.20. Ch.2. Ch.2.

Fut.3.

a 2 Pers. Perf P.	Fut. 3. τετύψομαι, η, εται &c. λελέξομαι, πεπείσομαι, έσαλσομαι, ήγαπήσομαι. Ich werde bald geschlagen werden. (oder seyn. A. 9. Ch. 35. A. 9. Ch. 35 ut Pres.	A. 9. Ch. 35.	A. 11. Ch. 35.	A. 4. Ch. 35.

MODUS IMPERATIVUS. G. 199. 207.

Pres.	Pres. τύπτε, έδω. λέγε. πείθε. σέλλε. αγαπάε, ω. Werde du geschlagen. εδον, έδων. εδε, έδωσαν.	c. 4.		
a 2 Pers. Perf. P.	Perf. τέτυψο, τετύφθω. T. II. λέλεξω, (χθω. Sei du geschlagen worden. T. 11. υφθον, υφθων. υφθε, υφθωσαν.	πέπεισο, ω. A. 9.	έσαλσο λθω. A. II, T. 11,	ήγάπησο, ω. A. 4.
a b Aor. 1. Pass.	Aor. 1. τύφθητι, θήτω. λήχθητι. germ. id. θητον, θήτων. θητε, θήτωσαν.	πείθητι.	σάλητι.	αγαπήθητι.
a b Aor. 2. Pass.	Aor. 2. τύπητι, πήτω &c. λέγητι. germ. id. ut Aor.	πίθητι.	σάλητι.	αγάπητι.

MODUS OPTATIVUS. G. 201. 209.

a Pres. P.	Pres τυπτόμην, οιο. λεγόμην, πειθοίμην. σελλόμην. αγαπαόμην. daß ich möchte geschlagen werden. όμεθον, οιοθον, οιοθην. όμεθα, οιοθε, οιντο. τύπηιο ρτο τύηιοισοι Contract. hic non est opus.	όμεθον, οιοθον, οιοθην. όμεθα, οιοθε, οιντο.	όμεθον, οιοθον, οιοθην. όμεθα, οιοθε, οιντο.	όμεθον, οιοθον, οιοθην. όμεθα, οιοθε, οιντο.

ἴσσομαι ἐξάλλομαι. ἡγαπήσομαι
9.Ch.35. A.11.Ch.35. A.4.Ch.35.

U S. G. 199. 207.

τέλλε.

ἀγαπάς, ὦ.
c. 4.

ἴθω ἐξαλλοσθῶ. ἡγάπησο, ἴθω.
A.11, T.11, A.4.

τάλθητι.

ἀγαπήθητι.

τάλητι.

ἀγάπητι.

G. 201, 209.

v. ἐλλόιμην. ἀγαπαόμην,
ώμην. c. 4.

Perf. G.

NB. Folgende Tabellen werden nicht, wie in
dem vorhergehenden Bogen, welches
wogen der auf der ersten Seiten ange-
merckten Tabelle, nicht anders hat seyn
können, zusammen gelegt, sondern gegen
einander über, wie solches jede Columnen-
Ziffer anzeigt, sorgt gelesen.

a Partic. Perfect. & Plusquamperf.

Perf. P. & τετυμμένος ἔην, ἔης, ἔη. T. 17. λελεγ- μένος &c.

Pres. Opt.

a γ. εἶμι

Daß ich möchte geschlagen worden seyn. A. 9. Ch. 35.

τετυμμένω ἔητον, ἔήτην.

τετυμμένοι ἔημεν, ἔητε ἔησαν.

ab Aor. 1.

Pass.

Aor. 1. τυφθ-ῆν, ης, η. λεχθ-είην.

Germ. id. ητον, ήτην. Ch. 2.

ημεν, ητε, ησαν.

ab Aor. 2P.

Aor. 2. τυπείην ης, η. &c. germ. id. λεγείην.

Ch. 2.

a Fut. 1. P.

Fut. τυφθ-ήσ-οίμην, οιο, οίτο &c. λεχθ-ήσ-οίμην.

Daß ich geschlagen würde. *ut Pr.*

a Fut. 2.

Fut. 2. τυπησ-οίμην, οιο &c. λεγησ-οίμην.

a Fut. 3.

Fut. 3. τετυφ-οίμην, οιο &c. λελεξ-οίμην.

Daß ich bald möchte geschlagen seyn.

MODUS

a Pres. P.

Pres. τύπτωμαι, η, ηται. T. 4. λέγωμαι.

Ich werde geschlagen.

ώμεθον, ησθον, ησθον.

ώμεθα, ησθε, ωνται.

a Partic.

Perf. & Plusquamperfect.

Perf. P. &

Pres. Conf.

a γ. εἶμι.

τετυμμένος, ὦ, ἦς, ἦ. T. 18. λε- λεγμένος.

Ich sey geschlagen worden.

A. 9. Ch. 35.

πειπαισμένος &c. ἐσαλμένος &c. ἡγαπήμην, ἦο,
ἦτο &c.

A. 9. Ch 35. A. 11. Ch 36. T. 17.

ἡμεθον, ἦσθον, ἦσθην,
ἡμεθα, ἦθε, ἦτο.

πειθείην. εαλθείην. ἀγαπηθείην.
Cn. 38. Ch. 38. Ch. 38.

πειθείην. εαλείην. ἀγαπέειν.
Cb. 2. 20. Cb. 2. Cb. 2.

πεισθισόμεν. εαλθισόμεν. ἀγαπηθισόμεν.

πεισθισόμεν. εαλθισόμεν. ἀγαπησόμεν.
πεπεισόμεν. ἐσαλσόμεν. ἡγαπησόμεν.

CONJUNCTIVUS G 204. 212

πέιθωμαι. εέλλωμαι. ἀγαπάωμαι.
ῶμαι, c. 4.

πειπαισμένος &c. ἐσαλμένος &c. ἡγαπάωμαι,
ἦ ἦταμ.
A. 9. Ch. 35. A. 11. Ch 36. T. 18.

		τετυμμένῳ ἦτον, ἦτον.	
		τετυμμένοι, ὤμεν, ἦτε, ὦσι.	
ab Aor. 1.	Aor. 1.	τυφθῶ, ἦς, ἦ.	λεχθῶ.
Pass.		ἦτον, ἦτον.	Ch. 35.
		ὤμεν, ἦτε, ὦσι.	
ab Aor. 2.	Aor. 2.	τυτῶ, ἦς, ἦ &c.	λεγῶ.
	ut Aor. 1.		Ch. 2.

MODUS

a Pras. P.	Pras.	τύπτεσθαι.	geschlagen werden.
			λέγεσθαι.
a Perf.	Perf	τετύφθαι]	λελέχθαι.
ab Aor. 1.	Aor. 1.	τύφθῆναι]	geschl. λεχθῆναι.
ab Aor. 2.	Aor. 2.	τυπῆναι.]	worden seyn. λεγῆναι.
a Fut. 1.	Fut. 1.	τυφθήσεσθαι.]	werden ges. λεχ-
			schlä. θήσεσθαι.
a Fut. 2.	Fut. 2.	τυπήσεσθαι.]	gen wer. λεγῆ-
			den. σεσθαι.
a Fut. 3.	Fut. 3.	τετύψεσθαι.]	bald λελέξεσθαι.
			geschlagen worden seyn.

PARTICIPIA

a Pras. P.	Pras.	τυπτόμενος, ἐνῆ, ἐνον.	λεγόμενος.
		der geschlagen wird.	
a Perf.	Perf.	τετυμμένος, ἐνῆ, ἐνον.	λελεγμένος.
		der geschlagen worden.	
ab Aor. 1.	Aor. 1.	τυφθεῖς, ἐντος.	λεχθεῖς.
		τυφθεῖσα, εἰσης.	
		τυφθέν, ἐντος.	

πειθῶ.   ἑαλθῶ.   ὠμεθον, ἦθον, ἦσθον.
 Ch. 35.   Ch. 36.   ὠμεθα, ἦθε, ὦνται.
                  ἄγαπηθῶ.   Ch. 36.

πιθῶ.   ἑαλῶ.   ἀγαπῶ.
 Ch. 2.   Ch. 2.   Ch. 2.

INFINITIVUS. G. 206. 214.

πείθεσθαι. ἑλλεσθαι. ἀγαπάεσθαι. ᾶσθαι.

πεπεῖσθαι. ἐσάλλθαι. ἠγαπήσθαι.
 πεισθῆναι. ἑαλθῆναι. ἀγαπηθῆναι.
 πιθῆναι. ἑαλῆναι. ἀγαπῆναι.
 πεισθήσεσθαι. ἑαλθήσεσθαι. ἀγαπηθήσεσθαι.

πειθήσεσθαι. ἑαλήσεσθαι. ἀγαπήσεσθαι.

πεπεισέσθαι. ἐσάλσεσθαι. ἠγαπήσεσθαι.

PASSIVI G. 208. 216

πειδόμενος.   ἑελλόμενος.   ἀγαπαόμενος,
                  ὠμενος. c. 4.
 πεπεισμένος.   ἐεαλμένος.   ἠγαπημένος.
 πειθεῖς.   ἑαλθεῖς.   ἀγαπηθεῖς.

ab Aor. 2.	Aor. 2. τυπείς, εἶσα, ἐν.	λεγείς &c.
	Geschlagen. ut Aor. I.	
a Fut. 1.	Fut. 1. τυφθησόμενος. &c.	λεχθησόμενος.
a Fut. 2.	Fut. 2. τυπησόμενος &c.	λεγησόμενος.
	germ id.	
a Fut. 3.	Fut. 3. τετυφόμενος &c.	der bald λελεξόμενος wird geschlagen worden seyn.

VOCIS MEDIAE

NB, Das Präsens und Imperfect.
in dem

Ut Pres. Pass.	Pres. τύπτομαι, η T. 7. εται.	λέγομαι.
	Ich schlage, oder werde &c.	
	όμεθον, εαδον, εαδον.	
	όμεθα, εαδε, ονται.	
Ut Impf. Pass.	Impf. έτυπτόμην, ύπτχ. ετο.	έλεγόμην.
	Ich schlug oder ward geschlagen.	
	A. 8. Ch. 2.	
	όμεθον, εαδον, εαδην.	
	όμεθα, εαδε, οντο.	
a Fut. 2. Act.	Perf. τέτυπα, ας ε. T. 21. λέλογα.	
	Ich habe geschlagen. &c. A. 9. Ch. 24.	
	ατον, ατον.	
	αμεν, ατε, ασι.	

πρὸς.

σαλεις.

ἀγαπᾷς

πειθισόμενος. θαλθισόμενος. αγαπηθισό-
μενος.

πιθυσόμενος. φαλησόμενος, ἀγαπησόμενος.

πεπεισόμενος. ἐσαλσόμενος, ἡγαπησόμενος.

MODUS INDICATIVUS.

G. 218. 220.

sind durchgehends im *Medio* eben so wie
Passivo. T. 20.

πείθεμαι.

τέλλομαι.

ἀγαπάομαι.

ωμα, c. 4.

ἐπεισόμην.

ἐξελλόμην.

ἡ γὰρ παύσην,

A. 8. Ch. 2.

A.8. Ch.2.

ὥμην. c. 4.

πέποιθα.

ἔσολα.

ἡ γὰρ α.

A.9.Cb.25.

A. 11. Cb. 24.

A.4. Ch.23.

a Perf.	Plusq. ἐτετόπειν, ει, ει.	ἐλελόγειν.
Med.	Ch. 23. Ἔχ ἡατε γεσῡlagen.	A. 9. Ch. 24. εἰτον εἶτην. εἰμεν εἰτε, εἰσαν.
ab Aor. 1.	Aor. 1. ἐτυψάμην, τύψω, τύψατο, ἐλε- [Aḗ]. ξάμην.	Ch. 27. Ἔχ ἡαβε γεσῡlagen. A. 8. Ch. 2. ἀμεσαν, αἰσον, ἀἰσθην. ἀμεθα, αἰθε, αἰτο.
ab Aor. 2.	Aor. 2. ἐτυπόμην, ὑπῆ, ετο &c. ἐλε- Aḗ. γούμην.	Ut Impf. germ. id. A. 8. Ch. 2.
a Fut. 1.	Fut. 1. τύψομαι, η, εται. &c. λέξομαι. Aḗ. Ch. 6.7. Ἔχ werde schlagen. ut Pr. Ch. 16.	
a Fut. 2.	Fut. 2. τυπῶμαι, ῆ, ῆται. λεγῶμαι. Ch. 16. Ἔχ werde schlagen. &c. Ch. 16.	
	ἔμεσαν, εἶσον, εἶδον. ἔμεθα, εἶθε, ἔνται.	

MODUS IMPER

Ut Pres. P.	Pres. τύπτῃς, ἔδω, λέγῃς.	
	Schlage du, oder werde geschlagen. εἶσον, ἔδων. εἶθε ἔδωσαν.	
a Perf.	Perf. τέτυπε, ἔτω.	λέλογε.

ἐπεποίθειν.

A. 9. Ch. 25.

ἐσόλιν.

A. 11. Ch. 24.

ἡγάπειν.

A. 4. Ch. 23.

ἐπεισάμην.

A. 8. Ch. 27.

ἐσειλάμην.

A. 8. Ch. 28.

ἡγαπησάμην.

A. 4. Ch. 27.

ἐπιθύμην.

A. 8. Ch. 2.

ἐσαλόμην.

A. 8. Ch. 17.

ἡγαπόμην.

A. 4. Ch. 2.

πείσομαι.

Ch. 8.

σελῶμαι.

Ch. 9.

ἀγαπήσομαι.

Ch. 10.

πιθῶμαι.

Ch. 16. 20.

σαλῶμαι.

Ch. 17.

ἀγαπῶμαι.

Ch. 21.

RATIVUS. G. 215. 223.

πέιθ.

σελλ.

ἀγαπά, ὦ.

c. 4.

πέποιθε.

ἔσολε.

ἡγαπε.

I 5

Ch.

Ch. 23. Habe du geschlagen. A. 9.
Ch. 24.

ετον, έτων.

ετε, έτωσαν.

ab Aor. 1. Aor. 1. τυψαι, άδω id.

λέξαι.

αδον, αδων.

Ch. 27.

αδε, αδωσαν.

ab Aor. 2. Aor. 2. τυψε, έδω.

λεγει.

εδον, εδων.

Ch. 2.

εδε, εδωσαν.

MODUS OPTA

U. Præs. Præs. τυπτάμην, οιο, οιο. λεγόμην.
Pass. Daß ich möchte schlagen &c.

οιμεθον, οισθον, οισθην.

οιμεθα, οισθε, οιτο.

a Perf. M. Perf. τετύποιμι, οισ, οι. λελόγοιμι.

Ch. 23. Daß ich geschlagen hätte &c.

A. 9. Ch. 24.

οιτον, οίτην.

οιμεν, οιτε, οιεν.

ab Aor. 1. Aor. 1. τυψάμην, αιο, αιτο. λεξάμην.

Med. Daß ich geschlagen hätte &c. Ch. 27.

αίμεθον, αισθον, αίσθην.

αίμεθα, αισθε, αιτο.

ab Aor. 2. Aor. 2. τυπόμην, οιο, αιτο. &c. λεγόμην.

Ch. 2. germ. id. u. Præs. Ch. 2.

a Fut. 1. Fut. 1. τυψόμην, οιο, &c. u. Præs. λεξό-

μην.

Daß ich schlagen würde. &c.

Ch. 25.

Ch. 24.

Ch. 23.

πεισσαι.

Ch. 27.

σειλαι.

Ch. 28.

ἀγαπήσαι.

Ch. 27.

πιθῆ.

Ch. 2.

θαλῆ.

Ch. 17.

ἀγαπῆ.

Ch. 2.

TIVUS. G. 216. 224.

πειθόμην.

σελλόμην.

ἀγαπαόμην,
ώμην. c. 4

πεπόθοιμι.

Ch. 25.

ἐσόλοιμι.

Ch. 24.

ἠγάποιμι.

Ch. 23.

πεισάμην.

Ch. 27.

σειλάμην.

Ch. 28.

ἀγαπησάμην.

Ch. 27.

πιθόμην.

Ch. 2.

θαλόμην.

Ch. 17.

ἀγαπόμην.

Ch. 2.

πεισόμην.

σελόμην.

ἀγαπησόμην.

Fut. T.

a Fut. 2. Fut. 2. τυπόμην, οἶο, οἶτο &c. λεγόμεν.
germ. id. ut Pres.

MODUS CON

Ut Pres. Pres. τύπτωμαι, ἢ ηται. λέγωμαι.
Pass. Ich schlage, oder werde geschla-
gen, &c.

ώμεθον, ησθον, ησθον.
ώμεθα, ησθε, ωνται.

a Perf. Perf. τετύπω, ης, η. λελόγω.
Med. Ich habe geschlagen &c. Ch. 24.
ητον, ητον.

ωμεν, ητε, ωσι.

ab Aor. 1. Aor. 1. τυψωμαι, η, ηται &c. λέξω-
μαι.

Ch. 22. Ich habe geschlagen. Ch. 27.
ut Pres.

ab Aor. 2. Aor. 2. τύτωμαι, η, ηται &c. λέγωμαι.
Cb. 2. germ. id. ut Pres. Cb. 2.

MODUS

ut Pres. P. Pres. τύπτεσθαι. Schlagen, λέγεσθαι.
oder geschlagen werden.

a Perf. M Perf. τετυπέναι. Geschlagen haben. λελό-
γέσθαι.

ab Aor. 2. Aor. 1. τύψασθαι. germ. id. λέξασθαι.

πιθόμην.

σαλόμην.

ἀγαπέμην

JUNCTIVUS. G. 217. 225.

πέιθωμαι.

τέλλωμαι.

ἀγαπάωμαι.
ῶμαι. c. 4.

πεπείθω.

ἐτέλλω.

ἠγάπων.

Ch. 25.

Ch. 24.

Ch. 23.

πέισωμαι.

τέειλωμαι.

ἀγαπήσωμαι.

Ch. 27.

Ch. 28.

Ch. 27.

πίθωμαι.

τάλωμαι.

ἀγάπωμαι.

Ch. 2.

Ch. 17.

Ch. 2.

INFINITIVUS. G. 217. 225.

πέθεσθαι. τέλλεσθαι. ἀγαπάεσθαι, ἄσθαι.

c. 5.

πεποθεῖναι. ἐτελέειναι. ἠγαπέναι.

πέισασθαι. τέιλασθαι. ἀγαπήσασθαι.

Aof.

ab Aor. 2.	Aor. 2. τυπέσαι. geschlagen haben. λέγεται.
Fut. 1.	Fut. 1. τυψέσαι. Schlagen werden. λέξεσθαι.
a Fut. 2.	Fut. 2. τυπεῖσαι. germ. id. λεγῆσθαι.

PARTICIPIA

Ut Praef. Pass.	Praef. τυπτόμενος, ἐν ᾧ, ἐν ὧν. λεγόμενος. Einer, der da schlägt, oder geschlagen wird.
a Perf. M.	Perf. τετυπώς, ᾧ α, ὃς. Einer, der da geschlagen hat, oder geschlagen worden.
ab Aor. 1.	Aor. 1. τυψάμενος, ἐν ᾧ, ἐν ὧν. λεξάμενος. Einer, der geschlagen hat.
ab Aor. 2.	Aor. 2. τυπόμενος &c. germ. id. λεγόμενος.
a Fut. 1.	Fut. 1. τυψόμενος &c. Einer, der da schlagen wird.
a Fut. 2.	Fut. 2. τυπέμενος. &c. id. λεγέμενος.

Nachdem wir nun nicht allein das Verbum *τύπτω*, sondern nebst diesem auch noch unterschiedene andere Verba mit ganz andern und besonderen Litteris characteristicis als Paradigmata

πιθέσθαι.	σταλέσθαι.	ἀγαπέσθαι.
πείσσεσθαι.	σελεῖσθαι.	ἀγαπήσεσθαι.
πιθεῖσθαι.	σταλεῖσθαι.	ἀγαπεῖσθαι.

MEDII, G. 218. 226.

πειθόμενος.	σελλόμενος.	ἀγαπαόμενος, ώμενος. c. 4.
πεποιθώς.	ἐσολώς.	ἡγαπώς.
πεισόμενος.	σειλάμενος.	ἀγαπησόμενος.
πιθόμενος.	σταλόμενος.	ἀγαπόμενος.
πεισόμενος.	σελόμενος.	ἀγαπησόμενος.
πιθόμενος.	σταλόμενος.	ἀγαπόμενος.

hergesetzt, so wollen wir nun von jeder Gattung auch noch einige Exempla beifügen. Wer sich nun darinne nach denen vorgeschriebenen Paradigmatibus fleißig exerciren, und die dabey citirte Regulas nachschlagen wird, der wird sich in Eukhem in Conjugatione Verborum regularium fest setzen können.

Exem-

Exempla Verborum primæ Characteristica, quæ habent ante ω. Præsentis β π. φ, πη. cum Augmento & Deductione præcipuorum Temporum.

τρέω, *terro* Augm. syll. ε, τε, ετε A 8.9. Fut. 1. τρέψω. Ch. 6. 7. Aor. 1. ἔτρεψα Ch. 22. Perf. τέτριφα Ch. 31. Fut. 2. τρέβω Ch. 16. Perf. M. τέτριβα Ch. 23. Perf. Pass. τέτρεμμαι, ψαι, πηαι. Ch. 35. Aor. 1. Pass. ἐτρίφθην. Ch. 38.

λείω, *libo*. Augm. syll. ε, λε, ελε. A. 8.9. Fut. 1. λείψω Ch. 6. 7. Aor. 1. ἔλειψα. Ch. 27. Perf. λέλειφα. Ch. 31. Fut. 2. λιβῶ Ch. 20. Perf. Med. λέλοιβα. Ch. 25. Perf. Pass. λέλειμμαι Ch. 35. Aor. 1. Passiv. ἐλείφθην. Ch. 38.

λήβω *capio* Aug. syll. ut supr. A. 8.9. Fut. 1. λήψω. Ch. 6. 7. Aor. 1. ἔληψα. Ch. 27. Perf. λέληφα Ch. 31. Fut. 2. λαβῶ Ch. 20. Perf. Med. λέλαβα. Ch. 23. Perf. Pass. λέλημμαι Ch. 35. Aor. 1. Pass. ἐλήφθην Ch. 38.

τρέπω, *verto*. A. syll. A. 8.9. Fut. 1. τρέψω. Ch. 6. 7. Aor. 1. ἔτρεψα. Ch. 27. Perf. τέτρεφα. Ch. 31. Fut. 2. τραπῶ. Ch. 18. Perf. Med. τέτροπα. Ch. 24. Perf. Pass. τέτρεμμαι. Ch. 35. Aor. 1. P. ἐτρέφθην. Ch. 38.

στρέφω, *verto*. A. syll. ε A. 11. Fut. 1. στρέψω. Ch. 6. 7. Aor. 1. ἔστρεψα. Ch. 27. Perf. ἔστρεφα. Ch. 31. Fut. 2. στραφῶ Ch. 18. Perf. Med. ἔστροφα. Ch. 24. Perf. Pass. ἔστρεμμαι. Ch. 35. Aor. 1. P. ἐσρέφθην. Ch. 38.

λείπω *relinquo*. A. syll. A. 8. 9. Fut. 1. λείψω. Ch. 6. 7. Aor. 1. ἔλειψα Ch. 27. Perf. λέλειφα Ch. 31. Fut. 2. λιπῶ Ch. 20. Perf. Med. λέλοιπα, Ch. 25. Perf.

Perf. Pass. λέλειμαι Ch. 35. Aor. I. ἐλείφθην.
Ch. 38.

ἀλείφω, ungo, A. temp. η. A. 4. Fut. I. ἀλείψω.
Ch. 6. 7. Aor. I. ἤλειψα Ch. 27. Perf. ἤλειφα Ch.
31. Fut. 2. ἀλείψω. Ch. 20. Perf. Med. ἤλοιθα Ch.
25. Perf. Pass. ἤλειμαι Ch. 35. Aor. I. Pass. ἤλείφ-
θην Ch. 38.

κλέπτω, furor. A. syll. A. 8. 9. Fut. I. κλέψω Ch.
6. 7. Aor. I. ἐκλεψα Ch. 27. Perf. κέλεψα.
Ch. 31. Fut. 2. κλαπῶ Ch. 18. Perf. Med. κέ-
κλοπα Ch. 24. Perf. Pass. κέλειμαι Ch. 35. Aor.
I. Pass. ἐκλέφθην Ch. 38.

*Exempla Verborum 2de Characteristica, quæ ha-
bent ante ω Presentis γ. κ. χ. κτ.*

πίνω, A. syll. A. 8. 9. Fut. I. πινῶ Ch. 6. 7.
Aor. I. ἐπινξα Ch. 27. Perf. πέπνιχα Ch. 31.
Fut. 2. πνιγῶ Ch. 16. Perf. M. πέπνιγα Ch. 23.
Perf. Pass. πέπνιγμαι ξαι, κται, γμεθα χθς,
γυένοι είσι. Ch. 35. Aor. I. Pass. ἐπίνχθην.
Ch. 38.

σέγω, tego. A. syll. ε. A. II. Fut. I. σέξω Ch. 6. 7.
Aor. I. ἔσεξα Ch. 27. Perf. ἔσεχα Ch. 31. Fut. 2.
σεγῶ Ch. 16. Perf. Med. ἔσογα. Perf. Pass. ἔσεγ-
μαι Ch. 35. Aor. I. P. ἐσέχθην Ch. 38.

τήνω, liquesfacio. A. syll. A. 8. 9. Fut. I. τηξω Ch.
6. 7. Aor. I. ἔτηξα Ch. 27. Perf. τέτηχα Ch. 31.
Fut. 2. τακῶ Ch. 16. Perf. Med. τετηκα. Ch.
26. Perf. Pass. τέτηγμαι Ch. 35. Aor. I. Pass.
ἐτήχθην Ch. 38.

K

βρέχω,

βρέχω, *irrigo*. A. syll. A. 8. 9. Fut. 1. βρέξω. Ch. 5. 7.
Aor. 1. έβρεξα. Ch. 27. Perf. βεβρεχα. Ch. 31. Fut.
2. βραχώ. Ch. 16. Perf. M. βεβροχα. Ch. 24. Perf.
Pass. βέβεργμαι. Ch. 35. Aor. 1. Pass. έβερχθην.
Ch. 38.

είχω, *incedo*. A. syll. ε. A. 11. Fut. 1. εείξω. Ch. 6.
7. Aor. 1. έσειξα. Ch. 27. Perf. έσεχα. Ch. 31.
Fut. 2. ειχώ. Ch. 16. Perfect. Med. έσειχα. Ch.
25. Perf. P. έσεργμαι. Ch. 35. Aor. 1. P. έσειχ-
θην. Ch. 38.

τίκτω, τέκω *pario*. A. syll. A. 8. 9. Futur. 1. τίξω.
Ch. 6. 7. Aor. 1. έτίξα. Ch. 27. Perf. τέτιχα. Ch.
31. Fut. 2. τεκώ. Ch. 16. Perf. Med. τέτοκα. Ch.
23. 24. Perf. P. τέτιγμαι. Ch. 35. Aor. 1. P. έτίχ-
θην. Ch. 38.

*Exempla Verborum 3^{tie} Characteristica, quae habent
ante ω. Praesentis δ. τ. θ. ζ. non χετλι-
ασικόν.*

λείδω, *cano*. A. temp. η. A. 4. Fut. 1. αείσω. Ch. 8.
Aor. 1. ήμισα. Ch. 27. Perf. ήικα. Ch. 31. Fut. 2.
αϊδῶ. Ch. 16. Perf. Med. ήριδα. Ch. 25. Perf. Pass.
ήεισμαι,σαι,σαι,σμεθα,θε,σμένοι έισι. Aor. 1.
Passiv. ήείδθην. Ch. 38.

άνύτω *perficio*. A. temp. A. 4. Fut. 1. άνύσω. Ch. 8.
Aor. 1. ήνυσα. Ch. 27. Perf. ήνυκα. Ch. 31. Fut. 2.
ανυτώ. Ch. 16. Perf. Med. ήνυτα. Ch. 23. Perf. P.
ήνυσμαι. Ch. 35. Aor. 1. Pass. ήνύδθην. Ch.
38.

κλώθω

κλώθω, neo A. syll. A. 8. 9. Fut. I. κλώσω. Ch. 8. Aor. I. ἐκλώσα. Ch. 27. Perf. κέκλωκα. Ch. 31. Fut. 2. κλώσῃ. Ch. 20. Perf. M. κέκλωθα. Ch. 24. Perf. P. κέκλωσμαι. Ch. 35. Aor. I. Pass. ἐκλώσθην. Ch. 38.

βαπτίζω, abluo. A. syll. A. 8. 9. Fut. I. βαπτί-
σω. Ch. 8. Aor. I. ἐβάπτισα. Ch. 27. Perf. βε-
βάπτισκα. Ch. 31. Fut. 2. βαπτισθῇ. Ch. 19.
Perf. Med. βεβάπτισθα. Ch. 23. Perf. Pass. βε-
βάπτισμαι. Ch. 35. Aor. I. Pass. ἐβαπτίσθην.
Ch. 38.

*Exempla Verborum 4te Characteristica, quæ hæ-
bent ante ω Presentis σσ. vel τῆ. εῖ ζ.
χετλιασικόν.*

τάσσω, τῶ, ordino, A. syll. A. 8. 9. Fut. I.
τάξω. Ch. 14. Aor. I. ἔταξα. Ch. 27. Perfectum.
τέταχα. Ch. 31. Fut. 2. ταγῇ. Ch. 19. Perf.
Med. τέταγα. Ch. 23. Perf. Pass. τέταγμαι,
ξαι, κῆαι, γμῆθα, χθε, γμένοιέισι. Ch. 35.
Aor. I. P. ἔταχθην. Ch. 38.

ορύσσω, fodio, A. temp. ω. A. 4. Futur. I. ορύξω
Ch. 14. Aor. I. ὄριξα. Ch. 27. Perf. ὄρυχα.
Ch. 31. Fut. 2. ὀρυγῶ. Ch. 19. Perf. Med. ὄρυ-
γα. Ch. 23. Perf. P. ὄρυγμαι. Ch. 35. Aor. I. P.
ὄρυχθην. Ch. 38.

πράττω, facio. A. syll. A. 8.9 Fut. 1. πράξω. Ch. 14.
Aor. 1. ἔπραξα. Ch. 27. Perf. πέπραχα. Ch. 31.
Fut. 2. πρᾶγῶ. Ch. 19. Perf. Med. πέπραγα. Ch.
23. Perf. Pass. πέπραγμαι. Ch. 35. Aor. 1. P. ἐπρά-
χθην. Ch. 38.

εἶρω pungo Augm. syllab. ε. A. II. Futur. 1. εἶξω. Ch.
14. Aor. 1. ἔειξα. Ch. 27. Perfect. εἵχα. Ch.
31. Fut. 2. εἶγῶ. Char. 19. Perf. Med. εἵγα.
Ch. 23. Perf. Pass. εἵγμαι. Ch. 35. Aor. 1. Pass.
εἵχθην. Ch. 38.

*Exempla Verborum 5te Characteristica, quae ha-
bent ante ω. Praesentis λ. μ.*

ν. ρ.

ἄγγέλλω, nuncio. A. temp. η. A. 4. Futur. 1.
ἀγγελῶ. Ch. 9. Aor. 1. ἠγγειλα. Ch. 28. perf.
ἠγγელκα. Ch. 32. Fut. 2. ἀγγελῶ. Ch. 17.
perf. M. ἠγγελα. Ch. 23. perf. P. ἠγγελμαι.
Ch. 36. Aor. 1. p. ἠγγέλθην. Ch. 38.

νέμω pascō. A. syll. A. 8.9. Fut. 1. νεμῶ. Ch. 9.
Aor. 1. ἐνειμα. ch. 28. perfect. νενέμηκα. Ch.
32. Fut. 2. ναμῶ. ch. 17. perf. Med. ν'νομῶ.
ch. 24. perf. p. νενέμημαι. Ch. 36. Aor. 1. pass.
ἐνεμηθην. ch. 38.

ὀξύω acuo. A. temp. ω. A. 4. Fut. 1. ὀξυνῶ.
ch. 9. Aor. 1. ὠξυνα. ch. 27. perfect. ὠξυγκα
ch. 32.

ch. 32. Fut. 2. ὀξυνῶ. Ch 17. perf. M. ὠξυνα·
ch. 23. perfect. pass. ὠξυμμαι. ch. 36. Aor. I. p.
ὠξύνθην. ch. 38.

σπείρω *semino*. A. syll. ε. A. II. Futur. I. σπερῶ.
ch. 9. Aor. I. ἔσπειρα. ch. 28. perf. ἔσπαρ-
κα ch. 34. Fut. 2. σπαρῶ ch. 17. perf. Med.
ἔσπορα. ch. 24. perf. pass. ἔσπαρμαι. ch. 36.
Aor. I. p. ἐσπάρθην. ch 38. &c.

II. Conjugatio Verborum Contractorum

VOCIS ACTIVÆ MODUS

<i>Præs.</i>	Φιλέω, diligo. έεις, έι. contr. ω c. 6. εις, ει Φιλέετον. έετον. είτον. είτον. c. 7.
	Φιλέομεν. Φιλέετε. έσσι. έμεν. c. 7. είτε. έσι. c. 7.
<i>a præs.</i>	<i>Impf.</i> έΦιλεον, ees, ee. <i>A 8. ch. 2.</i> εν. c. 7. εις c. 7. ει. έΦιλέετον, έήτην. είτον, είτην. έΦιλέομεν, έετε, εον. έμεν, c. 7. είτε, εν. c. 7.
<i>a Fut. 1.</i>	<i>Perf.</i> πεΦίληκα, ας, ε & c. <i>ch. 31.</i>
<i>a perf.</i>	<i>Plusq.</i> επεΦιλήκειν, εις, ει. & c. <i>ch. 4.</i>
<i>a Fut. 1.</i>	<i>Aor. 1.</i> εΦίλησα, ας, ε, & c. <i>ch. 27.</i>
<i>a Fut. 2.</i>	<i>Aor. 2.</i> έΦιλον, ες, ε, & c. <i>ch. 2.</i>
<i>a præs.</i>	<i>Fut. 1.</i> Φιλήσω, εις, ει. & c. <i>ch. 6. 10.</i>
<i>a præs.</i>	<i>Fut. 2.</i> Φιλώ, εις, ει, & c. <i>ch. 21.</i>

MODUS IMPE

<i>a præs.</i>	<i>Præsens.</i> Φίλεε, είτω, <i>ch. 2.</i> ει, c. 7. είτω Φιλέετον, έέτων, είτον, είτων. Φιλέετε, είτωσαν. είτε, είτωσαν.

in έω, άω & όω. seu sextæ Characteristica.

INDICATIVUS. G. 168. 176.

τιμάω, honoro. αεις, άει	χρυσάω, deauro, όεις, όει.
ω. c. 4. ας, c. 5. α	ω. c. 12. οίς, οί. c. 10.
άετον, άετον,	όετον, όετον.
άτον, άτον,	έτον, έτον, c. 9.
άομεν, άετε, άεσι,	όομεν, όετε, όεσι,
ώμεν, άτε, ώσι.	έμεν, έτε, έσι. c. 9.
έτίμαον, αεις, αε	έχρυστοον, οε, οε.
ων. c. 4. ας. c. 5. α	εν, εν, c. 9.
άετον, άέτην.	όετον, όέτην,
άτον, άτην.	έτον, έτην.
άομεν, άετε, αον,	όομεν, όετε, οον,
ώμεν, άτε, ων.	έμεν, έτε, εν.
τετίμηκα. &c.	κεχρύσωκα. A. 10. c. 31.
έτετιμήκεν. &c.	έκεχρυσάκεν. &c.
έτίμησα. &c.	έχρυσωσα. &c.
έτιμον. &c.	caret. c. 22.
τιμήσω. &c.	χρυσάσω. &c. c. 6. 10.
τιμή. &c.	caret. c. 22.

RATIVUS. G. 178. 186

τίμαε, άέτω,	χρύσσε, οέτω. c. 2.
α. c. 5. άτω.	ε, έτω. c. 9.
άετον, άέτων,	όετον, όέτων,
άτον, άτων.	έτον, έτων.
άετε, άέτωσαν,	όετε, όέτωσαν.
άτε, άάτωσαν.	έτε, έάτωσαν.
	K 4 Perf.

a Perf.	Perf. & Plusq.	πεφίληκς, έτω.	Ch. 31.
ab Aor. 1.	Aor. 1.	φίλησον, άτω.	Ch. 27.
ab Aor. 2.	Aor. 2.	φίλε, έτω.	Ch. 2.

MODUS OP

a Prasf. Ind.	Prasfens.	Φιλέοιμι, έοις, έοι, οιμι, οϊς, οϊ.
		Φιλέοιτον, έοιτην, οϊτον, οϊτην.
		Φιλέοιμεν, έοιτε, έοιεν, οϊμεν, οϊτε, οϊεν.

a Perf. I.	Perf.	πεφιλήκοιμι, οϊς, οϊ &c.	Ch. 31.
ab Aor. 1. I.	Aor. 1.	φιλήσαιμι, εις, αι &c.	Ch. 27.
ab Aor. 2. I.	Aor. 2.	φίλοισι, οϊς, οϊ &c.	Ch. 2.
a F. 1. I.	Fut. 1.	φιλήτοιμι, οϊς, οϊ &c.	Ch. 10.
a F. 2. I.	Fut. 2.	φιλώμι, οϊς, οϊ &c.	Ch. 21.

MODUS CON

a Prasf. I.	Prasf. & Imp.	Φιλέω, έης, έη ώ c. 6. ής, ή c. 6.
		Φιλέητον, έητον, ήτον, ήτον,
		Φιλέωμεν, έητε, έωσι, ώμεν, ήτε, ώσιν.

a Perf. I.	Perf. & Plusq.	πεφιλήκω, ης, η. &c.
ab Aor. 1. I.	Aor. 1.	φιλήσω, ης, η. &c.
ab Aor. 2. I.	Aor. 2.	φίλω, ης, η. &c.

τετιμῆκε. &c.
τίμησον. &c.
τίμε. &c.

κεχεύσασκε. &c.
χρύτωσον. &c.
caret.

TATIVUS.

G. 181. 189.

τιμάοιμι, δοίς, δοί,
ῶμι, ῶς, ῶ.
δοίτον, δοίτην.
ῶτον, ῶτην.
δοίμεν, δοίτε, δοίεν,
ῶμεν, ῶτε, ῶεν.
τετιμῆκοιμι. &c.
τιμήσαιμι. &c.
τίμοιμι. &c.
τιμήσοιμι. &c.
τιμῶιμι. &c.

χευσόοιμι, δοίς, δοί,
οῖμι, οῖς, οἶ. c. 10.
δοίτον, δοίτην,
οῖτον, οῖτην.
δοίμεν, δοίτε, δοίεν,
οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
κεχευσώκοιμι. &c.
χρυτώσαιμι. &c.
caret.
χευσώσοιμι. &c.
caret.

JUNCTIVUS.

G. 183. 191.

τιμάω, ἀης, ἀη.
ῶ. c. 4. ᾶς, ᾶ.
ἀήτον, ἀήτην.
ᾶτον, ᾶτον.
ἀώμεν, ἀήτε, ἀώσι,
ᾶμεν, ᾶτε, ᾶσι.
τετιμῆκω. &c.
τιμήσω. &c.
τίμω. &c.

χευσώω, ὄης, ὄη.
ῶ. c. 12. οῖς, οἶ. c. 10.
ὄητον, ὄήτην.
ᾶτον, ᾶτον. c. 12.
ὄωμεν, ὄητε, ὄωσι,
ᾶμεν, ᾶτε, ᾶσι.
κεχευσώκω. &c.
χευσώσω. &c.
caret.

K 4

MODUS

MODUS IN

a Pres.	Pres. & Imp.	Φιλέειν, contr. Φιλεῖν.
a Perf.	Perf. & Plusq.	πεΦιληκέναι.
ab Aor. 1.	Aor. 1.	Φιλήσαι.
ab Aor. 2.	Aor. 2.	Φιλεῖν.
a Fut. 1.	Fut. 1.	Φιλήσειν.
a Fut. 2.	Fut. 2.	Φιλεῖν.

PARTICIPIA

a Pres.	Pres. & Imp.	Φιλέων, ἔσσα, ἔον. ων. c. 6. ῥσα, ῥν. c. 6.
a Perf.	Perf. & Plusq.	πεΦιληκώς, ῥα, ὅς.
ab Aor. 1.	Aor. 1.	Φιλήσας, ἦσασα, ἦσαν.
ab Aor. 2.	Aor. 2.	Φιλῶν, ῥσα, ὄν.
a Fut. 1.	Fut. 1.	Φιλήσων, ἦσασα, ἦσον.
a Fut. 2.	Fut. 2.	Φιλῶν, ῥσα, ῥν.

VOCIS PASSIVÆ

a pres.	Pres.	Φιλόμαι, ἐῖ	ἔται
Activ.		ῥμαι. c. 7. ῥ. c. 6.	ἔται. c. 7.
		Φιλεῖμεθον, ἔεσθον,	ἔεσθον,
		ῥμεθον, εἶσθον,	εἶσθον.
		Φιλεόμεθα, ἔεσθε,	έονται.
		ῥμεθα, εἶσθε,	ῥνται.

FINITIVUS. G. 184. 192.

τιμάειν, ἄν.

τετιμημέναι.

τιμήσαι.

τιμῆν.

τιμήσεν.

τιμῆν.

χρυσόειν, ἔν. c. II.

κεχρυσωμέναι.

χρυσῶσαι.

caret.

χρυσώσεν.

caret.

Activi.

τιμάων, ἄστα, ἄον,

ῶν. c. 4. ὦσα, ὦν,

τετιμηκώς, ἦα, ὅς,

τιμήσας, ἦσασα, ἦσαν.

τιμών, ἔστα, ὄν.

τιμήσων, ἦσασα, ἦσον.

τιμῶν, ἔστα, ἔν.

χρυσόων, ὄστα, ὄον,

ῶν. c. 12. ὄσα, ἔν. c. 9.

κεχρυσωκώς, ἦα, ὅς.

χρυσώσας, ὠσασα, ὠσαν,

caret.

χρυσώσων, ὠσασα, ὠσον.

caret.

MODUS INDICATIVUS. G. 192. 200.

τιμάομαι, αἶ, ἀται

ῶμαι. c. 4. αἶ, ἀται. c. 5.

αἰμέθον, ἀεθον, ἀεθον.

αἰμέθον, αἶθον, αἶθον.

αἰμέδα, ἀεθε, ἀόνται.

αἰμέδα, αἶθε, ὦνται.

χρυσόομαι, ὀη, ὀεται

ῶμαι. c. 9. ὀη, ὀεται. c. 10.

οἰμέθον, ὀεθον, ὀεθον.

οἰμέθον, ὀθον, ὀθον.

οἰμέδα, ὀεθε, ὀόνται.

οἰμέδα, ὀθε, ἔνται.

Imperf.

a praf.	Imperf.	ἐφιλεόμην.	ἐξ	έετο,
pass.		ἐφίλεισθαι,	ἐξ	έετο. c. 7.
		ἐφίλεισθαι,	έεσθον.	έεσθην,
		έεσθον.	έεσθον.	έεσθην.
		έεσθαι,	έεσθαι,	έεσθον.
		έεσθαι,	έεσθαι,	έεσθον.

a Perf. A.	perf.	πεφίλημαι	παι ηται. &c.	Ch 36.
a Perf. P.	plusq.	ἐπεφίλημην.	ησο, ητο.	&c.
a 3. Perf. P.	Aor. 1.	ἐφίληθην.	ης, η.	&c. Ch. 38.
ab A. 2. A.	Aor. 2.	ἐφίλην	&c. ut Aor. 1.	
ab A. 1. P.	Fut 1.	φιληθήσομαι.	η, εται.	&c.
ab A. 2. P.	Fut 2.	φιλήσομαι	&c. ut Fut. 1.	
a 2. Perf.	Fut. 3.	πεφιλήσομαι	&c.	
Perf. P.				

MODUS

a Praf. P.	praf.	Φιλέω.	έέω,
		ξ. c. 6.	είω. c. 7.
		φιλέω,	έέω,
		είω,	είω.
		φιλέετε,	έέωσιν,
		είετε,	είωσαν.

a 2. Perf. P.	perf. & plusq.	πεφίλησο.	ήω. &c.
ab A. 1. P.	Aor. 1.	φιλήθητι.	ήτω. &c.
ab A. 2. P.	Aor. 2.	φιλήθι.	ήτω. &c.

ἐπιμαόμην, ἀξ, ἀετο, ἐχρυσόμην, ὀξ, ὀετο,	ἐμην. c. 4. ὦ, ατο	ἐμην. c. 9. ῥ, ῥτο.
αόμεθον, ἀεθον, ἀέθην,	οόμεθον, ὀεθον, οέθην,	
ὠμέθον, ᾠθον, ᾠθην.	ἐμέθον, ῥέθον, ῥέθην.	
αόμεθα, ἀεθε, ᾠοντο,	οόμεθα, ὀεθε, ὀοντο,	
ὠμεθα, ᾠθε, ᾠντο.	ἐμεθα, ῥεθε, ῥντο.	

τετίμημαι. &c.	ἡεχρυσώμην, ωσαι, ωται.
ἐτετιμήμην. &c.	ἐἡεχρυσώμην, ωσο, ωτο.
ἐτιμήθην. &c.	ἐἡεχρυσώθην. &c.
ἐτίμην. &c.	caret.
τιμηθήσομαι. &c.	χρυσωθήσομαι. &c.
τιμήσομαι. &c.	caret.
τετιμήσομαι. &c.	ἡεχρυσώσομαι. &c.

IMPERATIVUS. G. 200. 208.

τιμάξ, ἀέδιω	χρυσός, οέδιω,
ῶ. c. 4. ἀδιω. c. 5.	ῥ c. 9. ῥδιω,
τιμάεθον, ἀέδιων,	οέδιον, οέδιων,
ᾠδιον, ᾠδιων,	ἐδιον, ἐδιων,
τιμάεθε, ἀέδιωσαν,	οέθε, οέδιωσαν,
ᾠθε, ᾠδιωσαν	ἐθε, ἐδιωσαν,

τετίμητο. &c.	ἡεχρυσώσο. &c.
τιμήθητι. &c.	χρυσωθήτι. &c.
τίμηθι. &c.	caret.

MODUS.

M O D U S

a Praes. P. Praes. φιλέωμην, έοιο, έοιτο
 ίοιμην. c. 6. οίο, οίτο. c. 6.
 φιλεώμεθον έοιάθον, έοιάθην.

οίμεθον, οιάθον, οιάθην.
 φιλεοίμεθα, έοιάδε, έοίντο,
 οίμεθα, οιάδε, οίντο.

a Perf. P. Perf. πεφιλήμην, ήο, ήτο. T. 17.
 ήμεθον, ήθον, ήθην.
 ήμεθα, ήθε, ήντο.

ab Aor. 1. P. Aor. 1. φιληθείην. είης, είη. &c.

ab Aor. 2. P. Aor. 2. φιλείην. &c. ut Aor. 1.

a Fut. 1. P. Fut. 1. φιληθσώμην, οιο, οιτο. &c.

a Fut. 2. P. Fut. 2. φιλησώμην, οιο, οιτο. &c.

a Fut. 3. P. Fut. 3. πεφιλησώμην, οιο, οιτο. &c.

M O D U S

a Praes. P. Praes. φιλέωμαι, έη, έηται,
 ωμαι c. 6. ή, ήται. c. 6.

φιλεώμεθον, έηθον, έηθον,
 ώμεθον, ήθον, ήθον.

φιλεώμεθα, έησθε, έωνται.
 ώμεθα, ήσθε, ώνται.

a Perf. P. Perf. πεφιλώμαι. ή, ήται. T. 18.

ab A. 1. P. Aor. 1. φιληθῶ, ής, ή. &c.

ab A. 2. P. Aor. 2. φιλώ, &c. ut Aor. 1.

OPTATIVUS. G. 201. 209.

τιμάοιμην, αἰοιο, αἰοιτο,	χερυσσοίμην, οἰοιο, οἰοιτο,
οἰμην. c. 4. ὦο, ὦτο.	οἰμην c. 10. ὦο, ὦτο.
αἰόμεθον, αἰοισθον, αἰοί-	οἰόμεθον, οἰοισθον οἰοίθην,
σθην.	
ὠμέθον, ὠσθον, ὠσθην.	οἰμέθον, οἰσθον, οἰσθην.
αἰόμεθα αἰοισθε αἰοιντο,	οἰόμεθα, οἰισθε, οἰοιντο,
ὠμέθα, ὠσθε, ὦντο.	οἰμέθα, οἰσθε, οἰντο.
τετιμήμην. &c.	κεχερυσσώμην, ὦο, ὦτο &c.

τιμῆσθην. &c.	χρυσωθείην. &c.
τιμῆειν. &c.	caret.
τιμῆθησοίμην. &c.	χρυσωθησοίμην. &c.
τιμῆσοίμην. &c.	caret.
τετιμῆσοίμην. &c.	κεχερυσσώσοίμην. &c.

CONJUNCTIVUS. G. 204. 212.

τιμάωμαι, ἀη, ἀηται,	χερυσσώωμαι, εη ὀηται,
ῶμαι. c. 4. αἰ. c. 5. αἰται.	ῶμαι c. 12. ὦ, ὦται.
αἰόμεθον, αἰησθον, αἰησθον	οἰόμεθον, οἰησθον, οἰησθον,
ὠμέθον, ὠσθον, ὠσθον.	ὠμέθον, ὠσθον, ὠσθον.
αἰόμεθα, αἰησθε, αἰωνται,	οἰόμεθα, οἰησθε, οἰωνται,
ὠμέθα, ὠσθε, ὦνται.	ὠμέθα, ὠσθε, ὦνται.
τετιμῶμαι. &c.	κεχερυσσώωμαι. &c.
τιμῆθῶ &c.	χρυσωθῶ. &c.
τιμῶ. &c.	caret.

MO.

MODUS INFI

a Praef. P.	Praef. & Imp.	Φιλέσθαι, εἶσθαι, c. 7.
a Perf.	Perf. & Plusq.	πεΦιλῆσθαι.
ab Aor. 1.	Aor. 1.	Φιληθῆναι.
ab Aor. 2.	Aor. 2.	Φιλῆναι.
a Fut. 1.	Fut. 1.	Φιληθήσεσθαι.
a Fut. 2.	Fut. 2.	Φιλησεσθαι.
a Fut. 3.	Fut. 3.	πεΦιλήσεσθαι.

PARTICIPIA

a Praef. P.	Praef.	Φιλεόμενος, βομένη, εόμενον.
		εόμενος. c. 7. εμένη, εμενον.
a Perf.	Perf.	πεΦιλημένος, μένη, μένον.
ab Aor. 1.	Aor. 1.	Φιληθεῖς, εῖσα, εν.
ab Aor. 2.	Aor. 2.	Φιλεῖς, εῖσα, εγ.
a Fut. 1.	Fut. 1.	Φιληθησόμενος, ομένη, όμενον.
a Fut. 2.	Fut. 2.	Φιλησόμενος, μένη, όμενον.
a Fut. 3.	Fut. 3.	πεΦιλησόμενος, ομένη, όμενον.

VOCIS MEDIAE

Ut Praef. P.	Praef.	Φιλέομαι, εμαι &c. ut in Passivo.
ut Impf.	Impf.	εΦιλεόμην εμην. &c. ut in Pass.
a F. 2. Act. Perf.		πέφιλα, ας, ε. &c.

NITIVUS. G. 206. 214.

τιμείδαι. αἰδαι. c. 5.	χρυσόειδαι, ἔιδαι. c. 9.
τετιμῆδαι.	κεχρυσώδαι.
τιμῆθῆναι.	χρυσωθῆναι.
τιμῆναι.	caret.
τιμῆθῆσεδαι.	χρυσωθήσεδαι.
τιμῆσεδαι.	caret.
τετιμῆσεδαι.	κεχρυσώσεδαι.

PASSIVI. G. 208. 216.

τιμαόμενος, ὠμένος c. 4.	χρυσόομένος, ἔμένος. c. 9.
τετιμημένος. &c.	κεχρυσωμένος. &c.
τιμηθεῖς. &c.	χρυσωθεῖς. &c.
τιμείς. &c.	caret.
τιμηθησόμενος. &c.	χρυσωθησόμενος. &c.
τιμησόμενος. &c.	caret.
τετιμησόμενος. &c.	κεχρυσωσόμενος. &c.

MODUS INDICATIVUS. G. 212. 220.

τιμάομαι, ὠμαι. &c.	χρυσόομαι, ἔμαι. &c.
ἐτιμαόμην, ὠμην. &c.	ἐχρυσόομην, ἔμην. &c.
τέτιμα.	caret.
	Plurq.

<i>a Perf. M.</i>	<i>Plusq.</i>	ἔπεφίλειν, εις, ει, &c.
<i>ab A 1. A.</i>	<i>Aor. 1.</i>	ἐφίλησάμην, ω, ατο. &c.
<i>ab A 2. A.</i>	<i>Aor. 2.</i>	ἐφίλόμην, ε, ετο. &c.
<i>a F. 1. A.</i>	<i>Fut. 1.</i>	φιλήσομαι, η, εται. &c.
<i>a Fut. 2. A.</i>	<i>Fut. 2.</i>	φιλεσμαι, η̃, ε̃ται. &c.

MODUS

<i>ut Pres. M.</i>	<i>Pres. & Imp.</i>	φιλέε, ε̃ &c. <i>ut in Pass.</i>
<i>a Perf. M.</i>	<i>Perf. & Pl.</i>	πέφιλε, έτω. &c.
<i>ab Aor. 1.</i>	<i>Aor. 1.</i>	φίλησαι, έδω. &c.
<i>ab Aor. 2.</i>	<i>Aor. 2.</i>	φιλῃ, έδω. &c.

MODUS

<i>a Pres. P.</i>	<i>Pres. & Imp.</i>	φιλεοίμην, οίμην. &c. <i>ut in P.</i>
<i>a Perf. M.</i>	<i>Perf. & Pl.</i>	πέφίλοιμι, οis, οι. &c.
<i>ab A. 1. M.</i>	<i>Aor. 1.</i>	φίλησάμην, αις αιτο. &c.
<i>ab Aor. 2.</i>	<i>Aor. 2.</i>	φιλείμην, οio, οiτο. &c.
<i>a Fut. 1.</i>	<i>Fut. 1.</i>	φιλησούμην. &c. <i>ut Aor 2.</i>
<i>a Fut. 2.</i>	<i>Fut. 2.</i>	φιλούμην, ο̃io, ο̃iτο. &c.

MODUS

<i>ut Pres. P.</i>	<i>Pres. & Imp.</i>	φιλέωμαι, ωμαι. &c. <i>ut in P.</i>
<i>a Perf. M.</i>	<i>Perf. & Pl.</i>	πέφίλω, ης, η. &c.
<i>ab Aor. 1.</i>	<i>Aor. 1.</i>	φιλήσωμαι, ηται, &c.
<i>ab Aor. 2.</i>	<i>Aor. 2.</i>	φίλωμαι. <i>ut Aor. 1.</i>

ἐτετίμην. &c.	<i>caret.</i>
ἐτιμησάμην &c.	ἐχρυσώσάμην. &c.
ἐτιμώμην &c.	<i>caret.</i>
τιμήσομαι, &c.	χρυσώσομαι. &c.
τιμῶμαι. &c.	<i>caret.</i>

IMPERATIVUS. G. 215. 223

τιμάς, ὦ. &c.	χρυσός, ῥ. &c.
τέτιψε. &c.	<i>caret.</i>
τίμησαι. &c.	χρυσώσαι.
τιμῶ. &c.	<i>caret.</i>

OPTATIVUS. G. 216. 224.

τιμᾶίμην, ὦμην. &c.	χρυσᾶίμην, ὦμην. &c.
τετιμῶμι. &c.	<i>caret.</i>
τιμῆσάμην &c.	χρυσώσαιμην. &c.
τιμώμην. &c.	<i>caret.</i>
τιμῆσθίμην. &c.	χρυσώσθίμην. &c.
τιμῶμην. &c.	<i>caret.</i>

CONJUNCTIVUS. G. 217. 225.

τιμάωμαι, ὦμαι, &c.	χρυσόωμαι, ὦμαι. &c.
τετίμω. &c.	<i>caret.</i>
τιμήσωμαι. &c.	χρυσώσωμαι. &c.
τιμῶμαι. &c.	<i>caret.</i>

L. 2

Præf.

MODUS

ut Pres. P. Pres. & Imp. φιλέειν, contr.
εἶναι.

a Perf. M.	Perf. & Pl.	πεφιλέναι.
ab Aor. I.	Aor. I.	φιλήσασθαι.
ab A. 2.	Aor. 2.	φιλέσθαι.
a Fut. I.	Fut. I.	φιλήσεσθαι.
a Fut. 2.	Fut. 2.	φιλείσθαι.

PARTICIPIA

ut Pres. P.	Pres. & Imp.	φιλούμενος, ὄνους &c. &c.
a Perf. M.	perf. & Pl.	πεφιλώς, ἦα, ος, &c.
ab Aor. I.	Aor. I.	φιλησάμενος, ἀμύνη, ἀμύνον, &c.
ab A. 2.	Aor. 2.	φιλούμενος, ομύνη, ομύνον, &c.
a Fut. I.	Fut. I.	φιλησόμενος, &c.
a Fut. 2.	Fut. 2.	φιλέμενος, &c.

INFINITIVUS. G. 217. 225.

τιμάσθαι, αἰδῆσαι. c. 5.	χρυσόσθαι, εἰδῆσαι. c. 9.
τετιμέναι.	caret.
τιμήσασθαι.	χρυσώσασθαι.
τιμέσθαι.	caret.
τιμήτεσθαι.	χρυσώσεσθαι.
τιμέσθαι.	caret.

MEDII. G. 218. 226.

τιμάμενος, ὠμένας, &c.	χρυσόμενος, ἔμενος.
τετιμῶς, &c. (c. 4.)	caret. c. 9.
τιμηταμενος, &c.	χρυσωσόμενος, &c.
τιμόμενος, &c.	caret.
τιμησόμενος, &c.	χρυσωσόμενος, &c.
τιμῶμενος.	caret.

L 3

Exempla

162 Exempla Verborum Contractorum

*Exempla Verborum Contractorum seu sextæ Chara-
cteristica, quæ habent ante ω Præsens
Vocalem vel Diphthongum.*

νικάω, *vinco*. A. syll. A. 8. 9. Fut. 1. νικήσω. Ch. 10. Aor. 1. ἐνίκησα. Ch. 27. Perf. νενίκηκα. Ch. 31. Fut. 2. νικῶ. Ch. 25. Perf. M. νένικα. Ch. 23. Perf. Pass. νενίκημαι. Ch. 36. Aor. 1. ἐνικήθην. Ch. 38.

κλάω, *frango*. A. syll. A. 8. 9. Fut. 1. κλάσω. Ch. 11. Aor. 1. ἔκλασα. Ch. 27. Perf. κέκλακα. Ch. 31. Fut. 2. & Perf. M. carent. Ch. 27. perf. pass. κέκλασμαι. Ch. 35. Aor. 1. pass. ἐκλάσθην.

τηρέω, *servo*. A. syll. A. 8. 9. Fut. 1. τηρέσω. Ch. 10. Aor. 1. ἐτήρισα. Ch. 27. perf. τετήρηκα. Ch. 31. Fut. 2. τηρῶ. Ch. 21. perf. M. τέτηρα. Ch. 23. perf. pass. τετήρημαι. Ch. 36. Aor. 1. P. ἐτηρήθην. Ch. 38.

ποιέω, *facio*. A. syll. A. 8. Fut. 1. ποιήσω. Ch. 10. Aor. 1. ἐποίησα. Ch. 27. Perf. πεποίηκα. Ch. 31. Fut. 2. & perf. M. car. Ch. 22. perf. pass. πεποίημαι. Ch. 36. Aor. 1. P. ἐποίηθην. Ch. 38.

λυτρεύω, *redimo*. A. syll. 8. 9. Fut. 1. λυτρώσω. Ch. 10. Aor. 1. ἐλύτρωσα. Ch. 27. perf. λελύτρωκα. Ch. 31. Fut. 2. & perf. M. carent. Ch. 22. perf. P. λελύτρωμαι. Ch. 36. Aor. 1. pass. ἐλυτρώθην. Ch. 38.

δελώω, *servum facio*. A. syll. 8. Fut. δελώσω. Ch. 10. Aor. I. ἐδελώσα. Ch. 27. perf. δεδελώκα. Ch. 31. Fut. 2. & perf. M. carent. Ch. 22. perf. p. δεδελώμαι. Ch. 36. Aor. I. p. ἐδελώθην. Ch. 38.

χρίω, *ungo*. A. syll. A. 10. ε, κε, εκε. Fut. I. χρίσω. Ch. 6. Aor. I. ἔχρισα. Ch. 27. perf. κέχρικα. Ch. 31. F. 2. & perf. M. car. Ch. 22. perf. p. κέχρισμαι. Ch. 36. Aor. I. pass. ἐχρίθην. Ch. 38.

ἀκώω, *audio*. A temp. η. A. 4. Fut. I. ἀκώσω. Ch. 6. Aor. I. ἤκωσα. Ch. 27. perf. ἤκωκα. Ch. 31. Fut. 2. ἀκοῶ. Ch. 22. Perf. M. ἤκοα. Ch. 23. perfect. pass. ἤκωμαι. Ch. 36. Aor. I. pass. ἤκωθην. Ch. 38.

βύω, *vivo*. A. syll. A. 8. Fut. I. βύσω. Ch. 6. Aor. I. ἔβυσα. Ch. 27. perfect. βέβυκα. Ch. 31. Fut. 2. & perf. M. carent. Ch. 22. perf. p. βέβυσμαι. Ch. 35. Aor. I. ἔβυθην. Ch. 38.

πισένω, *credo*. A. syll. A. 8. Fut. I. πισένσω. Ch. 6. Aor. I. ἐπίστευσα. Ch. 27. perf. πεπίστευκα. Ch. 31. Fut. 2. & perf. M. carent. Ch. 22. perf. p. πεπίστευμαι. Ch. 36. Aor. I. pass. ἐπίστυθην. Ch. 38.

DE VERBIS. in *ui*.

§. 36. Den Concursum und Zusammenlauff so vieler Vocalium zu vermeiden, haben sich die Griechen oftmals einer Distraction gebraucht, und eben daher sind bey ihnen unter andern die Verba in *ui* entstanden.

Nun, um auch hiervon einigen Unterricht zu haben, so gebe man vor allen Dingen auf die Formation und Conjugation achtung, auf welche beyde Stücke es bey denselben hauptsächlich ankommt.

Formatio.

§. 37. Die Verba in *ui* werden von denen Verbis puris barytonis her deriviret, die sich auf *ēw*, *ēw*, *īw* und *ūw* endigen. G. 219. 227.

Bev deren Formation sind folgende Stücke zu bemerken:

- 1.) Das *ω* wird in *ui* verwandelt.
- 2.) Der kurze Vocalis vor dem *ω* wird lang gemacht, und also aus *ε* und *α*, ein *η*, aus *ο* ein *ω*, und aus dem kurzen *ο* ein langes *ω*.
- 3.) Geschieht eine Reduplication. G. 220. 228.

Solche Reduplication heißet

Entweder *Propria*: Wenn das Verbum sich von

von

von einem eingelen Consonante anfängt. Und
dau wird derselbe nebst einem ι vor dem Verbo ge-
setzt. Als: $\delta\acute{\omega}$, $\delta\acute{\omega}\mu\iota$; $\theta\acute{\omega}$, $\theta\acute{\omega}\mu\iota$ nicht $\theta\acute{\iota}$ -
 $\theta\mu\iota$. vid. Reg. 10. de augmento, § G. 40. 42. Reg.
III. n. 2.

Oder *Impropria*: Wenn das Verbum von ei-
nem Vocali oder ς oder π anfängt. Und so
dann wird meistens nur ein ι mit einem Spiritu
aspero vorgesetzt. Als: $\epsilon\acute{\omega}$, $\epsilon\acute{\omega}\mu\iota$; $\pi\acute{\omega}$, $\iota\pi\acute{\omega}\mu\iota$.
G. 220. 228.

NB. Diese Reduplication geschieht:

1.) Ordentlich nur im præsenti und Imperfecto
G. 221. 229. n. 2.

2.) Hat sie nicht Statt in den Verbis, die
sich auf $\acute{\omega}$ endigen. Als: $\zeta\epsilon\upsilon\gamma\eta\acute{\omega}$, $\zeta\epsilon\upsilon\gamma\eta\mu\iota$;
 $\delta\epsilon\iota\eta\acute{\omega}$, $\delta\epsilon\iota\eta\mu\iota$. G. 220. 228. n. 1.

3.) Wird sie gar oft lang gemacht, indem
ein μ vor den ersten Buchstaben des Verbi ge-
setzt wird. Als: $\pi\acute{\lambda}\epsilon\omega$, $\pi\acute{\lambda}\mu\iota$; $\pi\acute{\iota}\mu\pi\lambda\eta\mu\iota$;
 $\pi\epsilon\acute{\omega}$, $\pi\epsilon\mu\iota$; $\pi\acute{\iota}\mu\pi\epsilon\mu\iota$. G. 221. 229.

4.) Hat sie manchmal an statt des ι ein ϵ wels-
ches in die Dialectos laufft. Als: $\theta\acute{\nu}\acute{\alpha}\omega$, $\theta\acute{\epsilon}\theta\eta\mu\iota$;
 $\pi\epsilon\acute{\iota}\phi\lambda\eta\mu\iota$ & $\phi\acute{\iota}\lambda\eta\mu\iota$. G. 221. 229.

Conjugatio.

§. 38. Die Conjugatio derer Verbor. in μ gehet in eto-
lichen

L 5

lichen

lichen Temporibus, insonderheit aber im Präsenti, Imperfecto und Aor. 2. von der gemeinen Art ganz ab; daher muß man folgende Stücke hiebey wohl merken: G. 223. 231. Reg. I.

1.) Das Präsens gehet im Indic. Activi ganz besonders;

2.) In den übrigen Modis aber hat es durch das ganze Activum die Endung des Aor. I. Passivi. G. 224. 232. Reg. II.

3.) Der Aoristus 2. wird im Indicativo aus dem Imperfecto, und in den übrigen Modis und Participiis aus dem Präsenti gemacht, wenn nur die Reduplication weggenommen wird. G. 223. 231.

4.) Die Verba in *mu* haben kein Futur. 2. Activi, kein Perf. Medii, und keinen Aor. 2. Passivi. G. 224. 232. Reg. III.

5.) Der Character des Aor. I. im Activo ist *α* ausgenommen im *ἐσχα*.

6.) Die vielsylbigen Verba in *mu* werden nur im Präsenti und Imperfecto nach Art der andern in *mu* conjugiret; Auch selten im Optativo und Coniunctivo gefunden; Sie haben auch keinen Aor. 2. G. 224. 232.

7.) Die einzigen Vocale, welche in lange verwandelt werden, nemlich *e. a. o.* und *υ* lauffen in den vorgedachten 3. Temporibus zum Offtehen mit unter. *3. E*

Im Duali und Plurali Indicativi.

Doch wird der Aoristus 2. von denen in *αω* aus

ausgenommen, auch die tertia persona pluralis im praesenti durchgehends wieder lang gemacht.

Im ganzen Imperativo, wie auch im praesenti Infinitivi.

Im Indicativo, Imperativo, Infinitivo und participio passivi und Medii, G, 222. 230.

NB.

Bei etlichen Verbis in μ ist sehr viel ins besondere zu merken: Daher wollen wir zu erst die Conjugationem von denen verbis regularibus vorher setzen, sodann auch die Verba irregularia hinzusetzen. Folget also:

III, Con.

III. Conjugatio Verborum

VOCIS ACTIVÆ,

^{έω.}	^{άω.}
<i>Præs.</i> τίθῃμι, ης, ησι.	ἵσθμι, ης, ησι.
έτον, έτον,	άτον, άτον.
έμεν, έτε, έϊσι.	άμεν, άτε, άσι.
<i>Impf.</i> έτίθην, ης, η.	ἵσθην, ης, η.
έτον, έτην.	άτον, άτην.
έμεν, έτε, έσαν.	άμεν, άτε, άσαν.
<i>Perf.</i> τέθεικα, ας, ε &c.	ἔσθκα, &c.
<i>Plusq.</i> έτεθεικα, εις, ει &c.	ἔσθκα, &c.
<i>Aor. 1.</i> έθηκα, ας, ε &c.	ἔστηα, &c.
<i>Aor. 2.</i> ἔθην, &c. ut <i>Impf.</i>	ἔσθην, &c.
<i>Fut. 1.</i> θήσω, εις, ει &c.	θήσω, &c.

MODUS

<i>Præs.</i> τίθεται. έτω.	ἵσθαι, άτω,
έτον έτων.	άτον, άτων,
ετε, έτωσαν.	άτε, άτωσαν.
<i>Perf.</i> τέθεικε, έτω, &c.	ἔσθκε, έτω, &c.
<i>Aor. 1.</i> θήκον, άτω &c.	θήσον, άτω, &c.
<i>Aor. 2.</i> θέτι (θές) θέτω	θήθι (θα) θήτω,
θέτον, θέτων,	ήτον, ήτων,
θέτε, θέτωσαν.	ήτε ήτωσαν.

MODUS

<i>Præs.</i> τιθέναι, έιης, έιν	ἵσθαι, άιης, άιν, &c.

Regularium in μ .

MODUS INDICATIVUS. G. 234. 244.

$\acute{\omega}$,
 δίδωμι, $\acute{\omega}$ s, $\acute{\omega}$ σι,
            $\acute{\omega}$ τον, $\acute{\omega}$ τον,
            $\acute{\omega}$ μεν, $\acute{\omega}$ τε. $\acute{\omega}$ σι.
 ἐδίδων, $\acute{\omega}$ s, $\acute{\omega}$,
            $\acute{\omega}$ τον, $\acute{\omega}$ την,
            $\acute{\omega}$ μεν, $\acute{\omega}$ τε, $\acute{\omega}$ σαν.
 δέδωκα. &c.
 ἐδέδωκεν. &c.
 ἔδωκα. &c.
 ἔδων. &c.
 δάσω. &c.

$\acute{\upsilon}$,
 ζεύγνυμι, $\acute{\upsilon}$ s, $\acute{\upsilon}$ σι,
            $\acute{\upsilon}$ τον, $\acute{\upsilon}$ τον,
            $\acute{\upsilon}$ μεν, $\acute{\upsilon}$ τε, $\acute{\upsilon}$ σι.
 ἐζεύγνυν, $\acute{\upsilon}$ s, $\acute{\upsilon}$,
            $\acute{\upsilon}$ ταν, $\acute{\upsilon}$ την,
            $\acute{\upsilon}$ μεν, $\acute{\upsilon}$ τε, $\acute{\upsilon}$ σαν.
 Ceteris caret.

NB. Die Bæotier setzen
 ει für η welches Diale-
 ctus communis annunt
 in τέδεκα für τέθηκα,

IMPERATIVUS. G. 236. 246.

δίδοθι, $\acute{\acute{\omega}}$ τω
            $\acute{\acute{\omega}}$ τον, $\acute{\acute{\omega}}$ των.
            $\acute{\acute{\omega}}$ τε, $\acute{\acute{\omega}}$ τωσαν.
 δέδωκε. &c.
 δάκον. &c.
 δόθι ($\delta\acute{\acute{\omega}}$ s) $\acute{\acute{\omega}}$ τω,
            $\acute{\acute{\omega}}$ τον, $\acute{\acute{\omega}}$ των,
            $\acute{\acute{\omega}}$ τε, $\acute{\acute{\omega}}$ τωσαν.

ζεύγνυθι, $\acute{\acute{\upsilon}}$ τω,
            $\acute{\acute{\upsilon}}$ τον, $\acute{\acute{\upsilon}}$ των,
            $\acute{\acute{\upsilon}}$ τε, $\acute{\acute{\upsilon}}$ τωσαν.
 Ceteris caret.

 caret.

OPTATIVUS. G. 236. 246.

δίδόην, $\acute{\acute{\acute{\omega}}}$ ης, $\acute{\acute{\acute{\omega}}}$ η. &c.

caret.

ἐήτητον

εἶπτον, εἶπτην.	
εἶπυεν εἶπτε εἶπσαν.	
Perf. τε θείκομι, οἷς, οἱ, &c.	ἔεικόμι &c.
Aor. 1. θήκαμι αἷς, αἱ, &c.	ἔθισαμι &c.
Aor. 2. θείην, &c. ut Pras.	ἔειπην. &c.
Fut. 1. θήσοιμι &c. ut Perf.	ἔθήσοιμι. &c.

MODUS

Pras. τιθῶ, ῆς, ῆ.	ἵσῶ, ᾶς (ῆς) ᾶ (ῆ)
ῆτον, ῆτον,	ᾶτον, ᾶτον,
ᾶμεν, ῆτε, ᾶσι.	ᾶμεν, ᾶτε, ᾶσι.
Perf. τε θείνω, ῆς, ῆ.	ἔεικνω. &c.
Aor. 1. θήκω &c. ut Perf.	ἔθισω. &c.
Aor. 2. θῶ, &c. ut Pras.	ἔω. &c.

MODUS

Pras. τιθέναί.	ἵσάναί,
Perf. τεθεικέναι.	ἔεικέναι, (ἔσάναι.)
Aor. 1. θήκαί.	ἔθισαί.
Aor. 2. θείναι (θήναι.)	ἔθηναι.
Fut. 2. θήσιν. *	ἔθήσιν.

PARTICIPIA

Pras. τιθεῖς, εἷσα, ἐν.	ἵσας ἄσα ἀν.
Perf. τεθεικώς, ὄνα, ὄς.	ἔεικώς, per Sync.
	ἔσως &c.
Aor. 1. θήκας, ασα, ἀν. *	ἔθισας &c.
Aor. 2. θείς, εἷσα, ἐν.	ἔας, ἄσα, ἀν.
Fut. 1. θήσων, ῥσα, ὄν.	ἔθήσων.

δεδώκομι. &c.

δώκαιμι. &c. *

δοίην. &c. ; Attic. δώην.

δώσομι. &c.

NB. Die Tempora, so mit einem * bezeichnet, sind nur nach der Analogie formiret, sonst aber eben nicht bräuchlich.

CONJUNCTIVUS. G. 236. 246.

διδῶ, ῶς, ῶ,

ῶτον, ῶτον.

ῶμεν, ῶτε, ῶσι.

δεδώκω. &c.

δώω. &c. *

δῶ. &c.

caret.

INFINITIVUS. G. 238. 248.

διδόναι.

δεδωκέναι.

δῶκαι. *

δόναι.

δώσειν.

ζευγύναι.

caret.

ACTIVI. G. 238. 248.

διδῶς, ἔσα, ὄν.

δεδωκώς. &c.

ζευγυνώς, ἔσα, ὄν.

δώκας. &c.

δῶς, ἔσα, ὄν.

δώσων.

VOCIS

VOCIS PASSIVÆ

<i>Pres</i> τίθεμαι ἔσται (ἦ) ἐσται.	ἵσταμαι, ασαι (ἦ) αται.
ἐμεθον, ἐσθον, ἐσθον,	ἀμεθον, αδοθον, αδοθον.
ἐμεθα· ἐσθε· ἐνται.	ἀμεθα αδοθε· ανται.
<i>Imp.</i> ἐτίθειμην, εστο (χ) εστο.	ἵσθην, ασο, (ω) ατο.
ἐμεθον, ἐσθον, ἐσθην,	ἀμεθον, αδοθον, αδοθην.
ἐμεθα· ἐσθε· εντο.	ἀμεθα, αδοθε, αντο.
<i>Perf.</i> τέθειμαι εἰσαι, εἰται.	ἵσταμαι &c. ut <i>Pres.</i>
ἐμεθον εἰσθον, εἰσθον	
ἐμεθα εἰσθε· ενται.	
<i>Plusq.</i> ἐτέθειμην, εἰσο· εἰτο.	ἱσάμην, ασο, ατο.
ἐμεθον, εἰσθον· ἐἰσθην	<i>Imp.</i>
ἐμεθα, εἰσθε, εντο	
<i>Aor.</i> 1. ἐτέθην, ης η, &c.	ἱσάθην. &c.
<i>Fut.</i> 1. τεθήσομαι ἦ, ἐται.	ταθήσομαι. &c.
&c.	
<i>Fut.</i> 3. τεθείσομαι, &c.	ἱθάσομαι. &c.

MODUS

<i>Pres</i> τίθεισο (χ) ἐδω,	ἵτασο (ω) ἀδω.
ἐσθον, ἐδων.	αδην, ἀδων.
ἐσθε· ἐδωσαν	αδοθε· ἀδωσαν.
<i>Perf.</i> τέθεισο, ἐιδω &c.	ἱτασο, ἀδω. &c.
ut <i>Pres.</i>	
<i>Aor.</i> τέθειτι, ητω. &c.	ἱθάθητι. &c.

MODUS

<i>Pres.</i> τίθειμην, εἶο, εἶτο.	ἱσ'ίμην, αἶο, αἶτο.
ἐμεθον εἰσθον· ἐἰσθην.	ἀμεθον. &c.
ἐμεθα, εἰσθε, εἶντο.	

MODUS INDICATIVUS. G. 246. 258.

ἰδομαι, οσαυ, οται. ζεύγνυμαι, υσαυ, υται.	
όμεθον, οδιον, οδιον.	ύμεθον, υδιον, υδιον.
όμεθα, οδις, ονται.	ύμεθα, υδις, υνται.
ἰδιδόμην, οσο(ς) οτο. ἔζευγνύμην, υσο, υτο.	
όμεθον, οδιον, όδιην.	ύμεθον, υδιον, ύδιην.
όμεθα, οδις, οντο.	ύμεθα, υδις, υντο.
ἰδομαι. &c. ut Presf.	cæteris caret.

ἰδιδόμην, &c. ut Impf.

ἰδόθην. &c.

ἰδοθήσομαι. &c.

cæret.

ἰεδοόσομαι. &c.

IMPERATIVUS. G. 248. 260. sq.

ἰδοσο, (ς) όδιω,	ζεύγνυσσο, ύδιω.
οδιον, όδιων.	οδιον, υδιων.
οδις, οδιωσαν.	υδις, υδιωσαν.
ἰδοσο, οδιω. &c.	cæteris caret.

ἰδοθι.

OPTATIVUS.

G. 248. 260. sq.

ἰδιδόμην, όιο, όιτο. &c.

cæret.

M

Presf.

Perf. τεθείμην, &c. ut Prasf. ἐςαίμην. &c.
 Aor. I. τεθείην, εἴης, εἴη, &c. σταθείην. &c.
 Fut. I. τεθῆσόμεν, οἰο. οἶτο. σταθῆσόμεν. &c.
 Fut. 3. τεθείσόμεν. &c. ut ἐςασόμεν. &c.
 F. I.

MODUS

Prasf. τιθῶμαι, ἢ ἦται. ἰσῶμαι, ἔ, ἄται.
 ὠμεθον, ἦσθον, ἦσθον. ὠμεθον, ἄσθον, ἄσθον.
 ὠμεθα, ἦσθε, ὦνται. ὠμεθα, ἄσθε, ὦνται.
 Perf. τεθῶμαι, &c. ut Prasf. ἐςῶμαι, &c.
 Aor. I. τεθῶ, ἦς, ἦ. &c. σταθῶ. &c.

MODUS.

Prasf. τίθεσθαι. ἵσασθαι.
 Perf, τεθείσθαι. ἐςᾶσθαι.
 Aor. I. τεθῆναι. σταθῆναι.
 Fut. I. τεθήσεσθαι. σταθήσεσθαι.
 Fut. 3. τεθείσεσθαι. ἐςάσεσθαι.

PARTICIPIA

Prasf. τιθέμενος, η. ον. ἰσάμενος, &c.
 Perf. τεθειμένος, η. ον. ἐσαμένος, &c.
 Aor. I. τεθείς, εἶσα, ἐν. σταθείς, &c.
 Fut. I. τεθῆσόμενος, η. ον. σταθῆσόμενος, &c.
 Fut. 3. τεθείσόμενος, η. ον. ἐσασόμενος, &c.

VOCIS MEDIÆ

Prasf. τίθεμαι, &c. ut in pass. ἵσασμαι. &c.
 Impf. ἐτιθέμην, &c. ut in P. ἰσάμην, &c.

διδόμην. &c.
δοθῆν. &c.
δοθήσομην. &c.
δέδοσάμην. &c.

CONJUNCTIVUS. G. 250. 262.

διδῶμαι, ὦ, ᾶται.	caret.
ώμεθον, ᾶσθον, ᾶσθον.	
ώμεθα, ᾶσθε, ᾶνται.	
δεδῶμαι &c.	caret.
δοθῶ. &c.	

INFINITIVUS. G. 250. 262.

δίδοσθαι.	ζεύγυσθαι.
δέδοσθαι.	
δοθῆναι.	
δοθήσεσθαι.	
δέδοσεσθαι.	

PASSIVI. G. 250. 262.

διδόμενος. &c.	ζευγνύμενος. &c.
δεδομένος &c.	
δοθείς. &c.	
δοθήσομενος. &c.	
δέδοσμένος. &c.	

MODUS INDICATIVUS. G. 240. 250.

δίδομαι. &c.	ζεύγνομαι. &c.
εδόμην. &c.	εζεύγνόμην. &c.

M 2

Acv. I.

176 §. 38, Conjugatio Verborum

<i>Aor. 1.</i> ἐδηκάμην, ω, ατο.	ἐψησάμην, &c.
<i>Aor. 2.</i> ἐδέμην, εσο(ς)ετο, έμεθον, εδοθον, έδθην. έμεθα, εδθε, εντο.	ἐσάμην, ασο, ατο, άμεθον, &c.

Fut. δησομαι, ηται &c. ψησομαι. &c.
MODUS

<i>Pres.</i> τίθεςο(ς) ut in Pass.	ἴσαςο (ἴσω)
<i>Aor. 1.</i> δήκαι, κάδω &c.*	ῥῆσαι. &c.
<i>Aor. 2.</i> θέσο (θῆ) έδω. δέσθον, έσθων έσθε, έσθωσαν.	ῥάσο, άσθω. άσθον, άσθων. άσθε, άσθωσαν.

MODUS

<i>Pres.</i> τιθέμην. ut in Pass.	ἱσάμην. &c.
<i>Aor. 1.</i> δηκάμην, αιο, αιτο &c.	ῥησάμην. &c.
<i>Aor. 2.</i> δέμην, είο, είτο. δέμεθον, είθον, είθην είμεθα, είσθε, είντο.	ῥάμην, αίο, αίτο. άμεθον, &c.*

Fut. 1. δησοίμην, οιο, οίτο, &c. ῥησοίμην. &c.
MODUS

<i>Pres.</i> τιθῶμαι. ut in Pass.	ἱσῶμαι.
<i>Aor. 1.</i> δήκωμαι, ηται.*	ῥήσωμαι.
<i>Aor. 2.</i> θῶμαι, θῆ, θήται.	ῥῶμαι.

MODUS

<i>Pres.</i> τίθесθαι	ἱσάθαι.
<i>Aor. 1.</i> δήκασθαι.	ῥήσασθαι.
<i>Aor. 2.</i> θέσθαι.	ῥάθαι,
<i>Fut. 1.</i> δήσεσθαι.	ῥήσεσθαι.

PARTICIPIA

<i>Pres.</i> τιθέμενος, &c. ut Pass.	ἱσάμενος. &c.
<i>Aor. 1.</i> δηκόμενος, ένη. ον.	ῥησάμενος. &c.
<i>Aor. 2.</i> δέμενος, &c.	ῥάμενος. &c.
<i>Fut. 1.</i> δησόμενος, &c.	ῥησόμενος. &c.

δωκάμην. &c. *
 ἐδόμην, σο (x) στο
 όμεθον. &c.

caret.

δώσομαι. &c.

IMPERATIVUS. G. 242. 252.

δίδοσο (δίδε) &c.

caret.

δώκαι. &c. *

δόσο (x) έσθω.

έσθον, όσθον.

όσθε, όσθασαν.

OPTATIVUS. G. 242. 252.

διδόμην. &c.

caret.

δωκάμην &c. *

δόμην. οίτο, οίτο.

όμεθον. &c.

δωσόμην. &c.

CONJUNCTIVUS. G. 244. 254.

διδῶμαι. &c.

caret.

δῶκωμαι. &c. *

δῶμαι. &c.

INFINITIVUS. G. 244. 254.

δίδοθαι.

ζεύγυσθαι,

δῶκασθαι.

δόσθαι.

δώσεσθαι.

MEDII. G. 244. 254.

διδόμενος. &c.

caret.

δωκόμενος. &c.

δόμενος. &c.

δωσόμενος. &c.

M 3

Nach

Nach diesen 4. Ducibus oder Paradigmatibus Verborum regularium in *μι*, können auch andere dergleichen Verba regularia, und unter denen auch das Verbum *ἵμι* nach *τίθμι* flektiret werden. Weil aber doch dieses Verbum in unterschiedenen Temporibus in etwas abweicht, und gleichwol wegen ein- und anderer besondern Stille wohl zu mercken, zumal, da es mit seinen Compositis oft vorkommt, so wollen wir dasselbige erst noch hersehen.

ἵμι, mitto, ab *ἵω*. G. 252. 264.

ACTIVUM.

INDICATIVUS MODUS

Präsens,	<i>ἵμι</i> ,	<i>ἵς</i> ,	<i>ἵσι</i> . &c.
Imperf.	<i>ἵμι</i> ,	<i>ἵς</i> ,	<i>ἵν</i> . &c.
Perfect.	<i>ἔικα</i> ,	<i>ἔικας</i> ,	<i>ἔικας</i> . &c.
Plusq.	<i>ἔειπν</i> ,	<i>ἔειπας</i> ,	<i>ἔειπας</i> . &c.
Aor. 1.	<i>ἤκα</i> ,	<i>ἤκας</i> ,	<i>ἤκας</i> . &c.
Aor. 2.	<i>ἦν</i> ,	<i>ἦς</i> ,	<i>ἦ</i> . &c.
Fut. 1.	<i>ἵσω</i> ,	<i>ἵσεις</i> ,	<i>ἵσας</i> . &c.

Imperativus.

Präsens.	<i>ἵθι</i> ,	<i>ἵτω</i> . &c.
Perfect.		caret.
Aor. 2.	<i>ἔθι</i> (<i>ἔς</i>)	<i>ἔτω</i> . &c.

Optativus.

Präsens.	<i>ἵην</i> ,	<i>ἵης</i> ,	<i>ἵην</i> . &c.

Perf.

Presf.	ἔκωμι,	ἔκωις,	ἔκωι &c.
Aor. 2.	ἔκην,	ἔκης,	ἔκῃ. &c.
Fut. 1.	ἔσσωμι,	ἔσσωις,	ἔσσωι, &c.

Conjunctivus.

Presfens.	ἰῶ,	ἰῆς,	ἰῇ. &c.
Perf.	ἔκω,	ἔκῃς,	ἔκῃ. &c.
Aor. 2.	ἔω, (ἔω und ἔκω)	ἔῃς,	ἔῃ. &c.

Infinitivus.

Presfens.	ἰέναι.	Perf.	ἐκέναι.
Aor. 2.	ἔναι (ἔναι)	Fut. 1.	ἔσσειν.

Participia.

Presfens.	ἰῶς,	ἰῶσα,	ἰέν. &c.
Perf.	ἐκώς,	ἐκύναι,	ἐκνός. &c.
Aor. 2.	ἔκς,	ἔκσα,	ἔν. &c.
Fut. 1.	ἔσων,	ἔσσσα,	ἔσων. &c.

PASSIVUM.

Indicativus Modus.

Presfens.	ἴεμαι,	ἴεσαι,	ἴεται. &c.
Imperf.	ἴεην,	ἴεσο,	ἴετο. &c.
Perfekt.	ἔειμαι,	ἔεισαι,	ἔεται. &c.
Plusq.	ἔειμην,	ἔεισο,	ἔειτο. &c.
Aor. 1.	ἔειν,	ἔει,	ἔει. &c.
Fut. 1.	ἔεισομαι,	ἔει,	ἔεται. &c.
Fut. 3.	ἔεισομαι,	ἔει,	ἔεται. &c.

M 4

Im-

Imperativus.

Præsens. ἴσσο, ἴσσω &c. ut in *Pass*
Perfect. ἔισο, ἔιδω &c.
Aor. 1. ἔδητι, ἦτω. &c.

Optativus.

Præsens. ἴμεν, εἴω, εἴτο. &c.
Perfect. ἔμεν. &c. ut *Præf.*
Aor. 1. ἔδειν, εἴης, εἴη, &c.
Eut. 1. ἐδησόμεν, οἶο, οἶτο. &c.
Fut. 3. εἰσόμεν, &c. ut *F. 1.*

Conjunctivus.

Præsens. ἴωμαι, ἦ, ἦται. &c.
Perfect. ὄμαι, &c. ut *Præf.*
Aor. 1. ἐδῶ, ἦς, ἦ. &c.

Infinitivus.

Præf. & Imperf. ἴσθαι.
Præf. & Plusq. ἔισθαι.
Aor. 1. ἐδῆναι. *Fut. 1.* ἐδίσσθαι.
Fut. 3. εἰσέσθαι.

Participia.

præsens. ἴμενος, ἐν, ον. &c.
Perfect. ἔμενος, ἐν, ον. &c.
Aor. 1. ἐδεις, εἶσα, ἐν. &c.
Fut. 1. ἐδησόμενος, ἐν, ον. &c.
Fut. 3. εἰσόμενος, ἐν, ον. &c.

MEDIUM.

Indicativus Modus.

- Præsens.* ἵμαι. &c. ut in Pass.
Imperf. ἵμεν. &c. ut in Pass.
Aor. 1. ἠγάμην, ω, ατο. &c.
Aor. 2. ἔμην, εσο (έο, ε) ἔτο &c.
Fut. 1. ἥσομαι, η, εται. &c.

Imperativus.

- Aor. 1.* ἔσο (έο, ε) ἔσθω. &c.

Optativus.

- Præsens.* ἵμεν. &c. ut in Pass.
Aor. 2. ἔμην. &c. ut in Pass.
Fut. 1. ἥσώμεν. &c. ut in Pass.

Conjunctivus.

- Præsens.* ἰώμαι. &c. ut in Pass.
Aor. 2. ὤμαι. &c. ut in Pass. Perf. Conj.

Infinitivus.

- Præsens & Imperf.* ἵσθαι.
Aor. 2. ἔσθαι.
Fut. 1. ἥσασθαι.

Participia.

- Præsens.* ἵμενος, ἔην, ον. &c.

M 5

Aor. 2.

Aor. 2. ἐμεινος, ἐμειν. ov. &c.

Fut. 1. ἡσόμενος. &c.

Sic ὁ Composita.

ἀνίμμι, ἀφίμμι, remitto.

καθίμμι, demitto.

συνίμμι, intelligo.

Hierauf wollen wir nun auch noch einige *Verba Anomala* oder *irregularia in μι* als *Duces* her-
setzen, und alsdenn diesen Unterricht mit Aufge-
bung unterschiedener Exempel, so nach den vor-
geschriebenen *Ducibus* flektiret werden können,
beschließen.

VERBA ANOMALA SEU IRREGULARIA

IN μι.

(1.) Εμὶ, sum.

Indicativus. G. 259. 272.

Præsens.	ἐμὶ,	ἴς (ἴ)	ἐστί.
		ἐσόν,	ἐσόν
	ἐσμέν,	ἐσθε,	εἰσι,
Imperfect.	ἦν,	ἦς,	ἦ vel ἦν.
eram.		ἦτον,	ἦτην.
	ἦμεν,	ἦτε,	ἦσαν.
Imperf. M.	ἦραμ.	ἦσα,	ἦτο.
eram			ἦμεθον.

eram. ἤμεθον, ἤσθον, ἤθην.

ἤμεθα, ἤσθε, ἤντο.

Fut. Med. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται. syncop.

ero. ἐσόμεθον, ἐσεσθον, ἐσεσθον. (ἔσαι.

ἐσόμεθα, ἐσεσθε, ἐσονται.

Imperativus.

Præsens. ἔσο καὶ ἴδι, ἔσω.

es, esto. ἔσον,

ἔσων.

ἔσε,

ἔσωσαν.

Optativus.

Præsens. ἔην, ἔης, ἔη.

utinam sim. ἔητον, ἐήτην.

ἔημεν, (ἔμεν) ἔειητε, (ἔιτε) ἔησαν. (ἔειν.)

Fut. Med. ἐσόμεην, ἔσοιο, ἔσοιτο.

ero. ἐσόμεσθον, ἔσοισθον, ἐσόμεθην.

ἐσόμεθα, ἔσοισθε, ἐσονται.

Conjunctivus.

Præsens. ὦ, ἦς, ἦ.

sim. ἦτον, ἦτον.

ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Infinitivus.

Præsens. εἶναι. *Fut.* ἔσεσθαι.

esse.

Participia.

Præsens. ὦν, ἔσα, ὦν.

Futur. ἐσόμενος, ἐνή, ὦν.

Sis

Sic conjugantur Composita.

πάρεμι, adsum. ἀπείμι, absum.
 ἐνειμι, infum. ὑπείμι, subsum,
 μέτειμι, σύνειμι, intersum,
 παρίεμαι, supersum.

NB. In his Compositis Accentus in Præsenti Indicativi & Imperativi retrahitur. Ut:

Præs. Indic. πάρεμι, πάρει, πάρεσι.
 πάρεσον, πάρεσον,
 πάρεσμεν, πάρετε, πάρεισι.

Præs. Imper. πάριδι, ἔσω, &c.

2.) εἶμι, vado, G. 260. 274. Indicativus.

Præsens. εἶμι, εἰς καὶ εἰ. εἴσι.
 ἴτον, ἴτον.

Imperf. ἴμεν, ἴτε, ἴσι, & Jon. ἴασι.
 εἶν, εἶς, εἶ,
 ἴτον, ἴτην.
 ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.

Perfect. εἶκα &c. quod vero non est in usu.

Plusq. εἶκεν (Att. ἤκειν) εἰς, εἰ.

εἶτον, εἶτην.
 εἶμεν, εἶτε, εἶσαν.
Aor. 1. εἶσα, εἶσας, εἶσε.
 εἶσατον, εἶσάτην
 εἶσαμεν, εἶσατε, εἶσαν vel
 (ἦσαν.)

Aor. 2. ἴον, ἴες, ἴε.
 ἴετον, ἴετην.
 ἴομεν, ἴετε, ἴον.

Im-

Imperativus.

Pres. & Imp.	ἴθι,	ἴτω.
	ἴτον,	ἴτων.
Aor. 2.	ἴτε,	ἴτωσαν.
	ἴε,	ἴετω.
	ἴετον,	ἴετων.
	ἴετε,	ἴετωσαν.

Optativus.

Praesens.	ἔειν,	ἔιης,	ἔιη.
		ἔειτον,	ἔείτην.
Aor. 2.	ἔειμεν,	ἔειητε,	ἔειψαν.
	ἴοιμι,	ἴοις,	ἴοι.
		ἴοιτον,	ἴόιτην.
	ἴοιμεν,	ἴοιτε,	ἴοιεν.

Conjunctivus.

Aor. 2.	ἴω,	ἴης,	ἴη.
		ἴητον,	ἴητον.
	ἴημεν,	ἴητε,	ἴωσι.

Infinitivus.

Praesens. ἵνα & εἵνα. & per Metath. ἰέναι.

Participium.

Aor. 2.	ἰὼν,	ἰῶσα,	ἰὼν.

Medium.

Perf. ἔια (ἦα) ἔιας, ἔια.

ἔιατον,

		ἔιατον,	ἔιατον
	ἔιαμεν,	ἔιατε,	ἔιασι.
Plusq.	ἦεν,	ἦεις,	ἦει.
		ἦειτον,	ἦείτην.
	ἦειμεν,	ἦειτε,	ἦεισαν.
Aor. I.	ἔισάνην,	ἔισω,	ἔισατο.
	ἔισάμεθον,	ἔισασθον,	ἔισάσθην.
	ἔισάμεθα,	ἔισασθε,	ἔισονται.
Fut. I.	ἔισομαι,	ἔιση,	ἔισαται.
	ἔίσόμεθον,	ἔισεσθον,	ἔισεσθον.
	ἔίσόμεθα,	ἔισεσθε,	ἔισονται.

Infinitivus.

Fut. I. ἔισεσθαι.

Participium,

Aor. I. ἔισάμενος, ἑη, ον.

Sic conjugantur Composita.

ἄπειμι, abeo ἔισεμι, inproeo.

ἔξεμι, exeo.

3.) ἦμαι, sedeo. G. 256, 268. sq.

Indicativus.

Pres.	ἦμαι,	ἦσαι,	ἦται.
	ἦμεθον,	ἦσθον,	ἦσθον.
	ἦμεθα,	ἦσθε,	ἦνται, ἔαται,
			(ἔιαται.
Imperf.	ἦμην,	ἦσο,	ἦτο.
	ἦμεθον,	ἦσθον,	ἦσθον.
	ἦμεθα,	ἦσθε,	ἦντο, ἔατο,
			(ἔιατο, ἔῃατο.

Fut. I.

Fut. I. Med. ἔσομαι, ἢ, ἔται, &c.

Pres. Imperat. ἦσο, ἦδω.

ἦδον, ἦδων.

ἦδε, ἦδωσαν.

Infinit. Presens. ἦσθαι

Particip. Pres. ἦμενος, ἔνη, ον.

Sic. καθήμαι &c. *Imperf.* ἐκαθήμην, & absolute Augmento: καθήμην. &c.

4.) Κείμαι, jaceo. G. 256. 268. sq.

Indicativus.

Presens. κείμαι, κείσαι, κείται.

κείμεθον, κείσθον, κείσθην.

κείμεθα, κείδε, κείνται.

Imperf. ἐκείμεν, ἔκεισο, ἔκειτο.

ἐκείμεθον, ἔκεισθον, ἔκεισθην.

ἐκείμεθα, ἔκειδε, ἔκειντο.

Fut. I. κείσομαι, ἢ, ἔται, &c.

Imperativus.

κείσο, κείδω.

κείσθον, κείσθων.

κείδε, κείδωσαν.

Optativus.

Presens. κεύμην, κέοια, κέοιτο, &c.

Conjunct. κέωμαι, κέη, κείται, &c.

Infinit. κείσθαι.

Particip. κείμενος, ἔνη, ον, &c.

ς. ἴσημι

5. ἴσῃμι, scio. G. 257. 269.

Indicativus.

Præs. ἴσῃμι, ἴσῃς, ἴσῃσι,
ἴσατον (ἴσῃον) ἴσατον,
ἴσαμεν (ἴσμεν) ἴσατε (ἴσε) ἴσασι,
(ἴσαντι,

Imperf. ἴσῃν (ἴσαν, ἔισαν) ἴσῃς, ἴσῃ.
ἴσατον, ἴσάτην.
ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασαν (ἴσαν)

Imperativus.

Præs. ἴσαθι, (ἴθι) ἴσάτω (ἴω)
ἴσατον, (ἴσῃον) ἴσάτων (ἴσων)
ἴσατε, (ἴσε) ἴσάτωσαν (ἴωσαν.)

Participium.

Præsens. ἴσας, ἴσασα, ἴσαν.

Passivum vel Medium.

Præs. ἴσασθαι vel ἴσασθαι, &c. ut ἴσασθαι, &c.
Impf. ἴσάμην & ἰσάμην. &c. ut ἰσάμην, &c.
Fut. I. ἐπισήσομαι, ἢ εἶται. &c.
Infinit. Præs. ἴσασθαι.
Particip. Præs. ἐπιστάμενος,

6.) Φημί, dico. G. 258. 270.

Indicativus.

Præsens. Φημί, Φῆς (Φῆς) Φησὶ.
Φατόν, Φατόν.
Φαμέν, Φατέ, Φασὶ.

Impf.

Imperf. ἔφην, ἡς, ἡ.
 ατον, ἀτην.
 ἔφαμεν, ατε, ἔσαν.

vel sine Augmento.

per Aphær. Φῆν, Φῆς, Φῆ.
 ῆν, ῆς, ῆς & c.
 Aor. 1. ἔφησα, ας, ε.
 ατον, ἀτην.
 αμεν, ατε, αν.
 Aor. 2. ἔφην, ἡς, ἡ.
 (Dor. ἔφα.
 ητον, ἡτην.
 ημεν, ητε, ησαν.
 Fut. 1. φήσω, εις, ει.
 ετον, ετον.
 ομεν, ετε, ἔσι,

Imperativus.

Præsent. Φάθι, Φάτω,
 Φάτον, Φάτων.
 Φάτε, Φάτωσαν.

Optativus.

Præf. Ἐ Aor. 2. Φάιν, ἡς, ἡ.
 ητον, ἡτην.
 ημεν, ητε, ησαν.

Conjunctivus.

Præf. Ἐ Aor. 2. Φῶ, Φῆς, Φῆ.
 N ὦτον,

	Φῆτον,	Φῆτον.
Φῶμεν,	Φῆτε,	Φῶσι.

Infinitivus.

<i>Præsens.</i>	Φάναί.	<i>Aor. I.</i>	Φῆσαι.
<i>Aor. 2.</i>	Φῆναι.	<i>Fut. I.</i>	Φήσιν.

Participia.

<i>Præsens.</i>	Φάς,	Φᾶσα,	Φάν.
<i>Aor. I.</i>	Φήσας,	ασα,	αν.
<i>Fut. I.</i>	Φήσων,	εσα,	ον.

Passivum.

Perfecti Indic. tertia Persona singularis:
 πέφαται, impersonaliter, Es ist gesagt worden.

Perfecti Imperativi: πεφάθω, Es soll gesagt seyn.

Perfecti Participii: πεφασμένος, ἐνν, ον, gesagt.

Medium.

<i>Aor. 2. Indic.</i>	ἐφάμην,	ασο,	ατο.
	άμεθον,	αδον,	άδην.
	άμεθα,	αδε,	αντο.
<i>Aor. 2. Imper.</i>	φάσο,	φάθω.	
	φάδοθον,	φάδων.	
	φάδε,	φάδωσαν.	

Aor. 2. Infinitivi. φάσθαι.

Aor. 2. Particip. φάμενος, ἐνν, ον, &c.

Ad

Ad Conjugationem Verborum in μ i diligentius exercendam adhiberi possunt *Composita* sequentia:

$\alpha\nu\tau\iota\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$, contrapono, $\alpha\pi\omicron\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$, depono.
 $\delta\iota\alpha\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$, dispono. $\epsilon\kappa\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$, expono.
 $\epsilon\pi\iota\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$, impono. $\pi\rho\omicron\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$, propono.
 ut $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$.

$\alpha\pi\omicron\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota$, reddo. $\delta\iota\alpha\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota$, trado.
 $\epsilon\kappa\delta\acute{\iota}\omega\mu\mu\iota$, edo. $\pi\rho\alpha\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota$, prodo.
 ut $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota$.

$\alpha\nu\acute{\iota}\sigma\eta\mu\iota$, excito. $\alpha\nu\delta\acute{\iota}\sigma\eta\mu\iota$, oppono.
 $\alpha\mu\phi\acute{\iota}\sigma\eta\mu\iota$, amoveo. $\kappa\alpha\delta\acute{\iota}\sigma\eta\mu\iota$, constituo.
 ut $\acute{\iota}\sigma\eta\mu\iota$.

Plura usus suppeditabit.

DE

VERBIS DEFECTIVIS ET ANOMALIS.

§. 39. Hiemit schliessen wir nun den Unterricht vom Verbo. Wer sich demnach die vorgeschriebenen Duces & Paradigmata Verborum wohl bekandt machen, und die nachgesetzten Exempla nach Anweisung derselben fleetiren und conjugiren wird, der wird in der Conjugation alsdenn schon fortkommen und firm werden.

Zwar giebt es wol ausser denen angeführten Verbis irregularibus in μ i noch viel andere *Verba Defectiva & Anomala*. Wir wollen uns aber,

beliebter Kürze halben, und weil wir hier nur denen Incipienten einen Unterricht und Anweisung geben wollen wie sie gründlich können decliniren, und conjugiren lernen, dabey weiter nicht aufhalten. Wer sich in der Conjugatione regulari festgesetzt, und alsdenn auch von denen Verbis Defectivis & Anomalis besonderen Unterricht verlanget, der kan sich solchen von seinem Præceptore mündlich ausbitten, oder auch in *Welleri Grammatica* Raths erholen, als welcher pag. 262. 276. *sqq.* davon absonderlich handelt; Ja es hat auch derselbe einen weislaufftigen Catalogum omnium Anomalorum beygefüget. p. 267. 281. *sqq.*

D E

VERBIS IMPERSONALIBUS.

§. 40. Zum Beschluß, und weil es, wie bey denen Lateinern, auch *Verba impersonalia* giebet, wollen wir hier die bekandtesten und gewöhnlichsten noch hersetzen.

Was von einem jedweden vor Tempora und Participia bräuchlich, wird gleichfalls ein treuer Præceptor seinen Untergebenen schon beyzubringen wissen.

Es kommen aber solche her: Entweder von Activis und Neutris Als:

Zeit, Tempus est. Es ist Zeit.

Zeit, Tempus est.

ἀνήκει, καθήκει & προσέκει, convenit. Es
kommet zu, stehet zu, gehöret sich.

ἀπέχει, sufficit. Es ist genung.

ἀρέγει, conducit. Es ist dienlich, ist nützlich,
es hilft.

ἄρρε, decretum est. Es ist beschloffen, feste ge-
setzet.

ἀρέσκει, placet. Es ist gefällig, beliebt.

ἀρκεί, sufficit. Es ist genung, genüget.

δεῖ, oportet. Man muß.

διαφέρει, interest. Es ist daran gelegen.

δοκεῖ, videtur. Es scheint, es hat das Ansehen,
es siehet so aus.

ἐγχεῖ, licet. Es hat oder findet Statt, darf
seyn, man hat Zeit, es ist gelegen.

ἐστὶ, ἔστι, ἐνέστι & ἐκπέλει. idem.

εὐμερεῖ, bene convenit. Es ist wohl anstän-
dig, stehet wohl an.

καταλαμβάνει, accidit. Es trägt sich zu, begiebt
sich, ereignet sich.

κατεπείγει, necesse est. Die Sache bringts
so mit sich, es muß so seyn, es kan nicht an-
ders seyn.

μέτεστι, participes est. Es ist theilbafftig, ge-
mein: Man hat Theil an etwas.

μέλει, Curæ est. Man sorget, träget Sorge.

μεταμέλει, poenitet. Es gereuet.

οφείλει, oportet. Man muß, man soll.

πάρει & παρέχει, licet. Es kan seyn, es ist ver-
gönnet,

gönnet, man hat Gelegenheit, es schicket sich
 so, man darf.
πρέπει, decet. Es geziemet sich, ist zierlich, ste-
 het zu.
προσήκει, convenit. Es kommt zu.
συμβαίνει, contingit. Es trägt sich zu, kommt
 vor, geht vor, ereignet sich, geschieht.
σημαίνει, Signum datur. Man giebet ein Zei-
 chen.
συμφέρει, conducit. Es ist dienlich, zuträglich,
 nützlich, ersprießlich.
ὕπδεται, contingit. Es ereignet sich, stößet zu,
 begegnet, ist nöthig.
φιλεῖ, solet. Es pfleget, geschieht gerne.
χρῆν, oportet. Man muß, es geziemet, gehö-
 ret sich.
ἰσχυρῶς, sufficit. Es ist vonnöthen, es genü-
 get, es ist genung.

Oder von Passivis und Mediis.

ἀμελῆται, Cura nulla est. Es hat keine Sor-
 ge, Noth.
ἐγνωσται, cognitum est. Man hat erkannt, be-
 schlossen, sich vorgesetzt, für gut befunden, an-
 gesehen.
ἰμαρταί, Fato destinatum est. Man hat ver-
 nommen, gehöret.
λέγεται, dicitur. Man sagt, redet oder spricht.
λείπεται, superest. Es ist noch übrig.
ορίζεται, constitutum est. Es ist verordnet,
 man

man hat ein Gesehe, eine Gewohnheit, Ver-
ordnung.

Oder von Mediis.

^{ἐνδεχεται}, accidit. Es trägt sich zu, ereignet
sich.

^{ἐπιπρϋεται}, succurrit, Es kommt bey, fällt bey,
kommt zu statten.

D E

PARTICIPIO.

§. 41. Unter denen Partibus Orationis flexi-
bilibus ist nun noch übrig das *Participium*.

Was dasselbige sey, wird einem jeden, der nur
in der Latinität quoad Principia grammatica in-
formiret, bereits bekandt seyn.

Es ist nemlich ein besonderes *Part Orationis*,
so sein Wesen vom Verbo hat, gleichwol aber
sein Antheil an dem Nomine nimmt, zu denen
Adjectivis gehöret, und nebst der Sache, so es
bedeutet, eine gewisse oder ungewisse Zeit mit
bedeutet.

Weil nun, wie bekandt, auch aus vorherge-
hender Definition erhellet, die Participia eben
so, wie die Adjectiva construiret, decliniret,
auch einige davon compariret werden; Als wird
ohne Noth seyn, sich länger hiebey aufzuhalten,
massen alles dasjenige, was davon zu wissen nö-
thig, aus dem oben §. 28. und 29. gegebenen

N 4

Unter.

Unterricht von den Nominibus, insonderheit von denen Adjectivis und derselben Motion und Comparation gar wohl abzunehmen. Wir wenden uns nunmehr auch zu denen noch übrigen Partibus Orationis inflexibilibus, als da sind das Adverbium, Præpositio und Conjectio, und wollen davon nur das nöthigste in möglichster Kürze melden,

D E

A D V E R B I I S.

§. 42. Die *Adverbia* oder *Beywörter* machen ein besonderes Pars Orationis aus, durch welches ein gewisser Umstand eines Thuns oder Leidens in einem einzigen Worte gemeldet wird. Z. E. λέγει δυνας, Er redet mächtig, kräftig, gewaltig: ἤλθε πρῶτον, Er kam frühe.

Es sind aber derer Adverbiorum so viele *Species und Bedeutungen*, wie bey denen Lateinern, so noch wol mehr, angesehen die Griechen auch die Interjectiones mit zu denen Adverbiis zehlen. G. 286. 300. n. 1.

Wir wollen hier weder alle ihre Significationes, noch die Adverbia selbst, als Exempel anführen und hersehen. Wer derselben nöthig hat, findet sie in allen Lexicis samt ihrer Bedeutung. Ueberhaupt ist davon noch so viel zu wissen nöthig.

1.) Daß viele derselben durch alle 3. Gradus com-

compariret werden. Da denn die, so von Nominibus Adjectivis herkommen, nur derselben Endung im Genitivo plurali etwas verändern, nemlich an statt des letzten ν ein σ annehmen. Als: σοφῶς, σοφωτέρως, σοφωτάτως.

Welche aber eigentlich Adverbia sind, oder von Praepositionibus herkommen, dieselbigen endigen sich im Comparativo und Superlativo auf τέρω und τάτω. Als:

ἐκὰς ferne, ἐκαστέρω, ἐκαστάτω.
 ἐγγὺς nahe, ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω.
 ἄνω, oben, ἀνωτέρω, ἀνωτάτω.
 πέραν, hinüber jenseits, περαιτέρω,
 περαιτάτω. G. 287. 301. n. 111.

2.) Werden die Neutra Adjectiva vielfältig als wie Adverbia gebraucht. Als: πρῶτον zu erst, πολλὰ vielfältig, πλεῖστον am meisten. G. 287. 301. n. 11.

3.) Der Articulus Praepositivus wird oft als ein Adverbium gefunden, davon im Syntaxi. G. 287. 301. n. 11. und IV.

Endlich und 4.) sind hier auch die von denen Lateinern so genannte Interjectiones oder Ausdrückungen und Zeichen unserer Affecten mit anzurechnen.

Der selben sind so viel Gattungen, als Affecten des menschlichen Gemüthes seyn.

Welche es aber seyn, wird einem das Lexicon,

die Grammatic, oder des Præceptoris mündlicher Unterricht schon zeigen. G.286. 301. n.I.

DE

PRÆPOSITIONIBUS.

§. 43. Die *Præpositiones*, so gleichfalls ein besonderes *Pars Orationis* sind, sind solche *Particulæ*, die, wenn sie vor ein Nomen zustehen kommen, einen oder mehr *Casus* nach ihrer unterschiedlichen Bedeutung regieren; Wenn sie aber mit einem *Verbo* componiret werden, desselben Bedeutung gleichfalls auf vielerley Art determiniren.

Diese *Præpositiones* sind

Entweder Separabiles, oder solche, die für sich allein gebraucht werden können, und auch extra *Compositionem* etwas bedeuten;

Oder *Inseparabiles*, die ausser der *Composition* nicht gefunden werden, und also auch für sich selbst, dafern sie nicht mit andern *Partibus Orationis* zusammen gesetzt sind, gar nichts bedeuten.

Præpositiones separabiles sind an der Zahl achtzehn, nemlich 6. einsylbichte, und 12. zweysylbichte, und nehmen entweder einen oder zwey,

zwey, oder auch drey Casus zu sich. G. 287. 301. f.

Welche es aber seyn, was eine jede derselben für Casus erfordere, und was sie bedeute, wird aus folgenden Versibus Hexametris und nachgesetzter Signification abzunehmen seyn.

I.

Unum Casum.

Ἀντὶ, ἀπὸ, πρὸ καὶ ἐκ Genitivum admittere gaudent. G. 306. 322.

Ἀντὶ, significat pro, propter, für, um, an statt, wegen.

ἀπὸ, a, ab, ex, de, ante, præ, post. von, aus, vor, für, nach, durch.

πρὸ, ante, præ, coram, pro. vor, für, an statt.

ἐκ vel ἐξ, a, ab, ex, per. post, secundum. von, aus, durch, nach.

Ἐν notat inter & in: σὺν cum poscuntque Dativum. G. 306. 322.

ἐν: in, inter, apud, penes. In, unter, nach, bey.

σὺν, cum, apud, præter. Mit, bey, über.

Ἐκ

ἔς, ἀνά, Accusativos admittere gaudent. G. 307.
323.

εἰς: in, ad, apud, ob, erga. Ἰν, an, auf,
zu, gegen.

ἀνά, in, inter, contra, per. it. singuli. Ἰν,
unter, gegen, durch. it. ein jeder.

II.

Duos Casus, Genitivus & Accusativus.

Poscit ὑπὲρ binos, κατὰ, καὶ διὰ, καὶ μετὰ
Casus. G. 306. 322.

ὑπὲρ: pro, de, super, & supra, præter, ultra.
für, von, über, zu, durch.

κατὰ: propter, per, secundum, in, post, pro.
wegen, nach, in, durch, für &c.

διὰ. propter, per, ex, in, post. wegen, durch,
aus, in, nach.

μετὰ. cum, post, in & inter. Mit, nach, in,
unter, wieder. &c.

III.

Tres, Genit. Dat. & Accus.

Tres ἐπὶ, ἀμφὶ, περὶ, πρὸς καὶ παρὰ, καὶ ὑπὸ
norunt. G. 306. 322.

ἐπὶ super, coram, apud, præ, post, secun-
dum, per, penes. Über, vor, bey, für, nach,
durch.

ἀμφὶ:

ἀμφι. circa, de, pro, propter. Um, von, vor, wegen.

πρὸς: idem signif. quod ἀμφι.

πρὸς: a, ab, de, contra, coram, cum, prope, penes, circa, inter, Von, wider, vor, mit, nahe, bey, um, unter, nach. &c.

παρά: a, de, ex, præ, supra, apud, prope, propter, contra. Von, aus, für, über, bey, nahe, wegen. &c.

ὑπὸ: a, sub, subter, infra, ex, præ, coram. Von, unter, aus, für, vor, wegen;

DE CONJUNCTIONE.

§. 44. Nun ist enig und allein noch übrig das achte und letzte Pars Orationis, welches die *Conjunctiones* ausmachen.

Diese sind solche Particulæ, welche so wol einzelne Wörter, als Commata und Periodos einer Rede geschicklich zusammen verknüpfen und verbinden.

Derselben sind abermals so viele Species bey den Griechen, wie bey den Lateinern. Zu welcher Gattung aber eine jede derselben gehöre, ist aus ihrer Bedeutung leicht abzunehmen. Und die Conjunctiones selbst kan man sich ex usu und oftmaliger Lesung der Auctorum schon bekandt machen. G. 289, 303.

Die.

Diesemnach ist nun nichts mehr übrig, als daß man das Vorgetragene recht zu seinem Nutzen anwende, damit der vorgesezte Zweck glücklich erreicht werde: Denn da unsere Meinung nicht gewesen, weitläufftig zu seyn, oder eine vollkommene Grammaticam zu schreiben, sondern nur denen Incipienten eine gründliche Anweisung zu geben, wie sie sich im Lesen, Schreiben, Decliniren und Conjugiren üben und fest setzen können, so machen wir nunmehr, nachdem das, was dabey zu wissen und zu bemerken nöthig gewesen, hoffentlich gar deutlich und zur Genüge vorgetragen worden, dieser Manuduction ein gewünschtes und völliges ENDE.

Index